

M. JOHANNIS PARICII
APUD VRATISLAVIENSES
THEOLOGI BENE
MERITI,

Pius adfectus,

erga

MARIAM Gerhardin/
Conjugem piissimam,
BLANDINAM FILIAM
suam charissimam,

nec non

M. DANIELEM Horn/
futurum Generum,

adeoq;

Trigam beatissimam,

ANNO CHRISTI

M. D C. XXXIII.

Mense Octobri,

arumnofo pesti tempore

sublatam,

Celebrium & doctorum Virorum,

carminibus declaratus,

Promissa Excellentissimi & celeberrimi Theologi

Dn. D. JACOBI MARTINI,
Epistolâ.

Francofurti ad Viadrum,

typis

MICHAELIS KOCHII,

Anno 1643.

LECTORI BENEVOLO
& AMICO.

CUR voto, atq; intentione nostrâ tardiùs in lucem prædeant Epicedia hæc; adeoq; lentiùs satisfiat religiosæ pietatis, atque integerrimi amoris officio, quod beatissimè Defunctis debebatur: facillè reputaveris, **AMICE LECTOR**, difficultati, ex tam variis, remotisq; Germaniæ locis, hæc Carmina conquirendi, tribuendum esse. Maximè quod & plura, quàm vides, hinc ac illinc promissa, ut plurimùm intentionem nostram suspenderit. Non dubitamus autem, quin nihilominùs præsentia hæc, ob Authorum celebritatem, raritatem & copiam, variumq; Carminum & inventionum genus, applausum tuum meritura sint. Quod si experiri dabitur, haud leve, levandi, per tot funera facti doloris, argumentum futurum est. Bene vale Lector, & feliciter vive!

Plurimùm Reverendo,

Clarissimo & Eximio

VIRO,

DN. M. JOHANNI PARICIO,
ARCHIDIACONO ECCLESIAE VRA-

tislav. ad D. Mariam Magdalenam, & Ministerii

Seniori emerito, Domino, Amico & Fra-

tri in **CHRISTO** dilecto &

honorando,

JACOBUS MARTINI SS. Theol. Doct.

Professor & Academiae Senior

S. P.

Non equidem mirarer, Vir plurimùm Reverende & Clarissime, si, quæ incuntem amorem comitari solet dubitatio, de me oblivionis aut temeritatis suspicionem tibi injecisset: cum in ipso ferè amicitia nostra primordio, ad ternas jam literas tuas, purissimi Amoris stilo scriptas, vix tandem unis respondeam. Tu verò (licet nulla tanta sit celeritas, quæ non amori, omnis mora impatienti, videatur tarditas) ex candore & constantia tua animos aliorum astimans; me firmum fixum in proposito futurum persuasisti: quæ quidem in re minimè erras. Quamvis n. locorum distantia & negotiorum

varietas silentium mihi pepererit: oblivionem tamen
tui parere nec potuit, nec unquam poterit: quandoqui-
dem te non meritum meum, quod nullum esse agnosco;
sed prudens tuum & simplex iudicium mihi devinxit.
Perge igitur, mi Dn. M. PARICI, amicè mihi favere:
facies hoc mutud. Jam ut missis superioribus Episto-
lis, de postrema paucis tecum agam: Scribere non pos-
sum, quantum dolorem ex dulcissima Conjugis, exopta-
tissimi Generi mox futuri, & Filia suavissima obitu,
atq; sic triplici acerbissimo vulnere altè adacto ceperim.
Etenim cum ad teli in te immissi vehementiam animi
oculos converto, teq; recordor amisisse talem Uxorem,
qua propter virtutes ex diversis atatibus collectas sin-
gularis exempli fuit: quaq; Marito castissimum sem-
per amorem probavit, reverentiam debitam sine jur-
gio, sine offensâ præstitit: & verò non tantum hanc,
sed etiam Filia suavissima Sponsum futurum Generum,
talem, quem eruditione singulari, pietateq; & ortho-
doxia omnibus commendatum, ex alto benignissimus
DEUS destinaverat, & non tantum hunc & illam,
sed & Filiolam ipsam jucundissimam, ex imo flore fru-
ctus uberrimos, & rarâ indole magna incrementa polli-
citam, BLANDINAM, qua, ut in doctissimo suo Carmi-
ne Dn. Wolfgangus Stirius loquitur:

— — nomen & omen habebat,

Quâ nec amabilior Virgo, nec blandior ulla;
tantam hujus triplicis vulneris acerbiterat. (quippe
quam

quam & ipse sum expertus) deprehendo, ut non nisi lon-
ga dies ac doloris satietas obducere cicatricem possint.
At verò tu, tanquam fortis & expertus miles, idus præ-
visos magno animo subisti, qui tironi invalido lethales
sint, & intrepidus vulneris tui cruorem aspexisti, ad
quem ego exclamavi, ingemui, expallui. Novisti enim
hujusmodi Conjuges, Liberos, Generos DEI esse dona,
qua non mancipio dentur hominibus, sed usui: itaq; in-
diem debitor, quod commodatò acceperas, poscenti cre-
ditori lubens reddidisti, pietatis testes lacrymas profu-
disti, easq; cum ad tempus fluxissent, coercuisti, memor
Syracidis verbi: quod in vitâ hominum nihil sit aliud,
quàm assidua discordia: nosq; miseros homunciones
non nisi sectatores laboriosa militia, in qua bellum est
inexorabile, pax infida, inducia fædifraga, dolosa blan-
ditia, blanda insidia, Hostes externos prætereo, quos licet
atrocissimos & crudelissimos hæcenus Germania, dul-
cissima Patria experta sit: interdum tamen illos muri
& munitiones sejungunt, nec non noctes aut hyberna
inter illos quietis aliquid concedunt: Interni nec loco-
rum intervallis à nobis excluduntur, nec brumam cu-
rant aut inducias paciscuntur: sed intra muros degunt,
ad rationis arcem scalas applicant, prædent nobiscum,
cœnant, dormiunt. Uxor ergò tua si diutiùs vixisset,
Gener & Filia, si ad senectutem ipsis transeundum fu-
isset, non tam vixissent diutiùs, quàm diutiùs pugnas-
sent: quod quia ab ipsis alienum fuit, in his turbis diu-

*tius habere non potuerunt: sed ad Pacis Principem mi-
 grarunt: in cuius nunc gremio suaviter cubantes cum
 Davide cantant: In pace dormimus, & quiescimus.
 Hac & multa alia, Vir præstantissime, procul dubio
 animum tuum à luctu revocant. Plura non addo.
 Animum enim tantummodò declarare volui, tum
 erga defunctos, tum erga te superstitem meum PARI-
 CIUM: quod ut benevolè accipias, in eoq; non effectum,
 sed affectum ponderes rogo. Vale feliciter, Amice
 suavissime & plurimum honorande cum universâ do-
 mo. Dabantur Wittebergæ in mediis militum
 transeuntium turbis 5. Martij
 Anno 1642.*

Ad Dn.

Ad Dn. M. JOHANNEM PARICIUM,

Seniorem Venerandum.

Mita quid est hominis, nisi continuata malorum.
 Labes, anxietas, terribilisq; metus?
 Hoc vitâ esse hominis, meliùs, quàm qui obstitit annis,
 Scit nemo: patiens qui mala multa tulit,
 Quod loquor, expertus fateor! testaberis idq;
 Mecum, PARI TI, ter venerande Senex.
 Namq; annos annis quando auximus; ecce dolores
 Et mala nobiscum sunt simul aucta malis,
 Sed bene! Nam felix, qui exegit & integer ævum,
 Et mala cuncta pio corde animoq; tulit.

Jacobus Martini, S. S. Theol. Doctor,

Profess. prim. & Senior, Templi Cathedralis ad
 Arcè Præpositus, & Conflit. Eccles. Assessor V Vitebergæ.

Una Fides, Spes una piis, Amor unit eosdem,
 Alter ut alterius spontè juvetur ope.
 Spiritus hic unus, dolor unius afficit omnes,
 Corporis unigenæ qui pia membra sumus.
 Tu, URATISLAVIÆ, frater, tot funera luges,
 Sed dolet hanc sortem LEUCORIS ipsa tuam.
 Affectum ergò suum testans, Opobalsama mittit,
 Extulit Elysiis qua sacer ales agris.
 Felix in DOMINO qui claudit lumina JESU, Apocal. c. 14.
 Pulcra quies illum, Flamine teste, manet. Luc. c. 16.
 Protinus excipitur patriis, ut Lazarus, ulnis,
 Et cum cœlitibus gaudia mille capit.
 Sunt Labyrinthæi per terras undiq; flexus,
 Non error cœlis nec dolor ullus habet.
 Felix, hunc potuit tutum qui tangere portum!
 Hæc dulcis Patria est, huc via CHRISTUS agit.
 Ungvine tam suavi, frater, tua vulnera leni,
 Et pro WITBERGÆ fundere perge preces.

Paulus Roberus D. Profess. Pastor
 & Superintend. Witebergæ.

DUM tibi PARITI, Conjunx composita feretro
 Effertur, largis imbribus ora madent;
 Ungue genas scindis, tristes rumpisq; capillos,
 Siccine me linguis pars anime, ingeminas?
 Pone modum lacrymis, gemitus luctusq; faceffant,
 Desine pòst Manes sollicitare pios.
 Coelis illata est Tua Conjunx, Coelica carpit
 Sancto Coelicolum gaudia mista choro.
 Illa dies veniet MARIAM qua Tibi reddet,
 Teq; illamq; simul ponet in arce poli.

Johannes Quistorpius D. & Theolo-
 gicae Facultatis, Rostochii, Senior.

Ούθενός ανθρώπων ταλαῶν θανάτῳ βέλεμνα
 Φείδειαι ἀστέργς παναμείλιχα, ἀνὰ ὄρηαι
 πᾶσι μιωθαδίαις ὀρημῇ δυσερπεί θνητοῖς.
 Τίς γάρ, προσάιδης Φησίν, πολυαλγέα ποῦμον,
 Φεύξεται, ἢ δ' αἰδῶ ψυχῶν ἐρρύσειαι ἄντῃ;
 Δὴ γὰρ μοῖρα τέρας πολιορκετὰ Φας τε γέροντας,
 Παρηνικὰς, χήρας, ἀφνειὰς ἠδὲ πένητας,
 Βοδλὰς καὶ Φαύλας μοῖρας ἀτέσσα κιχάνει.
 Ὡς ἐνδειγμα πέλει, ΠΑΡΙΤΤΙΕ, σείο ἀκοίης,
 Τῆνομα τῆ ΜΑΡΙΗ, ἢ μὲν προσφέρουσα γυναικῶν.
 Ἐπ' αὐτῆς πιστῶν σωῖσει καὶ ἀλλοῖς προσώπῃς,
 Ἐμπα δὲ λευγαλέα θανάτῃ βελέσθαι δαμάσθῃ.
 ὡς σοκ' εὐσπρίη, σύνεσις, καὶ καλὰ ὀπιωπῆς
 Ἀτλήτῃ δύναιμιν θανάτῳ δύναιται ἀλύσειν.
 Ὅπῃ δὲ εὐοῖδας, ΠΑΡΙΤΤΙΕ κεδνὲ, δικαίων
 Ψηχὰς πανδυνάμῃς κείσθαι ἐπὶ χερσὶ θεοῖο,
 εὐνέειν ἠδὲ τελεῖ βίον ἀενάοντα λαχέσθαι,
 πάντο κακότητῃ βαρέσθαι καὶ συγνῆ ὀδυρμῶν.
 Χρὴ γὰρ δὴ μετρίως αἰδέσθαι κηρὶ δαμίντας
 ἀλλ' ὡς ἠδὲ δώσει ἀχθηδόν ἢ ἀνὴ ἐκείνης
 ὑψιμέδων Βασιλεύς ἐπιμυρία χάριματῶν, Τληθῖ.

Georgius König, S.S. Theolog. Doct.
 & hoc tempore Universitat. Altdorff. Rector.

QUAE mundi partes agitatae pervolat alis
 Fama, per abstrusos itaq; reditq; locos.
 Nuper ES ad nostros ferali cincta Cupressu
 Venit agros, ubi se Lipsia Misnis alit:
 Et Te, prob! dixit, Vir ò Reverende, marita
 Funera luctificis plangere mæsta modis.
 Sed quid agis? quid stes? quid lamentaris Ademptam?
 Inculcare DEUM grande timeto nefas.
 Non amissa; sed est tantum præmissa Marita:
 In calis iterum quippe videbis Eam.
 Siste igitur lacrymas, vigiles sopiq; dolores,
 Quos funesta Tibi Conjugis hora creat.
 Et Tu, Sancte Cinis, placidè requiesce sepulcro:
 Dum revocet Te Vox omnipotentis Heri.

Johannes Höpnerus D. Pastor
 ad D. Nicol. & Superintend.
 Lipsiæ.

PER CHRISTUM partæ Christianis porta salutis
 Mors est, sic moriens ingreditur Patriam.
 Nos manet exilium, vastoq; in limine mundi
 Incertis premimur sollicitudinibus,
 Felicem, qui sic moritur, Tua mortua sic est
 Conjunx! quid luges, Emerite ò Senior?

Christianus Lange SS. Theol. D.
 Profess. P. & ad D. Thomæ Lipsiæ
 Pastor & p. t. Facult. Theol.
 Decanus.

Conjugis insignis, nata generiq; fidelis
 Corpora PARICIUM condere fama docet.
 Sitot Jacobo Rachel dedit una dolores,
 Quantos PARICIO funera terna dabunt?

*Præbet at hoc nobis solatia multa, Jehovah
Quod sciat autorem cælitus omne malum.
Ergo Jacobum qui solabatur egentem,
Tollere PARICII vulnera terna potest.*

Johan. Hülsemannus, Theol. D.
& in Academ. Witeberg.
Professor.

E*Rgò animam penetrare tuam, nunc ensis acutus
Incipit, in senio, Vir Reverende, tuo.
Uxorem quando, Gnatam, Generumq; politum
Extremum subito cernis obsire diem.
Scilicet hisce tribus penetrantur corda sagittis!
Saucius hoc triplici vulnere ad ima ruis!
Hos senii baculos tibi fractos jure gemiscis,
Ista tua merito fulcra domusq; doles.
Sanctus Is, excelsus qui te percussit ab arce,
Vulneribusq; ferat plasmata grata tuis.
Sacra Trias triplicem, quem sentis corde dolorem
Leniat, auxilio sublevet atq; suo.
Exue at interea, Patrem, Socerum, atq; Maritum,
Indue Christiani & schemata sacra novi:
Dic, nomen DOMINI, cum Jobo, sit benedictum,
Nam dedit ille meos! abstulit ille meos!
Reddet at ille tuos, teq; illis reddet in ovo,
Quod sine nocte micat, quod sine fine manet.
Hac scripsi patriis longè disjunctus ab oris,
Ad mare, quod circum Cymbrica regna fluit.
Cælitus exoptans Patriæ dona ethæa Pacis;
Et Solem, post hac nubila densa, novum.*

Festinante calamo scribb. Affini tristissimo
Johannes Müller Vratislav. SS.
Th. D. & Pastor ad D. Petri in
Ecclesia Hamburgensi.
Pondera

P*ondera si lachrymæ possent relevare malorum,
Defunctumq; ferà vi prohibere Necis,
Vilius argentum lachrymis, his vilius aurum;
Fortior Herculeâ lachryma habenda manu.
Verùm, non lachrymas curat truculentia Mortis,
Scilicet in cunctos spicula sæva vibrat.
Haud Genus, haud formam spectat, sexumve caducum,
Et puer, & juvenis, Vir, mulierq; cadunt.
Ergò, dolorificum luctum cohibeto, MARITE,
Lex est: Nos omnes talia fata manent.
Felix, qui DOMINO moritur, sua præmia tandem
Ille capit, celebrans tunc sine fine DEUM.*

Georgius Tobias Schwendendorffer/
J. U. D. Profess. Pand. Publ. Curia E-
lector. Sax. Assessor, atq; h. t. Academiæ
Lipsiensis Rector.

T*riplex matrona est, commatris federe dulci
Atq; uno MARIÆ nomine juncta mihi.
CRADELIANA prior, dein RÖSLERIANA secunda,
Posterior Conjux PARICIANA fuit.
Et qua Virtutum pulcherrima templa vigeant!
Cum traberent vitæ stamina certa sua.
O quam conjugibus re quâq; fuere fideles!
Cum ferrent casti pondera casta tori.
O quantos passè natorum in sorte labores!
Cum regerent curâ prosperiore larem.
Verùm has abrupit dura inclementia mortis,
Moribus atq; animis qua viguere pares.
Non aliam nobis sortem exspectare licebit
PARICI, longo junctæ favore mihi.
Degimus exhausti vitalibus incrementis;
Deficiunt vires, lumina, labra, manus.*

B 2

Labitur

Labitur internus calor, officiumq; recusant
Ventriculi, lumbi, brachia, crura, pedes.

Ergò mors instat nobis: sapit ille profectò,
Ad suprema suam qui regit acta domum.

QVIsqVIs & annoso VItæ pertasVs In orbe,
ad sineM VItæ se parat, ILLe sapit.

1633.

Veteris benevolentia causâ scribb.

Jacobus Schickfufs de Newdorff/

J. U. D. Sacratiff. Romanor. Impera-
toris, nec non Hungaria Bohemiaq; Re-
gis Consiliarius, & Fisci Regii per Silesi-
am S. Patronus.

Ad Dn. M. JOHANNEM PARICIUM, Diaconum

Seniorem ad Mar. Magdalen. Compatrem
honorandum.

Quid sociam luges, CHRISTI Reverende Minister,
Quam tibi mors sava pestilente tulit?
Ocia tuta mali sensuq; metuq; remoto,
Perpetis optatâ degit in æde poli.

Quorsum Ego, Tuq; piq; volunt contendere cuncti,
Illuc gaudendum est, jam præiisse Tuam.

Christophorus Poley à Thiergarten

Reipubl. Vratislaviensis Senator & Senior,
Scholar. & Eccles. Præses.

Conjugis ergò Tue, PARICI, obitus lugebis
Et multa sobolis, quam rapit atra lues?

Eccè vices Jobi, qui passus tristia fatur:

Qua mihi dona dedit, abstulit ipse DEUS.

Grande DEI donum Conjunx & florida proles,

Quod dedit ipse, suo posseere jure potest.

Mors

Mors admorsit eis, quacunq; caduca fuerunt:

At divina nigro mandere dente nequit.

Parce tuis lacrymis! tandem clementia cæli

Hac tibi restituet divite dona manu.

Jacobus Wellerus Theol. D. &

Ecclesiae Brunsvvicensis Pastor.

Æterna est, quæ cuncta gerit, pars maxima nostri:
Tota, quod hinc superest, mors fremebunda ferit,
Ergò luctificus frustra dolor ossibus hæret:

Abstergit lacrymas vis animosa DEI.

Spiritus avulsus de corpore conjugis, ulnas

Nunc Christi æternâ sede receptus habet.

Difficile est lacrymis, ais, abstinuisse subortis!

Nil tamen est CHRISTO, triste, parante viam.

Divisum cum carne tenet, semperq; latentes,

Corde movet rixas Spiritus imperium.

Vita Pii variis implexa tumultibus hæc est,

Ut mors interitus non sit, at introitus.

Georgius Schönborner de Schönborn/

in Zissendorff / S. Cæs. Majest. Consiliarius,
Commissarius, & Comes Palatinus, J. C. Regii
Fisci per Silesiam Lusatiamq; inferior. Patronus.

ET tua, PARICI, Conjunx remeavit ad oras
Sidereas, ubi sunt gaudia vera, joci.

Ne nimium illius te turbent fata! quid istis

Latitia in terris jam superesse putas?

Teutoniam ut terram pessundant horrida bella!

Temporis ut leti spes procul omnis abie!

O DEUS alme, tuæ stabilem concede quietem.

Genti, quò laudes tollat ad astra tuas:

B 3.

Conditio

*Conditio illius felix, tu parcito luctu!
Astrifero Conjunx vivit ovataq; polo!*

**Christophorus Preibisius Philof. &
J. U. D. Profess. Publ. Facult. Jurid.
Assessor. Collegii B. Mariæ Virginis Col-
legiatus, Sac. Cæs. Majest. Aulæ & Palatii
Imperialis Comes.**

Quod tua, grandævæ fuerat quæ fida senectæ
Totiusq; cadit firma columna domûs!
Intempestivè cadit illa; sed obtinet isthoc
Antiquum, ut nulli parcere Parca velit,
Quid facias venerande Senex? committe senectam
Et vitam soli Teq; Domumq; DEO.
Firmiter hoc stabit fulcro prægrandior ætas,
Cura Ministerii publica, priva domus.

Honoris, benivolentiæ & consolationis ergo
adproperab.

**Joan. à Pein S. Cæs. Majest. Consiliar.
ejusdemq; Ducatus Vratislav. Can-
cellarius & Reipubl. Syndicus.**

Quam Pietas exornârat, quam plurima virtus,
Solamen senii Præsidiumq; tui;
Triste satis, fateor, fidam amisisse maritam,
Idq; adeo toto pectore tute doles.
Nil profuturas at enim fas mittere curas:
Desinere & luctus, Vir venerande, gravis,
Quumq; alios doceas, quâ funera mente ferenda,
Æquo animo Uxoris funera ferre decet.
In superas præsertim auras quam posse querelis
Restitui, spes est nulla relicta tibi.

Nempe

Nempe novam CHRISTI vivit modò munere vitam:

*Non, si vel queat, huc unde redire velis,
Tâm fortem invidias illi num tute beatam,
Qui pius est, cupiat quam sibi quisq; dari?*

Ità *συνπρόθεσας* suam amico & veteri & honorandò
testari voluit

**Nicolaus Henelius, U. J. D. Consilia-
rius Cæsareus, Ducatus Monsterber-
gici, ac Territorii Francosteinensis Pro-
Cancellarius, nec non Reipublicæ Vratis-
lav. Syndicus.**

Res gravis, orbari dilectâ Uxore maritum:
Sed gravior, carum, peste secante, torum:
Non posse officium præstare, gravissima res est,
Ultima quod merito poscit amore fides.
Expertus loquerer, nisi gratia dia tulisset
Nostram de mortis faucibus esse super.
Quàm Tibi sic raptâ vitæ Conforte, **PARICI,**
Versari in durâ est conditione datum!
Certè ubicunq; sumus, fatum hoc lugemus, **Amici,**
Vellemusq; statu Te meliore frui.
Extremâ ætatis namq; incumbente ruinâ,
Utilior multò est antè paratus amor:
Tumq; explorato qui nescit robore niti,
Sæpe, prius quàm vel sentiat ille, labat.
Sed, Vir scripturis longùm innutrite sacris,
Non deerit curis inde medela tuis.
Philosophia locos quot habet solamine tinctos,
Nil sunt; divino qui bibit ore, sapit.
Provida, scis, Patris quæ sollicitudo supremi;
Unica quit luctum hæc flectere causa tuum.

Quis

Quis bello ascriptos dignetur cernere fientes?
Miles & ingenio sit sequiore DEI?
Numen adest nobis; isti confide, PARICI,
Quæ nos compellet, mox erit hora, sequi.

Gotf. Baudis à Guldenhuben/
in Rudelsbach / J. U. D. Com. Pa-
lat. Cæs. & Illustris. Princip. Lignic.
Consiliarius & Cancellarius.

Qui Canones, Morbos, Bellum dixere, JEHOVA
Quod cum terrigenis calitus ipse gerit.
Quàm bene rem dictis tetigere! diutius berclè
Gesserunt homines bella cruenta nimis.
Inq; homines gladios homo strinxit; humumq; cruore
Hactenus humano commaculavit homo.
O cæcos homines, diros compefcite motus!
Quis furor, aut mentes devius error agit?
Insidias homines homini struxisse, dolendum est,
Mitigat arbitrio vim DEUS ipse suo.
Extorsit manibus gladios, indixit & orbi
BELLA, quidem nobis horrida; bella sibi.
BELLA maritato, viduo pia BELLA QVE lecto,
Funera plebeys magnificisq; viris.
BELLA Sacerdoti, Pratori, BELLA QVE civi,
Virginibus, Sponsis, & pia BELLA Seni.
O placidum BELLUM, sine sanguine JEHOVA per Orbem,
Si cum Terrigenis calitus arma gerit!
More Parentis agit, facies sit iniqua; voluntas
Prona tamen semper, mensq; benigna micat.
Non perdit, quamvis feriat, castigat; avara
Non dat mancipio corpora nostra necis.
Quid luges igitur, Præco Reverende JEHOVAE,
Inter & emeritos gloria prima viros?

Conjugis

Conjugis amissa quid funera? funera Gnata?
Funera defuncti quid Generiq; doles?
Quò divina sequi cupiunt nos FATA, sequamur,
Quo nos cunq; loco, more, modaq; vocant.
Nil hic intererit, seriem licet ultima legis
Lex mortis violet, divarietq; vices.
Non obeunt, abeunt: cælestia BELLA gerenti
Qui vixere DEO, qui cecidere DEO.

Sympath. ergo L. M. Q. f.

Joannes à Czetriz.

Quis desiderio sit Pudor, aut modus
Tam chara socia, præcipiet tibi
Verbum Mysta Sacrû, cui liquidam DEUS
Vocem cum monitis dedit.
Surget, dormiet haud perpetuò tua
Conjux, cui Pietas cordi erat, & pudor,
Incorrupta fides, puraq; castitas;
Quando ergò invenient parem?
Multis illa quidem flebilis occidit,
Nulli flebilior, quàm tibi, PARITI,
Tu frustra, à Domino non ita creditam,
Consortem repetis thori.
Quod si Threicio blandius Orpheo
Auditam moderere arboribus fidem,
Non cassa redeat sanguis imagini,
Quam telo semel horrido
Non lenis precibus, nec metuens minas
Ad Mors exanimam compulerit gregem.
C Durum,

*Durum, sed levius fit patientiâ,
Quicquid corrigere est nefas.*

Condolentiæ ergò scrib.

Henricus Kahne / J. D. & Prof.
in Acad. Rostochiana.

Ad Filium THEODORUM.

Annus jam lapsus, Mater cum cara PARICI,
Dente venenato mortis adempta tibi.
In longos quid porrò animum diffundere questus
Collibet, & Matrem plangere carminibus?

Excute sollicitâ conceptos mente dolores,
Omnes communem tendimus ad Patriam.

Felix, qui genitricis piâ prognatus, & illa
Felix, qua tantâ laude reliquit humum.

Per bene qua vixit, qui non bene morte potita est?
Si bene decessit, cur lacrymare lubet?

Johannes Brunnemannus Coloniâ-March.

Philosoph. & U. J. D. in Acad. Francofurtana
Inst. Professor Publ.

Quid mors est? vita est; quid vita est? non nisi mors est!
Sic moriuntur enim Nata, Marita, Gener!
Sic vivunt! mirare! PARICI in funere Conjunx,
Nata, Gener cepit vivere, dum pereunt.

debit. condol. ergò deproperab.

Hendrich Köstler / U. J. D. Illu-
stris. Princip Lignic. Consil.

Ergò etiam fatis cessit PARITIA Conjunx,
Omnigena specimen, famina, laudis habens,
Inde gravis luctus viduo, de fonte dolorum,
Tristis, & ingrata, surgit amaror, aqua.

illa

*illa sed in cæli requiem sublata, fugacem,
Dulcore aeterno, mutat amaritiam.
Non malè qua vixit, bene mortua; quodq; sepulta
Decursum est, nobis, nunc quoq; restat iter.*

Condolens deproperab.

Zacharias Hermannus in Gattern/

U. J. D. Illustris. Duci Monsterberg.
Olf. & Berolstad. supremi per utramq;
Silesiam Capitanei Consiliarius.

Bella, fames, pestis, Patriæ tria fulmina terræ,
Quæ mittit Orbis Arbiter.
Bella Urbes, pagos vastant; heu regna cruento
Bello perire vidimus.
Dira fames urit siccatas sanguine venas,
Et ora reddit pallida.
Pallida mors pallere facit Juvenesq; Senesq;
Mors criminis stipendium.
Mors genitum privat Genitore, Uxore Maritum,
Nec parcat urna stemmati.
Deplorat Genitor genitum, flet filia Matrem,
Deflet Maritus Conjugem.
Defessus Sociam lecti deflere MARIAM
Cessa tamen PARTIE.
Non obiit, sed læta abiit, portuq; potita
Tuæ parat locum anchoræ.

Hæc languenti animo & venâ deproperab.

DUSSELDORPII

Christophorus Rulandt U. J. D.

HÆC vita est hominum, dum vivere posse putantur,
Spes fugit, & juvenes mors rapit atq; senes.
Sic tua nunc Uxor, sic dulcia pignora lecti
Tolluntur, subito corruiit omne decus.

C 2

Sed

*Sed bene defunctis, requies conceditur ipsis,
Ad requiem cœli Spiritus iste redit.
Nulla quies mundo est, turbantur cuncta ruuntq;
Nec Pietas ipso hoc tempore tuta manet.
Atq; nimis terres miserum, quod degimus avum,
Addo scelus mundi, quod nova damna parat.
Tu DEUS, alme Pater, mundi conamina siste,
Et tua nos requies non peritura bect.*

Condol. & affect. testand.
scribb.

Johannes Scharfius Theol. Licent.
Logic. item & Metaph. Profefs. Publ.
Wittenberg.

VOx Parere, tui si Nominis exstat origo,
Omen habes. Pares Imperio ecce DEI!
Nempe modum lacrymis in tristi hoc ponere casu
Doctus Apostolicis, Vaticanisq; libris.
Si malis deductum à Voce, Parare, PARICI,
Omen habes. Costa solvere justa Paras,
Teq; iter ad cœleste Paras feliciter. O sic
Pareat, atq; Paret sese homo, ne pereat!

ἀντιπροσέδοσι adscripsit amicitiae causa

Johannes Saubertus Eccles. Noriberg.
ad Div. Laurenti Pastor.

TRiste toro Mors est, quando duo pectora findit,
In quibus una fides luxit & unus amor.
Triste Patri sobolis privatio, deliciarum
Auctrix qua fuerit blanda, venusta, pia.
Est ita! sed si, qua nunc sunt discrimina rerum,
Pendimus, ex obitu gaudia mista fluunt.
Patria vastatur: bona diripiuntur; ubiq;
Funduntur lacryma; questus ubiq; sonat.

Mars

*Mars furit, & flammis cives disperdere gaudet,
Agricolis aufert miles avarus opes.
Inde fit, ut vivis sit amarus Spiritus; aër
Exosus: durum vivere; dulce mori.
In DOMINO nam qui feliciter exit ab orbe,
Linguit amara: capit dulcia: liber ovat.
Fletus ergò tuos quoq; Tu nunc siste, PARICI,
Conjugis & Sobolis funera plange minus.
Evixere: satis Patria videre ruinas:
Exivère Solo: repperière potum.
Proq; malis terra, cœlesti pace fruuntur,
Quam neq; Mars, neq; Mors dissoluisse potest.
CHRISTE, veni, miseros è turbis eripe Martis,
Mortis & à pastu nos super astra vehe.*

Johannes Neomenius Illustr. Du-
catus Bregensis Superintendens.

Ἄρωμα παραπροσωντόν.

UXor ab unguendo nomen sortita, quod ungat
Suavibus ungentis, seq; virumq; suis.
Et magè, quod sanctæ Pietatis chrismate CHRISTUM
Ungat, qua sine, non unctio grata DEO est,
Unctrices nosti tres, VIR REVERENDE, beatas,
Quas Evangelii pagina sacra probat.
Raræ at aves, harum quæ sancta Exempla sequuntur,
Ceu tua, dum vixit, Costa secuta fuit.
Quæ CHRISTUM, quæ se, sic unxit, Teq; Maritum,
Ejus adhuc, ut post fata, superstes odor.
Suavis odor fidei, probitatis, amoris, honoris,
O adjutori nobile Schema tui!
Cujus odorati te nulla oblivio lecti
Pol capient: bene sic mortua & uxor olet.

C 3

Evento,

Eventu, ungenti, turbanti, cessit, odores,
O quàm ventorum vis inimica furit!
Uncta cruore DEI gnati spiravit odorem,
Spirabit cœlo Nardina juncta Tibi.
O sic divinum quò nos spiremus odorem,
Servos & servas, ungit, CHRISTE, tuos.

apportatum à

M. Samuele Heinnitz Illust. Aulæ

& civitati Olsnensi à Sacr. Concion.
& Ecclesiarū ejusdē Ducat. Superint.

Τὸ κακὸν τῶν ἰερωῶν διπλάζειται.

AErumna duplicatur viris piis.

Non semper mores sequitur Fortuna: sed esse
Deteriore Boni conditione solent.
*Vidi ego florentes, & ab omni parte beatos
In terris, animi qui maduere malis.*

Facētos contra vario discrimine vidi,

Indolis & vite qui melioris erant.

Quin erumna viris duplicatur sepius illis,

Quos vulgi Pietas eximit è numero.

Exemplo Senior nunc es Venerabilis, almā

In Breslā, multo tempore Præco DEI;

Cui dulcem abripuit de vexo Conjugem in ævo,

Qua grassata fuit nuper in Urbe lues.

O prgrande malum! quis enim desiderat æquē

Conjugis, atq; ævi Vir gravioris, opem?

Et Templo & Domui pariter cum fruge vacare,

Non in proclivi cūlibet esse solet.

Non igitur dubium, quin magnā mole dolorum

Oppressus jaceas, jam Venerande Senex.

Fer tamen, ut debes, casum hunc patienter amarum,

Ferte alii veluti, Te monitore, solent.

Restituet

*Restituet sociam tibi vita, & Pignora chara,
E cœlo rediens Filius ipse DEI.*

M. Christoph. Neander Crofn. Sil.

Philosophiæ Practicæ Profefs. P. Acad.

Francof. per ann. 52. ætat. suæ 75.

συμπαιδείας ἢ παρεμβολίας ἐν: κα
scribb.

CArmina me poscis **P**ARTITIE lignea. Præsto
Lignea. Musa senex non meliora dabit.
Pestis dira loco te cedere sæpè coëgit:

Nulla fuit sedes certa, nec ulla *μονή.*

Esto! sit hic nobis non-fallax mansio nulla:

Sit fuga: sit nobis nulla tenenda *μονή.*

At quò ivit **C**HRISTUS, datur illic mansio nobis,

Mansio non Genio præripienda malo.

Hûc aspiramus. Talem speramus. Ab istâ

Nos coget Pestis cedere nulla *μονή.*

Hoc Te soletur, soletur meq; senentem!

Nos ambos capiat, **C**HRISTE fac, illa *μονή.*

M. Erasmus Schmidt, Delitianus,

Græcæ & Mathem. Profefs. V Viteberg.

συμπαιδείων scribb. ann. ætat. 68.

Professionis 40.

Dimidium esse ferunt Viduum post funera Nuptæ:

Hoc res ipsa docet: dimidium esse Senem.

Dimidiis quod si privatus es ergo duobus,

*Quid Tibi, **P**ARICI, quid superesse potest?*

Manes, umbra, nihil. Non mirum hoc ergo videtur,

Cur alius viduus plus doleas viduis:

Hoc miror potius, cum manes, umbra, nihil sis,

Qui possis aliis plus doluisse viris.

Tobias Magirus Viadrinæ Prof.

Quid

Quid tibi, Chare Senex, animi nunc esse putabo,
Si modò nunc animi quid superesse potest?
Quando tot arumnas, quàm publica, privaq; res est,
Conjugis excepit flebile discidium?
Fallor, an has voces erumpis sapius? actum est,
De me, deq; meis omnibus, heu, perii!

PARICI ista tamen querulus proferre memento,
Sit desiderio sit pudor atq; modus.

Quin Tibi proponis dicentem fortia Jobum?
Sic **DOMINO** placuit. Sic **MALA FERRE JUVAT!**

Ille tuam servetq; Domum, foveatq; cubile,
Illo individuo quàm bene erit viduo!

Georgius Noeslerus D. & P. P. Altdorphi

Illustris. Principis Palatini & Reipublicæ
Norinbergenf. Medicus.

ANAGRAMMA I.

MARIA GERHARTA:

ARA MIRE' GRATA.

Vel: **A' RE MARI GRATA.**

Evolutio.

ARE qua fuerat, vel **MIRE' GRATA** Marito
ARA, eversa necis turbine, tota ruit.

Inde maritalis gemitus tot durat in annos,
Nocte dieq; ferit tempus utrumq; dolor.

Queis nunc sacra modis perages, Venerande **PARITI?**
Cordis erit, sub quo viva ruina latet.

ANAGRAMMA II.

MARIA GERARDINA.

GRAMINA RE ARIDA.

Qualiter Eurydicen flevit Rhodopæius Orpheus,
Taliter Uxoris funera flere tuum est.

Sed frustra

Sed frustra es; lacrymis non est reparabilis ullis,
Quam semel ad cumulos mors tulit atra suos.
ARIDA RE parili referet nunc **GRAMINA**, quæ non
Tingere conatus vi viridante potest.
Præterea Superis parendum est: ritè tueri
PARITIUS pariter nominis omen amet.
Una Salus, unum Cælum, Patria una rependet
Uno iterum sociis tempore, damna polo.

Condolentiæ ergòf.

Ludovicus Jungerman, Med. D.

Profes. P. & Botan. Ordin. Uni-
vers. Altdorf.

Τὸ γενετήριε λίπον με· Οὐδέρι αὐτ' ἔλαβέν με.

Mater reliquit me, simul & Pater, qui curam habe-
bant sollicitam mei: Suscepit autem me beni-
gnus Ille **DEUS**, Pater ævitermus. Psal. 27. & 71.

Non deserit me fida Senem tori
Consort, & adjutrix: mea gaudia
Cessant: Eam quò? aut quem requiram,
Qui juvet, ac teneat labantem?

In te recumbit Spes mea: **TE DEUS**

Oro, potenti me quoq; dextera

Nunc subleva, firmaq; gressum

Atq; meos releva labores.

In **TE DEUM** figo mea lumina,

Nil est in his terris mihi amabile:

Desidero Cælum: salutem

Una Fides meritam capebit.

D

Quacumq;

*Quacumq; in hora veneris, haud moror
Terras inanes linqvere, & ingredi a-
ternas tabernas: suavitates
Sentio nunc etiam futuras.*

**Cunradus Bavarus, utriusq; Lingvæ
& Histor. Prof. in Acad. Lipsiensi.**

Qualis ad externos tendentem lintea portus,
Fluctibus in mediis sapè adoritur byems:
Talis byems Sociam thalami, inter vermina seva,
Adfixit nuper, Vir Reverende, tuam,

*Sed bene, pacatis, quod jam maris ira quievit,
Fluctibus, ad portum salva ratis subit.*

*Nam tua frigidulam vitæ post conjugæ pausam,
Æternùm victrix nunc stygii hostis orat.*

*O ter felicem, cui post tot seva laborum,
Nunc jugi ridet pura tenere quies!*

*O ter felicem, cui post tot nubila & imbres,
Perpetuum splendet gloria dia Poli!*

**M. Michael Virdungus Politic.
& Historiar. Profes. Altdorff.**

Auguste Vates Numinis,
Quod unicum rebus præest,
Mundumq; temperat suum
Creator & Dux omnibus:
Heu! quod genus fati premit,
Canos & exercet tuos?
Heu! quod malorum maximum
Inundat & sorbet mare?
Quâ nil tibi conjunctius
Aut dulcius quicquam fuit,
Hanc nunc ademtam Conjugem
Partem alteram tui gemis.

Hic solus hic fluctus tuam
Evertere poterat ratem:
Ruit alter ac alter tamen,
Et clade cladem exaggerat.
Flore ille primo nubilem
Intercipit natam tibi:
Et ille (durare an potes?)
Generum novum nondum virum.
Post solitudinem tori,
Quod majus excruciat virum;
Patrémve, cum nepotium
Spes dulcis expirat, malum?

Hæc

Hæc te pati mirè dolet,
Et ægritudini haud levi est:
Infesta sed quis fecerit,
Quæ contigit fieri semel?
Compone fluctum pectoris
Exæstantis: haud decet
Audire prudentem, dolor
Quæ gannit impotens sui.
Malè ille consultit sibi,
Qui figit animum, ubi est dolor:
Quem mittere altius decet,
Causa omnium unde & fons fluit.

Mortale per vitam genus
Quodcumq; muleet aut premit,
Auctore promanat DEO,
Cujusq; qui sortem regit.
Hiet altè adacta triplicis
Tergemina plaga vulneris,
Et viscera intima hauriat
Vitæ ipsius sedem ac larem.
Quid tum? medetur, qui ferit:
Et obsequi huic, certa est Salus.
Trino levamen vulneri
Vel centuplex penes DEUM.

**Augustus Buchnerus, Dresdensis,
in Academia VViteberg. Profes.
Poeseos.**

Matronale decus, Conjunx longæva PARICI,
Chara Viro, cunctis grata GERHARTA bonis,
Inter honoratæ tot tristia funera BRESLÆ,
Turtur ut omnigenas ab jacet inter aves!
Siste Marite tamen lacrymas! dilecta velucris
Subvolet ut tecum mox tuæ, tempus erit.

**M. Georgius Kirstenius, Illust. Princ.
Monsterberg. & Bernstad. à Concioni-
bus sacris primarius, Ecclesiæ Bernstad.
Pastor, & Ducat. Olsnenf. Superintend.**

Hæcenus innumeros, passè à tot funera, lesus
Fudisti, & querulos, corde gementè, sonos.
Nam toties ATE illa ferox, pullog, theristro
Adstitit ad vestras trux Libitina fores.
Illa vel imprimis lacrymarum expresserat imbres,
Quadrifidog, imum vulnere cor secuit.
Quæ Socia, & cordis fidsissima portio, quæq;
Euphrasia & Capitis pulchra Corona fuit.

D 2

Conjunx

Conjunx chara tuo lateri qua abrepta, cadaver
 Extitit egelidâ flebile sandapilâ.
 Quàm pia, quàm prudens fuerit, quàm fida Marito,
 Expediet verbis nulla Thalia suis.
 Non hac casta magis fuit Icarioris, & ausa
 Evadne in mædios insiluisse rogos.
 Talia nil curat luscærum triga sororum,
 Quæ tribulis parcat, lilia odora metit.
 Sed quid ego Læbesin, quid Parcæ in cuso ferocem?
 Exeste ad stygios ethnica monstra lacus.
 Quæ te, quæ toties iterato perculit ictu,
 Illa fuit JHOVÆ, Vir Reverende, manus.
 Dura quidem, sed amica tamen, sed plena salutis:
 Nam manus à morte hac nos revocare potest.
 Noli ergò lacrymis porro emulgere cerebrum,
 Sed lacrymis finem, tristitiæq; modum.
 Pone, ac in DOMINO certam spem pone, senectæ
 Ille tua baculus, subq; cruce anchora erit.
 Qui tibi tantam inter plagam, atq; aconita pepercit:
 Te porro salvum præstet & incolumem.
 Et Senio fessum, splendentibus inferat astris,
 Cumq; tua rursus conjugæ jungat. Amen.

Ulricus Kutzschreuterus, Ecclesiæ Pe-
 tro-Paulinæ Pastor, & p. t. Vice-Superin-
 tendens Lignic.

Christicolos non una premit, sed crebra fatigat
 Sors crucis, in Vitæ dum remorantur humo.
 Primus Adam culpæ poenas cum stemmate sensit,
 Vidit & innocuam in filio Abele necem.
 Credentùm ille Pater juvenis sine prole peregit
 Vitam; est expertus funera mœsta Saræ.

Davidem

Davidem Jonathæ mors contristavit, Erinnyes
 Et Soceri, & Nati facta nefanda sui.
 Perniciosa lues Patriam & Bellona fatigat,
 Non procul à multis tertia pœna fugit.
 Ereptam doleo costam Venerande PARICI;
 Erepta & doleo pignora chara tibi.
 Non sub Sole novum hoc; est sed mos ille Tonantis,
 Christicolis Patriam multiplicare crucem,
 Quot rapuit nuptas & natas dira tyrannis
 Militis? avertas tanta pericla DEUS.
 Peste licet perit Conjunx & pignora lecti,
 Id factum est juxta nobile velle DEI.
 Symbolon usurpas, FIAT DIVINA VOLUNTAS,
 Agnosce in fato hoc, nobile velle DEI.
 Veteris amicitia & adfinitatis memor,
 vera sponte Deæ declaranda ergo
 Olsna Sil. accelerab.
 Bartholomæus Willenberger
 de Wittenberg J. U. D.

SOLATIUM

Ex Historia Jairi, Matth. 9. v. 26. Marc. 5. v. 41.
 Luca 8. vers. 41.

Occidit ergò etiam tua Conjunx peste, PARICI,
 Vita tua & casta prima columna domus.
 Occidit & sobolem orbatam genitrice reliquit,
 Solamen magnum, junctum oneri usq; suo.
 Vita summa brevis, spem longè extendere nullam.
 Nos sinit, aut gratis esse diuq; pios.
 Sed si judicium CHRISTI de morte suorum.
 Expectas: dormit chara tua Uxor, ait;
 Et tu tam gratum inturbes, quæso, soporem,
 Dum toto Mavors impius orbe furit?

*An clauso potius jubeas recubare cubili,
 Dum foris offensi detonet ira DEI.
 Manè, ubi Justitia Sole apparente vicissim
 Aurora aeternum parturiente diem.
 Longè aliud CHRISTI mandatum, aliamq; vocantis
 Audiet hanc vocem, Surge, resurget humo.
 Quis tibi nunc sensus, PARICI, quanta voluptas
 Quanta uno evenient deliciarum die?
 Quando tuam redi vivam iterum, somnoq; refectam
 Tam pulchram, & veteris consciam amicitia,
 Aspicias Sociam, tecumq; in regna reduces
 Cœlica, perpetuo jussus amore frui.
 Ergò brevem perferre moram, certiq; vicissim
 Congressus animum spe recreare, juvet.
 Dum cubat interea armorum secunda marita,
 Et precium vita grata rependet humi.*

Samuel Scharlach, Med. D. & Pro-
 fess. Publ. in Academ. Viadrina.

Qui maris æquor arat, Malearq; furentibus undis
 Terretur, tuto in litore videt aquas:
 Sicut tua naturæ postquam lectissima Conjunx
 Cessit, & ad cœli litora legit iter.
 Non metuit mundi illecebras, Syrtesq; latentes,
 Atq; ærumnarum non timet illa Notos.
 Quin placido in portu potius secunda quiescit,
 Nec cupit hoc vitæ rursus arare fretum.
 Ergò quis invidet post tædia multa laboris
 Uxori requiem, VIR REVERENDE, tuæ?

Godefredus Scholtz Breg. U. J. D.

Siccine sub cruce te voluit quoq; stare JOHANNEM,
 Cen stetit & tecum fida MARIA, DEUS!

Cruce

*Cruce CHRISTI lux vestra fuit, qui sanguine CHRISTI
 Sub cruce stat tinctus, non timet ille crucem.
 Mors istam sequitur, sed mortem vita, MARIE
 Excepit mortem vita beata tua.
 Hic, qui Mystra alios, nunc te soleris & ipsum,
 Bajulum ut possis sub cruce stare crucis.*

M. Joachimus Fleischer VratisL.
 Ecclesiæ ad D. Elisab. Pastor.

Mœsto, confecto Viduo curis Senioq;

O Mne quod est rarum, charum; sed tunc fit amarum,
 Cùm cadit ex oculis, dulce quod antè fuit.
 Rara MARIA fuit tibi chara MARIA, PARICI,
 Quæ fuerat γλυκερή, nunc tibi versa πικρή,
 Tale suis γλυκύπικρον enim DEUS, exhibet ægris,
 Archiater, secum quos juvat esse polo.
 Est breve adhuc spacium Tibi, quo cum Conjuge restat
 Dulcia, cœlesti sumere pocula mero.
 Terminus est, inquam; metam hanc properabis ad unam,
 Seriùs aut citiùs sit; tamen una via est.

*Amicitia & Consolationis ergò
 apponeb.*

Christophorus Albertus D. Illustr.
 Principis Monsteb. & Olsnensis
 Medicus Cubicularius.

Dum M. care desles obitum, pie Mystra, marita,
 Et viduum fugiunt gaudia prisca thorum,
 Lugentem multi multis solantur amici;
 Quisq; tamen secum, quod magè ploret, habet.
 Illa egrotantis Patrie sors anxiosa nostra,
 Et desperati fata sinistra mali.

III

*Illā cū lacrimis, funusq; minantur acerbum,
Certa patet tantis nec medicina malis.
Felix, qui vitā causam melioris & ortum
Certus es Excessum Conjugis esse tua!
O utinam Patria perpeffa caterva malorum
Transseat instabiles nunc quoq; Pacis opes!*

Franciscus Langerus, Illust. Viduæ
Duc. Munsterb. & Berolst. Consiliarij.

Qui sua fecundis committit semina sulcis,
Non gemit; aut lacrymis dulce fatigat opus.
Sed jam præcipiens venturæ commoda messis,
Gaudia non dubio pectore larga fovet.
Hanc etiam mentem nunc indue, docte *PARICI*,
Dum terræ mandas Conjugis ossa tuæ.
Illum equidem mendax deludit sapiūt annus:
Signa revicturæ tu rata carnis habes.
Disce moram modò ferre: dies extrema propinquat:
Hac rursus capiet Te Tua, Tuq; Tuam.

Bernhardus Guilielmus Nüslerus,
Illustr. Princippp. Ligio Bregens.
Secretarius.

Deserit, exclamas, multum tristatus, *AMICE*,
Me mea jam Conjunx: Deseris hanc potiùs.
Illa subit cælum: Quid Tu? Terram incolis, Illa
Pervenit ad metam: Te remoratur iter.
Præcedit Conjunx, cur non comitaris euntem?
An præcessisse est deseruisse Tibi?
Non tua Te linquit Conjunx, magis ipse relinquit
Junctam, Conjugio que modò juncta tuo.
Consilium superest, *DEUS* est, qui dista rursus
Uno mox verbo consociare potest:

Hic

*Hic Tu confidas, placidè Te morte solutum
Non minùs ad cæli culmina celsa feret.
Tempus erit, Socia sociaberis ipse priori,
Dulcisonâq; feres Carmina voce *DEO*.
Fido fide *DEO*, Cælum cupe, lubrica Mundi
Sperne, brevi silet se tua Chara tibi.*

Amico veteri & Affini plur. dilecto
Johannes Muccius à Muckendorff/
Hæreditarius in Muckendorff/
Duc. Ligio - Bregen. Consiliarius,
Toruni Boruffor. scrbb.

Prosopopœia, quâ piè defuncta alloquitur
mœstis. & in lacrymis natantem.
Dn. Viduum.

Quid juvat assiduis ululatibus astra ferire?
Ponere Cupressus quid juvat antè fores?
Et tumulo in thalamum revocare & corporis umbram,
Quid juvat? ab vanus, Chare Marite, labor!
Absolvi pensum Parcarum lege sequestrâ,
In cineresq; leves nunc resoluta cubo.
Nunc dolor omnis abest, facti deserbuit æstus,
Nil quoq; morborum toxica nigra valent.
Cæca nitet nubes, curarum turbo fatiscit,
Ærumna cessant, sollicitudo latet.
Acta est nunc mecum lacrymosa tragœdia vitæ,
Elysiæ mihi sunt & data regna plage.
Ætherias auras, extincto carcere mundi,
Possideo, cunctis exsaturata malis.
Innumeros numeros threnorum calculat orbis,
Mœstia gyros perpetuosq; rotat.
Nil stabile incrustat, sed labile, & omnia in illo
Sors sat amara capit, Mors sat avara rapit.

E

VANA

Vana profana abeunt, sunt omnia vana profana,
Quam latè aërio terra sub axe lateet.
Inconstans hominum vita est, sale plena laborum,
Salsa, parum & constans, est velut unda maris.
Quid multis? HÆRES sum nunc, ubi dulcia tempe
Vernant, est capiti nexa corona meo.
Idcirco lessus latices exterge tepentes,
Infuscant maculis ne tua corda suis.
Ingreditur Nilum nunquam Vir fortis apertum,
Fervida secreto lumina fonte rigat.
Quod nequit immutari, est æquâ mente ferendum,
Ut placeant nobis quæ placuere DEO.
Volvo tui cordis fissuram, volvo dolorem,
Est nostri postquam copula rupta tori.
Volvo vices miseras, vibices volvo retentas,
Est certè Viduus qui miser esse potest.
Sed DOMINO placuit præcurrere morte MARITUM,
Donec is in tumulo sit propè, ut in thalamo.
Nam certè Sors hac, æquâ si mente putetur,
Is palmam, mundo qui prior exit, habet.
Nonne fui tantùm brevis & levis Hospes in Orbe?
Nunc civis Patriæ lecta perennis ovo.
Nonne Viator eram? quoniam nostra est via vita,
Inveni tutos nunc requiescis agros.
Nonne fui in Mundi Pelago jactata procellis?
Nunc portum æali lassæ carina subit.
Nonne fui grandis NATURÆ Debitor aqua,
Nunc expuncta vacante credita cuncta mihi.
Officium nulli damnosum dicitur esse,
Officiumq; meum sed fuit usq; mori.
Sentio nil damni, lucri magmenta gravefcunt,
Gaudia cælesti fertilitate vigent.

Quotidiè

Quotidiè morior: Tharsensis scripta fatentur,
Dissolvi cupio vivere cumq; DEO.
Expectanda dies cuiusvis est ultima quippe,
Et fortem mortem fallere nemo potest.
Parvulus, imberbis Juvenisq;, Senex capularis,
Decretam mortem Cyrus & Irus habent.
Sic quivis moritur, sic mundi pompa labascit,
Sic nihil in nihilum solvitur omne suum.
Ergò MARITÈ tuos lessus compece fidelis,
Manibus & requiem quæso precare meis.
Non prece, nec precio, non me modulâve reduces,
Orpheus ex Orco ceu vocat Eurydicen.
Nam nebulam fingis, simili conamine nunquam
Immundo mundo sistere me poteris.
Conjugium nostrum magis expectato secundum,
Instructis agni festo, epulisq; sacris.
Tunc tibi reddetur Conjunx, Sobolesq;, Neposq;, M
Cum quibus aternus tunc revirescet Amor.
Intereâ valeas, jus migrandi reputesq;
Collige sarcinulas, Mortis anhelat iter.
Actutum placido quò claudas lumina fine,
Et mundi sordes linguere ritè queas.
Mundus non mundat, sed Mundus polluit. Ergò;
Qui manet in Mundo, quomodo mundus erit?

Observantiæ debitæ, erga mœstis. Dn. Vi-
dium, Affinè honoratis. & perpetuæ
memoriæ ergò, erga piè defunctâ
lugens mœrensq; fundebam.

Johannes Hubrigius Olsnâ Silesius,
Illustr. Princip. Monsteb. & Olsn.
à Consiliis & Secretis.

E 2

Morte

Morte perempta tua est Coniunx, Venerande PARICI,
 Cùm premeret Breslam pestis, amara lues.
 Lustra decem illius vitam tenuere, duosq;
 Fere anni, aeterni per data fata DEI.
 Connubium subiens rosea niveoq; colore
 Et labia & faciem tincta puella fuit.
 Et tum matura redeuntia semina messis
 Vix ter quinq; oculis viderat illa suis.
 Coniugii coluit lustris sacra fœdera septem
 Et ter, constantis femina bella fide.
 Exaucto partus fœcunda puerpera nixu,
 Edidit in socio pignora plura toro.
 Natorum septem, natarum corpora, lecti
 Legitimi eximium, quinq; fuere, decus.
 Ergone Coniugio felici, tempore vita
 Pralongo, & prolis copiâ amanda fuit?
 Nil sanè hic illi fortuna benigna negavit,
 Nil cœlum & cœli fata dedere mali.
 Nec, quod præcipuum est, semper Pietasq; Fidesq;
 Defuit, ac verum religionis opus.
 Namq; ipsi inprimis Dominum cognoscere summum,
 Illius & regnum querere cura fuit.
 CHRISTI hinc amplectens devoto pectore verbum,
 Et, qua præcepit, iusta sacra sequens.
 Splendida constantis Fidei monumenta reliquit,
 Quâ fuit eterno dedita tota DEO.
 Et quia Sanctorum mors nil nisi somnus & agri
 In terra gremio corporis alta quies,
 Certè ea sic demùm terrenâ mole soluta;
 Ocia tranquilla pacis amica gerit.
 Debita persalvit morti, qua lapsus & error
 Humani generis condidit antè gravis,

Nunc

Nunc silet in tumulo corpus, nunc Spiritus alium.
 Presidium magni gaudet habere DEI.
 Dùm, postquam sonitum dederit tuba dia vocantem,
 In lucem è latebris ossa sepulta suis.
 Conveniant iterùm mens, & sociabile corpus,
 Post nullo aeternum dissolvienda modo.
 Gaudia ubi erumpent cœlis aeterna novatis,
 Et qua, pura, suo, jubila, sine carent.
 Illa ubi lata simul vivet, redimita coronâ
 Quam geret aetherei sancta caterva chori.
 Id quod, Clare Senex, tibi post tua funera tandem,
 Eximâ pariter mente animoq; precor.

Johannes Dobricius Sittanus,
 Philof. & Med. D. P. L. C. Physi-
 cus Reip. Vratisl. Ordinar.

Uxorem amissam nimum dolere PARITI,
 Noli, sed curis tu moderare tuis.
 Nam Christiânorum mors est reparatio vitæ
 Aeternæ, CHRISTI quæ nece parta datur.
 Hæc nobis reddet præmissa, amissaq; dona:
 Hæc etiam nosmet vita repostâ manet.
 Hoc igitur meditans spe illâ tua damna levato,
 Præco DEI: Nam spes fallere nescit ea.

Consolationis ergo ad societatem

Laurentius Eichstadius, Medic. D.
 & Physicus Ordiuar. Stettinensis.

Si quem dimidium perbibent amittere cordis,
 Cui sociam blandi mors rapit atra tori:
 Quid de corde tuo tandem restare putemus,
 (PARICI, cordis portio multa mei.)

E 3

Quod

Quod tam multiplici laniatur vulnere, fati
Dum tristes subeunt corcula trina vices,
Hinc Coniux, illinc gener, isthinc filia, cordis
Quævis ac quivis pars quotacumq; tui?
Mirum, quod possis tantos perferre cruores,
Nec reliqua ad plures portio cordis eat!
Fallor? an hac eadem sensim super atbera sese
Elevat, ac SURSUM cætera CORDA petit?

Raptim in transitu Breslaviensi
scribb. ♦♦

D. Cyprianus Kinnerus, Consiliarius
Lygius, & fodinarum Reichsteinen-
sium Præfectus.

SI Libitina seni, juveni si parcere nosset,
Si mediæ ætati, si parcere sciret amori,
Virtuti, formæ, titulis, si posset honori,
Si Musis, Arti, Candori, si Pietati,
VIR VENERANDE, tuis Costâ, Natâ, Generoq;
In senio senii fulcris, non orbis acerbè
Lugeres, non indignis præcordia palmis
Afficeres, pullâ mœstus neq; veste meares.
Et Coniux thalamum, mensam, cellamq; forumq;
Et Gener ipse tuos canos, & Nata foverent,
Cernere ludentes esset fortasse nepotes.
Est grandis, fateor, dura est scissura carere,
Pignoribus tam jucundis, animisq; adamatis,
Pectoribusvè piis, doctis, fidisq; columnis.
Sed tibi, VIR REVERENDE, DEI Præco, tibi durâ,
Quæso, qui premeris gemebundus mole dolorum,
Atq; nigrum querulo sentiscens pectore vulnus,
Diffuis in lacrymas, inquam, tibi quid faciendum?
Quod plures diâ non rarò voce docebas,

ET DOMI-

Et DOMINUS dedit & DOMINUS rursus abstulit, illi
Ut placuit, factum, ejus sit nomen benedictum.

Quid præmissa doles, tibi mox quæ restituenda
Æternis nexu, vitâ, lætisque triumphis,
De Carne, & Mundo immundo, vitiis, Satanâq;
Sulphureis flammis, cruciatu, morte malorum.
Hæc me solantur, quoties passum graviora
Involvunt tristes curæ, propter mihi raptos
Pestiferis morbis partim, partimq; sagittis
Gradivi, Uxorem, Natos & quinq; politos.

Condol. demonstr. ergò addeb.

Matthæus Pezoldus, J. C.

Χαίρειν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

ERgône dilectam tibi, Vir Reverende, MARIAM
Sustulit ante diem perniciofa lues?
Scilicet hoc ipsum tristi mihi mente manuq;
HUBRIGI tandem littera missa refert:

HUBRIGI, nostro qui pars optata Lycæo
Vixit, nunc fato tristis & Ipse tuo.
Quid verò tandem protractus proderit iste
Luctus, quid, mentis carnificina, dolor?
Mæstitia indultum satis est, Vir Docte, resume
Eusebii sanctæ pharmaca latitæ.
Utere PARICI: sancto parere JEHOVÆ
Consilio fas est, obsequiumq; tuum.

συμπάθειαν testaturus funde

Aldorphi

M. Jacob Bruno Ethic. & Græc.
Ling. Profes. Publ. Aldorph.

Dum tua, PARICI, reverenda & cana senectus
Uxorem, Generum, & Gnatam, sub turbine tristi
defungi

defungi vita cernit, nã mille querelã
exercet mentem Patriam, quã fata fatetur
infausta, atq; Arcem, fulcimentumq; Senectã
ingemit ætatis tolli: sed squallida cessent
Ora diu pallere, Tui sic aspera rerum,
evasere, quibus premimur, dum tristia bella,
incumbunt miseris, & multã clade fatigant,
Illi intraverunt æternã gaudia pacis:
Nos quoq; anhelemus cœlum, quod nulla lacessunt
Prælia, non ullo perterrant tempore clades.

Balthasar Cõrnerus Philosoph,
& Medic. D.

Quid flet defunctam, Mystra ò Reverende, Maritam,
Ob desponsatam Filiam, & ora rigas?
Non amisisti Costam, Gnatamq; beatam,
Sed præmisisti ad regna beata poli.

Sic etenim in Fatis, MORIERIS HOMUNCIO, certa

Meta tibi vitæ, mortis & hora data est.

Et series sua quemq; sacris inscripta tabellis
Pergere fatales cogit in orbe vias.

Fata manent omnes immota. Quid inde? ferendum,

Sed non culpandum, quod modo Fata volunt.

Pone modum lacrymis igitur, Clarissime Nestor,

Restantes vitæ continuasse dies,

Nil flendo juvat, & lacrymis revocatur ad auras

Nullus, quem rapuit Mors truculenta semel.

Quod factum semel, infectum (cœu creditur) haut fit,

Idq; animo forti nos tolerare decet.

In cœlis amba vivunt, quarum ossa quiescunt

Hic placidè in tumulo, sarcophagusq; tegit,

Illic vos junget, qui heic vos disjunxit, amantes,

Perpetuumq; dabit Cordis amore frui.

Felix

Felix spes reditus, discessus lenit amarum.

Sensum: amor exigit hoc, id Pietasq; monet.

Honoris & condolentiæ ergo

Bregæ ponebat

Christianus Neomenius

Philosoph. & Medic. D.

EST, PARICI, erepta tibi fidissima Conjux,
Erepta est animæ sic anima ipsa meæ.
Sunt erepta tibi lectissima pignora lecti,
Posteritasq; omnis penè perempta jacet!
Sors & in hoc eadem est, proles mihi nulla superstes
Amplius! heu cecidit delictum hocce meum.
Quid nunc è tene ego consolari, Venerande PARICI,
Solati qui ipse plus satis indigeo?

pari in luctu constit. scrib.

Godfrid. Grunæus J. U. Li-
centiatus.

Ascendit Cœlum Conjux, cur morte solutam
Luges, cur longis fletibus ora rigas?
Sic placuit DOMINO, quod vult divina voluntas,
Justum est, hoc merito te quoq; velle deceat.

Namq; suam placidè vitam componere iussa est,

Et terra attollens pulvere, lata, caput.

Sedibus æthereis perfecta gaudia vitæ

Captat, & æterna munera pacis habet.

Publica privatis miscentur plurima damnis,

In terris miseros vexat ubiq; pavor.

Pestis, bella, fames toto grassantur in Orbe,

Quis cupiat vitæ longius ire dies!

Ergo conscendit felix cœlestia Tempe,

Est ubi certa Salus, constat & alma quies.

F

Pace

*Pace fruens solidâ, cunctis defuncta periculis
Mundi, cum Sanctis jubila leta canit.*

**M. Georgius Seidel, Ecclesiæ
Olfenensis Primarius Pastor.**

P Langite Pierides, lugubres pangite versus,
Et Charites vestras imbre rigate genas!
Fœmina namq; suo semper dilecta marito
Occidit, & dirâ morte perempta jacet.

*Qua Pietatis amans, omnis studiosa decori,
Ædibus inq; suis sedula mater erat.*

*Hanc meritò sacrâ Venerandus in ede Sacerdos
Lugens cum Natis, & cecidisse dolet.*

*Sic visum J. H. O. V. E., Mundi hac ut sede relicta,
Cœlestis peteret regna beata domus.*

*Lugendi ergò modum facies cum prole maritus,
Uxori exoptans gaudia vera sua.*

**M. Georgius Neander, Profess.
Acad. Francofurt. Publicus,
ætat. 66.**

Q Vando oculiferum desideriumq; J E H O V A
Dulce tuum, P A R I T I, rutilantia ad astra vocavit,
Exemitq; malis, lacrymis quid prosit abortis
Ora rigasse, gravi & nimis indulgisse dolori?
Illi parta quies gratanda, prece atq; votendum
Ardenti, D E U S ut nos his quoq; solvat acerbis,
Atq; poli faciat cives sine fine beatos.

**M. Hieronymus Reckleben/ Logic.
Aristot. in Academia Lipsiensi Pro-
fess. Publ. & Facult. Philosoph.
p. c. Decanus.**

Felices

F Elices animas, melior quas Arbiter ævi
Maturè ætherias jussit adire plagas,
Non illa immanes rerum dirasq; procellas,
Iratiq; timent fulmina lenta D E I:
Candida sed placida decerpunt gaudia vitæ,
Gaudia, qua nullâ sunt peritura die.
Hæc inter quicumq; suos cum Conjuge natos
Perdidit, haudquaquam perdidit ille suos.

**M. Joh. Ericus Ostermannus,
Prof. P. V. Vitebergæ.**

I N terris nihil est, rabidi nisi fulmina Martis,
Et quod mortales terrificare solet.
Quare sæpè pios D E U S avocat atque reponit
Inter sidereos, pax ubi lata choros.
Omnibus ò numeris est ille beatus habendus,
Quem mors præveniens non sinit esse senem.

**M. Christophorus Nott Nagel/
Sup. Mathem. Professor Publ.
Witebergæ.**

V I R senio & meritis doctis præclare, P A R I T I,
Quid sibi responsi spes tua magna feret?
De me pollicitus calamistris carmina compræ.
Que charæ cippum Conjugis apta struant.
Sed quot tanta modis spes decollavit aborta!
Parva parata modò est vena paranda Tibi,
Si tamen affectus, vice facti, candor habendus;
Sat magnum apparet quod parat atq; parit.
Quare dum parvo complexu chartula parva
Præparat hic versus, fronte sadente cape.
Quem mors è medio viduorum sustulit audax,
Excidit ex animo sæpè superstitibus.

F 2

Quod

Quod vates querulà regalis voce fatetur,
Negligor, ut dudum morte peresus homo.
Nulla abolere tibi potia est oblivio Nuptiarum,
Mente reposta tua est, mente reposta manet.
Et quamvis glebus sit densis tectis sepulchri;
Scriptum ejus nomen carmine semper erit.
Hæc pietate paras Tibi Nomina honesta, PARITI,
Immemor band atas ulla futura Tui,

Scribebat

M. Gottlieb Pelargus, Eloquent. Ordinarius & S. S. Theol. Profess. Extraordin. Publicus in Acad. Viadrinâ.

Postrema hæc nostri Tibi verba putabis amoris,
Seu Vir, sive Parens antè vocandus eras.
Define dura loqui, sequimur, quocunq; vocamur,
Nam certum est, Superos hæc statuisse Deos;
Oceanum laxent, totæ fundantur habenæ,
Æqua simul fas est, & fera iussa sequi.
Restis habet, quid tum? si non inimicus I O V A:
Ah longæ in Mundo damna dedere moræ.

M. Michaël Schneider, Wittebergæ
Moral. Prof. P.

Hoc non esse novum scimus sepelire jacentes,
Terra etiam mandat cum Witteberga viros;
At generi, cara nata suavisq; marito
Corpora trina simul condere, dico novum.
Qui DEUS hoc triplici pia pectora sauciat ictu,
Reddere PARICIO gaudia cerna potest.

M. Michaël Wendelerus Prof. P.
Wittebergenfis.

Qui

Vi non semper amat, non est dicendus amator,
Vox prisca est, Scenæ quam Philomela dedit:
Quam neq; Te ex animo parerè posuisse, PARICI,
Præco DEI, adfectus Præco probande pii;
Dum vulgas monumenta tui haus vulgaria amoris,
Qui Te habet in functos nocte dieq; tuos,
Macte, Senex, pietate! pari virtute mereris
Vivusq; & functus post tua fata coli.

M. Georgius Melleman Græc. Ling.
in Acad. Viadrinâ Prof. Publ.

Carmina deposcis memori longæva sepulcro,
PARICI, ad costa funera acerba tua;
Carmina qua luctu amissas revocent tibi vires,
Et desiderium lenius esse juvent.
Manibus ò gratam sic rem facis usq; beatis
Care Senex, nostri & te memorem esse probas.
Defuncta ad Cælum cecidit dulcissima Conjux,
Salvus ibi portus metaq; tristitia.
Sat vixit Mundo immundo, quem liquit, & inter
Angelicos plaudit, nos præcundo, choros.
Ergò tristitias age sis proscribe tyrannas,
Inscribens tumuli verba suprema loco:
Fœminei Exemplar jacet hic laudabile sexus,
MARIA, PARICI fida Marita Senis.

Collugens facieb.

Caspar Keslerus, in illustri Lignicio
Ecclesiæ Marianæ Pastor, & Ducalis
Consistorii Assessor.

Cruces Crucis est constans comes; est & Abyssus Abyssis,
Dumq; malum fluitat, confluit omne malum.
Hoc ipsum expertus Frater perbare PARITI es
Proh nimium! duro non sine cordolio.

F 3

Quippe

Quippe Tibi Coniux cecidit fidissima, Cultrix,
Quin Mater thalami, peste furente, tui.
Filia max Matrem, docto desponsa Magistro,
Post sequitur, Sponso hoc concomitante novo.
Ab tristes mortes! quibus haut prae tristius unquam
Esse quit, ab thalami fata sinistra tui!
Ob qua, quod subita non sis quoque, morie peremptus,
Miratur mecum Concio docta virum.
Hinc etiam tecum luget, quin immo tuarum
Cordivoris lacrymis, fata inimica dolet.
Sed quid amabo iuvas dolor insatiabilis? illo
Defunctis vitam reddere nemo potest.
Pone modum lacrymis igitur praeclare PARTI,
Parce inquam Senium debilitare tuum.
Illa dies veniet, quo conjungentur amantes,
Quis dabitur vita perpete in aethere frui.
Interea terris patiamur, quod potiamur
Iustorum Caelis, Crux ubi nulla, Bonis.

Contestanda fraternae condolentiae ergo
scribb.

Georgius Fabricius, Pastor & Senior
Primarius Bregensis, Septuagenarius.

Sæva hominum pestis, cum millia multa necaret
PARTI, duplici nomine mæstus eras.
Ut Pater, ut Coniux, orbis viduusque; vacantem
Conspicis inprimis, corde gemente torum.
Desine flere; tuam iussit DEUS ire maritam
Qui prius in thalamum, post etiam in tumulum.
Ille Tuæ & nostræ vitæ dator, arbiter, auctor,
Te Viduum servet, VIR VENERANDE, Senem.
M. Daniel Hermannus ad D. Elisab. Brestæ
Pro-Pastor, & Sac. lit. P. Jud. Eccl. Asses.

Te quoque

TE quoque, praterito PARTI corripis anno,
Non tamen & morti marcipat atra lues.
Gratia sic semper divina prevalet ira,
Vulnera qui infligit, sanat & illa DEUS.
Dum tibi lethifero Coniux ledissima morbo,
Auxilio Medici nil relevante, cadit.
Coniux ter denos ultra tibi juncta per annos,
Et lateri semper cæsa adamata tuo.
Illa Gerhardina prognata est stirpe paternâ,
Quam radio illustras, Magne GERHARDE, tuo.
Quin Virtute fuit nulli & Pietate secunda,
Qua rexit magnâ dexteritate domum.
Firma Seni poterat nunc esse columna Marito,
Et curas magna ex parte levare graves.
Mox Gener ecce novus facunda flumine lingua
HORNIIUS egregius Peste peremptus obit.
Filia quem sequitur BLANDINA (ben blandula) Sponsam,
Quo cum dulce fuit vivere, dulce mori.
Interea luctu tot funera curat acerbo,
Ignarus quæ sint fata futura, Pater;
Credere se propriis tutum non adibus audeat,
Et vix, corpus ubi nocte reclinet, habet.
Privata hac cumulant mala publica, funera passim
Densantur, variis contumulanda locis.
Cælestes epulas moribundus plurimus ager
Expetit, incutiunt hinc mala densa metum.
Te tamen in tantis Numen cæleste periculis,
Presentem incolumem servat ad usque diem.
Sic fuit in fatis, pro nutu hac ordine miro
Omnia disponunt, non nocitura piis.
Disjiciunt Mortis fatali turbine Sponsos,
Conjugij ad iustum vincula rupta cadunt.

Ordine

Ordine turbato praeceps Nata Parentem,
 Qua tamen ipsa DEUS non nisi iusta facit.
 Ille quid expediat cunctis bene novit, in aldo
 Cum Matris nostra haec Embryo membra forent.
 Hic tibi conservet sano cum corpore vires,
 Officium ut possis ritè subire sacrum.
 Et tandem fragilis decurso tramite vita
 Per CHRISTUM accipias caelica regna: sat est.

Johannes Goldman Scabinatus Vra-
 tislav. Secretarius & Notar. Provincialis.

Nunc cum vel crucis expertem traducere vitam,
 Vel sine venâ Elegos scribere nemo queat:
 Nostram age utrimq; crucem patienter uterq; feramus,
 Tuq; à me fortes ne pete nunc Elegos.
 Quis soler tristem, tristis Pater ipse, Parentem?
 Quis tibi sit Medicus, qui Medico ipseus eget?
 Si qua tamen socius confert solatia luctus:
 Illa tuus mihi det, det meus illa tibi.

συμπιχων f. in luctu acerbis.
 M. Adamus Thebesius, Eccles. Wolav.
 Pastor, ejusdemq; Ducat. Senior primarius.

Septimus est numerus, decies qui morte Tuorum
 PARICI, infixit tela cruenta Tibi.
 Ast age, qui cædit, Pater est! DIVINA VOLUNTAS
 Quæ bona, quæ iusta est, facta! ferenda feras,
 E cœno nocti præmissos scandere cœlum!
 Et certæ Patriæ juro, bonisq; frui.
 Felices, licitum quibus hoc discrimine rerum,
 Corporis atque animæ reddere dona DEO.

Fabianus Schubert / Camerae Du-
 calis Consiliarius & Reipubl. Lignic.
 Pro-Consul.

JOHAN-

JOHANNES PARICIUS,

per Anagramma

O HIC VIR IN SPE SANA.

Vivit HIC in luctu, ò SANA VIR vivit at IN SPE,
 Sanâ, inquam, illâ, quam vita futura parit.
 Mœstitiam, nostrum quam fert absentia, carpit
 Spes reditus, ipsam nec finit esse gravem.
 Hæc ubi perpendit bene, quem perpendere novi,
 An sit cur doleat, dic mihi, causa Viro?

Theophilus Feigius Lignici
 in illustri Johanneo Pastor
 & Consistorialis.

Cordolium

ad arborem sive avitam Genealogiam &
 propaginem

GERHARDORUM ad plures annos multi-
 genam.

Sic Gerhardorum Genealogiæ
 Hactenus florens series & Arbor
 Ampliatur, velut alta palma,
 Extitit diffusa comis Avitæ,
 Hinc & hinc Natalitii avicum,
 Elaboratam à me ut eam intuendo
 quisq; stuperet.

Quanta sed lugenda vicissitudo.
 Imminet jam! Multiplicata ut Arbor
 Antea succrevit, ita interire
 Morte videtur.
 Nam Bregæ at Olsnæ series per ampla,
 Heu, propinquorum perit! Columna,
 Morte, Doctoris cecidit Gerhardi
 Splendida nuper!
 Filiam, Uxorem, Generum, Parici,
 Ceteros nostrum taceo Propinquos,

Cum Tuis, ex Prolifica removit
 arbore Pestis.
 Hæc quidem Uxor Pariciana dicta est,
 Sed Gerhardorum est ab origine, unde
 Ausa fluxit, quod duodena proles
 sit tibi nata. (illam
 Spes erat tum, Prolificam arborem,
 Ampliare: at magna vicissitudo
 Facta in anno, sunt homines ubi toc
 peste necati.
 Illa enim, cui nomen erat Maria,
 Liberis solum orbe tribus relicto
 Cum novem, tum, progenie, dolenda
 morte recessit.
 Scriptus est Milleimus annus olim
 Ritè quingentesimus, illa Conjunx
 Nata ubi, octogesimus & secundus
 Mensis Aprilis.

G

Centies

Centes cūm at sedecimus volutus
Tertius tricesimus annus esset,
Tertio Octabri in Domino subivit
funus acerbum.
Mundo in hoc ergo modo lustra dena
Vixit, ast anno superaddito illū,
Mensibus quinq; ut scio, sedecim una
freta diebus.
Vinculum cūm Conjugii tulisset,
Cū Marito in pace & amore, ad annos

Octo triginta, tredecim diesq;
Mensura quinq;
O mali, & luctus violenta ciades
Trina! sic pro tempore quidam amati
Surculi sexus cecidere nostra
arbore junctim.
Ergo ne fatum, minitante biatu
Mortu, in visum Genealogiam
Arboris tanta sinat interire,
corde vovendum.

Cum alloquio

Ad Viduum, respectivè Maritum, Patrem, & Socerum,
DN. M. JOHANNEM PARICIUM, &c.

Quo pacto satis hic trini, Viduate, Magister,
PARITI, luctus fata dolenda putas?
An gemitu fortunam, erepta conjuge, flere,
Turturis in morem, nocte dieq; velis?
Turturis in morem, lugubre gemiscere fatum
Tot, sobolis, Generi, & Conjugis, hercle nefas!
Turtur enim viduus gemitu sua gaudia poscit,
Et decus amissum Conjugis hinc revocat!
Tu verò frustra revocare gemendo laboras,
Jam decus amissum Conjugis & Sobolis.
Hic quamvis velles Uxoris gaudia mæstus
Poscere, quantum Mors obstet amara, vides.
Cum Prole & Genere Conjunx, ubi gaudia, vivit.
Ast ubi tu vivis, nil nisi triste, malum.
Ærummas immutârunt in premia vita
Æterna, propero mortis acere citi.
Desinat ergo dolor, desiderium, gemitusq;
In te, ne senium devoret ille simul.
Non te commoveat, deberes jam Generi ac sibi,
Conjugis & Proli sorte carere diu.

*Ille sorte frui, ob senium hic uno pede cūm stes
In tumulo, invenient sat citò fata viam.*

Pro Epitaphii honore, quod d. Dn. Viduus in
tabula candentis marmoris in pariete templi
Magdalenèi, defunctæ GERHARDINÆ Conjugi
suis sumptibus erigi
curavit.

Quoddam insigne quasi nobis Scriptura reliquit
Sacra, quòd Uxoris mandaverit ossa Rahélis
Telluri Patriarcha Jacob, monumenta sepulchri
Fecerit & quòd ponè viam, quæ ducit Ephratam:
Conjugiale tuum tale est, propè templa docentis
Hic Cathedræ Mariæ Magdalenæ, PARICI,
Te posuisse GERHARDINÆ monumenta sepulchri.
O Specimen Pietatis Conjugialis honestum!
Ad sacra tu quoties transibas, obvia busta,
Affectus memor ejus eras: hinc cūm via rectâ
Ducat ad id Templum, venturæ mortis, euntes
Obviam ibi, tecum memores fiunt simul omnes:
Mortis imago parata, & tessera pulchra benigni,
Fæcundiq; tui sic Conjugii esse videtur;
Sumptibus his ò digna tabella, ex marmore facta,
Quæ vivis & defunctis monitrix manet una.
Effigies etenim sculpta & Scriptura notata,
Est defunctorum monitrix in ea, quòd in antro
Telluris, quasi in hospitio, cum corpore moles
Non planè intereat, sed ab inde quiete fruatur.
Illius ossa unita licèt cum pulvere terræ
Ingenita & membra olim dissociata videntur;
Tempus erit tamen exiguum quo sanguine, carne,
Venis atq; animâ sociâ hæc rediviva resurgent,

Sed vivos monet, ut volvant in tempore secum
Quando prætereunt monumenta sepulchri in aprico
PARICIANA, mori pariter quoniam omnibus hora
Est præfixa, frui hac & se quoq; sorte futurum.

Præficâ sic dictante, Adfinis Condolentiæ
ergo deproperabat

Marcus Gerhard, J. C.
& Illustris. Ducis Lignicens.
Confiliarius.

Sedule Præco sacræ vocis, CHRISTI q; minister,
Et senio, & meritis, JANE, verende senex:
*In mentem tibi quid revocem, solaminis ergo,
Quod tua non melius perspiciat pietas?
Tempore, quo multos Bresla straxisse per urbem
Sæva videbantur pestifera arma luis;
Uxoris quoq; cor charæ, terrestribus oris,
Convictuq; tuo, mors tulit atra tibi.
Audax jure vocer, vel saxo durior ipso,
Si rerum hac facie te lacrumare vetem.
Morte TUÆ, soboles genitricæ, domusq; columnâ,
Fulcro canities est spoliata tua.
Idem jure vocer non sat pius, omnibus annis
Hunc ludum si te perpetuare velim,
Quod soboli damnum, domuiq; tuæq; senectæ
Contigit, aeterno sic statuente DEO;
Id levius reddent virtutis robora, forti
Omnem animo sortem que superare solet.
Quod superast, ipsi scis evenisse Maritæ,
Exoptes fieri qua sibi quisq; pius.
Nil aliud potuit mors, quam convellere corpus.
At qui corpus habes somnus, & alta quies.
Spiritus aligeris cæli comitatus alumnis,
Rectâ Abrahæ gremium celsa per astra petit.*

Qui

Qui requie in terrâ credis gaudere Maritam,
Lætitia in cælo, Mystra verende, frui:
Conforti gratare bonum, capturus eandem
Inq; polo, inq; solo lætitiâ & requiem.

M. Elias Major, P. C. L. Gymnasii
Vratislaviensis Rector.

PARITI, Eusebies decus atq; columna! Tuarum
CONJUGIS & GNATÆ fata suprema doles:
Et meritò. CONJUX ut enim Pietatis amatrix;
FILIA sic cultrix Religionis erat,
Gaudia Conjugio CONJUX ut mille creabat;
Sic erat & vitæ FILIA vita tuæ.
Ut fuit effigies virtutum vivida, CONJUX:
Virtutum effigies sic quoq; GNATA fuit.
Hinc, inquam, meritò, Tibi mors utriusq; dolori est:
Hinc tibi tot mortes mors utriusq; parit.
At nimum ne quæso dole. Mors traxit utramq;
E Mundo immundo ad gaudia munda Poli.
Et quis lato animo jam nolit linquere Mundum?
In quo Terrigenum mors mera, vita cluit.
In quo nulla fides, in quo vitiumq; nefasq;
Imperitant; virtus fasq; remota jacent:
In quo sæpe quidem loquimur Pietatis amorem:
Omnimodâ sed cor impietate riger.
O faustas animas, Christo quas auspice, cunctis
Cladibus ereptas Coelica regna beant!

M. Johan. Güntherus, Illust.
Scholæ Bregens. Rector.

Cur mæsta redire querela,
Tibi VIR REVERENDE jubetur,
Tumulatq; conjugis ossa,
Vis plangere carmine tristi?

63

Cum

Cum nunc tamen hic viduorum
Turbam, renovare frequenter,
Videas thalamum socialem
Intra annua tempora luctus.
Amor an tuus altiùs imo
Animo quod inhareat, & quod
Dilecta per omnia vita
Qua tempora mortua praesens!
Equidem tua chara marita
Vivit, gremio abdita Abrami,
Memorem & jubet esse futura,
Qua restat in aethere, vita.
Hanc & tua cura sepulchri,
Cum marmoreo monumento,
Amor illius quod posuisse
Meruit sibi, vivere monstrat:
At non modò mens pia vivit,
Sed & illius hic bona fama
Memor ut sit in orbe, maritus
Satagis per carmina docta.
Quibus hac Anapestica metra
Quoq; Vir Reverende, putabis
Epicedia si modò digna,
Reliquis socianda remitto,
Voveoq; DEUS, quod ademit
Mors invida, tempore justo,

Reddat

Reddat tibi, jamq; ferenda
Perferre juvet patienter.

Thomas Schröer J. ICtus
& Scabinographus VratisL.

Sit prægrande nefas, lætari morte suorum!
At prægrande nefas alio sit tempore; non hoc.
Heu quot nos miseros, heu quanta pericula cunctos
Undiq; circumstant! Nec cernitur ulla malorum
Meta: alia ex aliis in fata subinde vocamur.
His sunt, clausurunt placidâ qui lumina morte,
Erepti penitus, tutaq; in sede locati
Illa in sede, ubi sunt coelestia gaudia vitæ
Æternæ, nunquam mixtos habitura dolores.
Cur ergò, VENERANDE SENEX, tua grandibus ora
Humectas guttis, nimium indignatus Amatae
Uxoris mortem, quâ Vitam hoc tempore duro
Et diro posuit? securam hac morte quietem
Nacta est: quam posuit vitam, haut est vita vocanda:
Sed potiùs labor, & durans ærumna, dolorq;:
Vitam hanc non vitam mutavit perpete vitâ,
Perpete vitâ illâ, perfectâ ubi sensus ubiq; est
Lætitia, atq; movens DEUS omnia in omnibus unus.
Haut ergò est fas, Te nimium indulgere dolori;
Fas potiùs, multas JUVÆ persolvere grates,
Hujus quod vitæ ærumnis, cunctisq; periculis
Uxorem eripuit, caelesti & sede beavit.
Is quoq; Te (forsanq; brevi) excepturus eadem,
Uxoremq; Tibi est, Uxori Teq; daturus.

M. Adamus Liebigius,
Pastor Bethanienis.

Nata

Nata, Marita, Gener, que norint cara Parenti,
 Conjugi item, & Socero gaudia ferre pio;
 Si modo inq; pii fuerint, praeclare PARICI,
 Expertum qua Te parte latere queat?
 Hoc donarat enim trino te munere JHOVA,
 Latitiam senio contuleratq; tuo.
 Singula at haec tibi sunt uno sublata sub anno,
 Quo Breslae fremuit saeviter atra lues,
 Blandula Nata, MARIAMarita, Generq; Magister,
 Hornius, o dolor! en occubere tibi!
 Sanè, si propriam cernas, contraria menti
 Haec jacitura cadet: Nam violenta nimis.
 Si DOMINI videas animum, qui providus usq;
 Dirigit ad nostra cuncta salutis opes,
 Cor na triste tuum solatia fixa manebunt,
 Et repetes placido hac Jobica sensa metro!
 Qui Trinus dederat tibi munera trina, recepit
 Ista sibi, nitidum transulit inq; polum.
 Ceu DOMINO placuit, factum, quod lugeo factum,
 Sed bene-sit-dictus Nominis ejus honos.
 Et quidni Nomen Domini celebrare paratus
 Effes, hac te dum vita superstes habet?
 Namq; Tui sunt transpositi, quò latus anbelas
 Ferri, quoq; tuas dogmate ducis oves:
 Lumine pro tenebris; pro bello pace fruuntur;
 Propulla, veste clarificante nitent.
 Gaudia pro luctu capiunt, operatq; quietem,
 Ipsos pro letho caelica vita beat.
 Proq; casis, habitant summi palatia Regis,
 Quèis fortunarum copia jugis inest.
 Felices, quibus haec mutatio contigit! o quam
 Felicesq; Tui, Nata, Marita, Gener.

Andreas Eccardus, Past. Namslav.
 Salve

Salve canities veneranda & Praco JHOVAE,
 PARICI, aeterna Vir pietatis amans!
 Dum meus in Breslae moritur CHRISTIANUS, & ille
 Gestari à CHRISTO gestit in arte poli,
 Absentiq; vale dum dicit utriq; parenti
 Et Musis, tradens flebile corpus humo,
 Mox facis officium Mystra & constantis Amici
 Scriptis permulcens pectora nostra tuis.
 O Stolcere met Exemplum perpende doloris!
 Obruit haut raro me ista procella patrem!
 Quid faciamus ais? Num desperare licebit?
 Ladere vel lenem murmure porro DEUM?
 Absit! Namq; DEO parere & velle quod Hic vult,
 Virtus Christi adum est ac sapientis opus.
 Sic fuit in fati; sic JOVAE est facta voluntas,
 Quae bona, quae melior, quae optima ubiq; fluit.
 Cuncta facit, quaecunq; facit, DEUS optimè; Et ipsa
 Quae venit à DOMINO poena paterna venit.
 Hunc super immensam curarum volvito molem;
 Jobi dic grates sorte in utraq; DEO.
 Arbitrator Hic vita est DOMINU sq; Hic Mortis & Orbis,
 Terra sepultura hinc qualibet apta pio.
 Fide DEO tantum spemq; hauri pectore firmam;
 Sit Nati cineri pax requiesq; tui!
 Sustulit infelix Natum: sed scenore reddet
 Felix, cum terris fulserit illa dies.
 Urges Aureolum Pauli, quo Tristitia inaurat,
 Inq; bonum ille Bonis cedere cuncta probat.
 JOVA, ais, in flore Hunc, quem diligit, evocat ad se,
 Ne vita aut anima damna nociva ferat.
 Spiritus ut tandem Tristes sacer erigat optas,
 Sanet & atbere à lugubre pectus ope!

H

Tos

Tot tua mellifluis mihi missa est Littera verbis :
 O quoties lacrumis humida facta meis !
 Gratus ero quantum potero ; Mentem ipse reposcis
 In parili gratam sorte fidemq; parem .
 Nempe ubi deploras tua Sancta funera Trige,
 Justaq; das umbris Exequiasq; colis,
 Exequias MARIÆ, qua BREGÆ è stirpe resultat
 GERHARDUM : ad votum bene nata Marita tuum !
 Exequias Nata ; BLANDINA Hac nomine ; sed spe
 Sponsa : ò Fæminei flosq; decorq; chori !
 Exequias Generi, Fatum bene crudele ! futuri :
 Vir Clarus DANIEL HORNIUS ille fuit ?
 Hic cupis ut Trigam celebret mea Musa sepultam :
 Hic cupis ut luctum leniat illa tuum .
 Ast eget haut nostro in Tumulis Tua carmine Triga :
 Crede, vel inuit à morte superstes eris !
 PARICIANA videq; Numen jam Triga Triunum ,
 Cum CHRISTOq; capit gaudia vera ; sat est !
 Vis, mea Musa Tuam firmet solamine mentem :
 Solamen firmum mitto : Remitto Tuum .
 Te recreet mastrum fessumq; senilibus annis,
 Qui relevare potest pectora fessa DEUS !
 Cum Tuba per trepidas sonitum dabit borrida nubes,
 Reddet JÖVA Meos, Reddet JÖVA Tuos .
 Tunc latà serio Nati cum Patribus ibunt,
 Cumq; Nuru Socrus cum Generoq; Socer .
 Interea CHRISTO vitam mortemq; præbimus,
 Nobis ut super à vita sit una domo .
 At Tu Magne Senex nostri memor esto ! vicissim
 PARICI mihi sis dulce in amore mori !

Georgius Stolcerus Ecclesie
 Hainovienfis Pastor & Diocæ-
 leos Eiusdem Decanus .

Mvñpoc

Mvñua.

Rom. 14. v. 7. & C. 8. v. 38. 39. accommodum.

JHOVÆ, non Mundo, Vitamq; Necemq; dicasti ;
 Mundo, non JHOVA velleris ista luc.
 Peste cadant : JHOVÆ non avelluntur amore,
 Quorum Vita, bono, Morsq; sacrata DEO est.

Sebastianus Reichel / apud Trebnicen-
 ses Pastor, Presbyterii Ducatus Olsnensis Se-
 nior, sinceræ sympathie ergò ex firmo Affini-
 tatis, compaternitatis, & singularis veteris a-
 micitiæ nexu susceptæ adponebat.

ERgòne sic moritur MARIA GERHARDIA, longum
 Sancta Viri pietas quam superesse vovet ?
 Sic fuit in fati : homines ita pallida cunctos
 Mors rapit, & nulli parcere Parca solet.
 Non tamen amissa est MATRONA MARIA : pravit,
 Non perit : nostrum est, cum vocat hora, sequi.
 Na, SENIOR, curas moriendo expectorat omnes
 COSTA, malum fugiens, nos quod in orbe premit :
 Illic ora Patris, cum Gnato & Pneumata sacro,
 Perpetuoq; videt, perpetuoq; canit.
 Ergò modus lacrymis esto, VENERANDE PARITI,
 In lacrymis pietas destinat ipsa modum.
 Qui te servavit Puerum, Juvenemq; , Virumq; ,
 Effectum servet te quoq; ; JOVA Senem.

Ita sincero ex affectu voveo
 M. Joachimus Pollio, ad D. Mar.
 Magdal. Breslæ Diaconus, & Collegii
 B. Mariæ, quod est Lipsiæ,
 Collega.

H 2

Dvñm

Dum Bellona fremit, crepitant in fornice Caci,
Serpit & in vulgus, proh dolor, atra lues!
Ærumnis pressus qui non sua fata doletet,
Abderitana pectora plebis habet.
Hinc meritò exultas, Senior Clarissime, Chara
Cœlica transferit tempe, animilla, Tua.
Erepta est lachrymis cœlesti sede potita,
Ambrosiâ fruitur laticijsq; meris.

Lipsiæ inter tumultuum bellicorum ver-
tiginem debitæ συμπαθείας ergò
scribb.

M. Lucas Pollio Vratisl. SS. Theol.

Baccalau. Lipsiæ Colleg. Minor. P.P. Fa-
cultat. Philosophicæ Assessor & crean-
dis Magistris p. t. Procan-
cellarius.

Lustra ubi fermè octo tecum MARIA GERHARDIN
Vixerat in socio, VIR REVERENDE, toro;
Sat morti matura abiit, quò poscimus omnes,
Tempore nec longo Tu cupis ipse sequi;
Scilicet ad superas sedes, ubi vera ea vita est,
Quæ trepido mortis tuta timore caret.
Pro mortali igitur vitâ cum morte carentem
Degat; cur tibi eam morte obiisse putas?
Præsertim, cum non tantum super æthera cæli,
Verùm etiam in terrâ (crede) superstes agat.
Nempe tuo in cordis thalamo virtusq; fidesq;
Conjugis hoc ipso vivit amata die:
Inq; piorum hominum dextris sermonibus, exfors
Invidiæ, & lethi nescia fama viget.
Corporis intuitu, tibi quem tristaris ademptum,
Efficit, ut facili mente carere queas,

Venturi

Venturi properè spes haud incerta dici,
Quo canet ætheriæ vox inopina tubæ,
M. Jeremias Nigrinus Pom.
Scholæ Rostoch. Rector.

Nulla potest tantum jactura creare dolorem,
Quantum Mors charæ conjugis una creat,
Experto credes, experte, Marite, Marito,
PARICI, sacra Mysta verende Domûs.
Quem Tibi dilecta peperit Mors sola GERHARDÆ,
Omnia, qua passus, vincit acerba dolor.
Nec mirum, fide spectamen dulce MARITÆ,
Cum moritur, chari cor laniare Vtri.
Cujus amor seros, erga Te, crevit in annos,
Crevit, in ambigua sorte, probata fides.
Sed velut afflictis afflictio sæpè creatur,
Nascitur è curâ cura, dolore dolor:
Sic Tibi plura tuum triplicârunt funera luctum,
Dùm Gener & Genero Nata juganda cadunt.
Ille sacram Domini pridem succinctus ad aram:
Ista sui sexûs non mediocre decus.
Hæc sunt illicum qua possint frangere pectus,
Cum junctim toties multiplicata premunt.
Qua tu junctâ tamen forti scis pectore ferre,
Scis superimposita subdere colla cruci.
Scis sua sollicito solatia dicere cordi,
Quæ prius haud paucis sunt medicata Malis?
Illa DEUS solido confirmet robore: ne Te
Supprimat emeritum sarcina tripla senem.
Qui cecidit DEUS est, DEUS est qui vulnera sanat:
Illud & hoc meritò sustinet omnis Homo.

M. Henricus Clofius, Scholæ
Vratislaviensium Magdanæ
Moderator.

N 3

Odis

Odit me Mundus : Mundi sed curo bdiū nil :
Qui placet huic Mundo, displicet ille D E O :
Mundum contemno : tu Munde maligne valetō :
A Mundo immundo mundor ego minimē :
Sed C H R I S T I sanguis me crimine mundat ab omni,
Totius is mundi diluit omne nefas.

Contra.

Quam gratum Cælum ! Quanta est præstantia Cæli !
Qui Cælo infertur, gratus ut ille D E O !
Cælum suspiro : tu Cælum patria chara es :
A Cælo mea mens non aliena sapit.
C H R I S T U S enim cæli, subvectus ad astra, reclusit,
Ad quas lapsus clauserat antè fores.
Tu quoq; contempnis Mundum, Venerande Marite,
Expetis & tantum gaudia vera poli,
Iusto participem te voti tempore reddet
C H R I S T U S, restituens Te mihi Meq; tibi.

Quisquis amat Christum; Mundum contemnit & odit,
Mundum; Christum

Et vice versa,

De spicit Christum mundum qui de spicit istum :
Su spicit mundum, Christum qui de spicit amens.
(vel.)
su de spicit istum.
de spicit Ipsum.

à M. Andréâ Cnospio, C H R I S T I,

p. t. Exule. P. L. C. Noribergæ.

Dum fremit immiti Fortuna asperrima vultu,
Et rabies veram quassat Hetrusca fidem ;
Cura gregis sancti peregrinas fertur in oras,
Pulsa sinu injustè, terra Bohema, tuo ;
Nec satis est vertisse solum, tristissima passim.
Suscitat inflictam temporis ira C R U C E M ;

Asperat

Asperat Exilii miserum sed & ipsa dolorem,
Mors, rapiens patrio pignora chara sinu.
Tunc quoq; sentis hoc PARICI fidissime Mystes,
Et tua non uno nomine damna gemis,
Namq; una & Patriam cernis lethalibus armis,
Cædibus, & miserâ conditione premi ;
Accensam extingui V E R B I studiiq; Lucernam,
Et spargi tenebras, impietate, truces ;
Clades augeri proprias, belliq; furores,
Mille pericla domi, mille pericla foris ;
Ex oculis sobolem tolli, Charamq; Maritam,
Affines, Fratres, sanguine, Gente, tuos.
Est res dura nimis (fateor) tot casibus angi,
Consumi lachrymis, anxietate mori !
Quid tum ? Justitiæ satis hæc ratione perenni
Fit, quam peccatis lædimus innumeris ;
Vera fidesq; D E I Natorum ritè probatur,
Purgantur navi, surgit acerra precum ;
Itur & ad partæ Cælestia gaudia vitæ,
Non nisi per C H R I S T I vulnera, perq; C R U C E M.
Illa tuo quare volvens in corde repono,
Cetiq; tuæ semper signa salutis habe.
Aspera sic lætus vinces tua fata, sciesq;
Quod sit, sola tui C R U X medicina, mali.
Cognoscesq; simul quo pacto mitis Jöva,
Enecet, extollat, vivificetq; suos.
Felices quicunq; illi confidere possunt,
Ejus & immensum nomen ad astra ferunt !

Fraternæ *συνταβέλας* eigò concinnata

M. Johanne Hertwicio, quondam
Neo Pragæ ad Ædem Majorem S. Ste-
phani & D. Apollinaris in Monte Ventoso Pastore,
& Consistorii Ordinum Regni sub utraq; Assessore,
nunc Exule Christi, Elect. Sax. Stipend. & Hospi-
tæ Academico VVitteb.

Trawer. Gedichte

Auff

Frauen **MARIE GERHARDIN**

Absterben/etc.

Ex numerorum Triangularium Cabalâ.

1	3	6	10	15	21	28	36	45	55	66	78	91	105
A	B	C	D	E	F	G	H	I	K	L	M	N	O
120	136	153	171	190	210	231	253	276	300				
P	Q	R	S	T	V	W	X	Y	Z				

21	278	410	512	382																						
F.	M	A	R	I	A	g	e	b	o	r	n	e	G	E	R	H	A	R	D	I	N	a	u	s		
178	1004	562	244	406																						
der	F	u	r	s	t	l	i	c	h	e	n	e	S	t	a	d	t	B	R	I	E	G	:F	r	a	w

PARICIA. Summa 4388.

Allusio *ισόψηφοσ* ex Psalmographo, Pf. 86. v. 12.

43	357	87	219	267	313																									
A	c	H	E	r	r	i	c	H	e	r	e	d	e	i	n	e	N	a	a	h	m	e	n							
539	102	186	406	176	633																									
E	w	i	e	g	l	i	c	h	e	n	:D	a	n	n	e	s	i	s	t	d	e	i	n	e	G	u	t	t	e	
457	381	165																												
g	r	o	ß	o	b	e	r	M	I	C	H	.																		

Summa facit, 4388.

PARODIA OPITIANA

Sonnet.

Auff alle meine Noth/auff so viel Creus/und Plagen/
 Auff tausend Suche/vn Tod/auff schwere Trawrigkeit/
 Auff das/wodurch mein Herz empfand viel Herzeleid/
 Hat

Hat mir der Himmels-Gott mein Wunsch nicht abgeschlagen.
 Ich kan/muß gewiß ih von schönem Glücke sagen/
 Weil ich nicht höre mehr von Mars und eyfern Zeit/
 Sondren schawe das was mich Göttlich hoch erfrewet/
 Was Euch becrübe und kräncke ist nu mit mir begraben.
 Die Freud die süße Freud so hier in Fridland schwebet/
 Mir meinen Geist erquicket/die Seel mit Engeln lebet/
 Palmen Zweig' ich trage/bekleide in weisse Seiden. Apoc7.v.9.
 Ich/ach! Herr Ehr ewig deinen Nahmen mietet/
 Dan es ist über mich deine grosse Güte/
 Die Freud' ist wol vorkaufte vmb alles Creus und Leyden.

M. Adamus Büthnerus, P. L. Cæf:
 in Fortalicio Dantisc. Münda, ad ostium
 maris Balthici, Pastor.

Gen. 43. v. 14.

Ego autem quasi orbatus absq; liberis ero.

NIL sub sole novi: similis fabella per orbem
 Luditur; at ludum peragunt diversa πρόσωπα.
 Thejologum tedas celebrare, creare nepotes,
 Orbari pariter, fatis urgentibus, iisdem,
 Nil sub sole novi. Tribuum stirps prima JACOBUS
 Extruxit, teneris simul agnis imbuit aras,
 JOVAM suspiciens: sed non sine compare vitæ,
 Vix prælibatâ gamici dulcedine lecti,
 Altera, parturiens graviter, perit: Optima proles,
 Cui cœlum, cœliq; sator, materq; Paterq;
 Optima prædixere procul loca dissita, tectis
 Ejecta è patriis, adit ad famulare lacunar:
 Captivus Simeon solus luit; Inde videndus
 Benjamin petitur, Fratrum comitante catervâ.
 Quid Genitor & luget complens ululatibus ædes;

I

Ah

Ah miser, orbus ego fuero sine prole superstes?
Quin moriar potius lentè, nigra busta parabo,
Interea mœsto bona fidere gaudia surgunt,
Usurpat proprio bis senos lumine natos;
Et redit ad mentem. Quæ sors, VENERANDE PARICI,
Te premat in senio, lacrymans his auribus hausi,
Blanda Tibi Conjux; nati, nataq; fuère,
Præsidium vitæ, firmamentumq; senectæ.
Sed rapit hora omnes fatalis. Acerba fatigans
Cura animum in partes nunc huc nunc dividit illuc.
Hoc sub sole novi nihil est. Pia fata dedere
Mortales; Tibi præ qui sunt super æthera missi;
Sed non amissi. Punctum est subtile, videbis
Hos immortales, laudantes cominus agnum.

M. Michaël Eder, Fraustadii
ad Præsepe Christi Minister.

Conjugis ingentes ducens de pectore luctus
PARITI, vitam tristis & orbus agis.
Dum decus omne domus, tua gaudia regnaq; possis,
Quæ moriens secum casta MARIA tulit.
Heu quantus dolor est & quam immedicabile vulnus
Pectoris: orbari conjuge, mœstus au.
Scilicet est tantò gravior, bone Vir tibi, mœror;
Quò socialis amor firmior antè fuit.
Sed moderare tamen planctum, moderare querelas:
Nam Pietas luctum mandat habere modum,
Adspice res hominum fluxas, quàm tristis imago
Mundie st? huius veniet magna ruina brevi!
Casibus eripitur variis, qui morte beatà
Evolat, in cœlis invenit omne bonum.
Sed quid ego moneo? Sanctorum Exempla Virorum.
Cum sequeris, monitis haud opus ergo meis.

Spiritus

Spiritus & Sanctus Tibi præstò est, robore cujus
Rebus in adversis omnia ferre potes.
Illius impulsu Monumentum & pignus Amoris
Erigis in sculpsens ultima Dicta probe!
Vive DEO felix, mea Conjux, accipe iusta;
Et Christi in cœlo gaudia vera cape.
Diligo Te sanctè, doleo tua funera, tandem,
Disiunctos jungat nos nova vita, precor.

David Bohemus, Ecclesiæ
Bernstadiensis aulicæ & Oppi-
danæ Pastor, Ducatus Olsn.
Senior.

Quo te animo dicam sensuve fuisse PARICI,
Mystra sacer Domini, facie venerande senili?
Quo te animo affectum dicam sensuve fuisse,
Quando brevi spacio septemq; decemq; tuorum
Funera vidisti, quos mors demessuit atra,
Uxorem, generum, natos, dulcesq; nepotes?
Quo te animo affectum, dicam sensuve fuisse?
Tantaliden natis septem, totidemq; superbam,
Natabus Latonigenum sic perculit ira,
Ut cita mors cunctos (heu) matre dolente necaret.
Quo matrem miserè affectam mœrere putamus?
Tota ea dirigit mox saxea facta dolore.
Tu quid agis tanto tactus mœrere PARICI?
Non dubium est mœror tibi quin quoq; pectus adurat,
Tot propter clades angusto tempore factas!
Sed quid agas tanto in luctu, fluctuq; sub isto?
Uziaden specta, solida pietate celebrem,
Et quem sublimes Patientia sede locavit.
Huic etiam natos bis septem luce sub una
Eripuit miserè mortis violenta potestas:

12

Intulit

Intulit & Satanæ fraus agmina multa malorum :
Is tamen erectus stetit, ut Marpesia cautes,
Firmatus Domini dextra Omnipotente benigni,
Omnimodo Satanæ nusquam penetrabilis ictu ;
Et media fælix durorum in mole malorum.
Laudavit Domini Sanctum super omnia nomen.

O pietas invicta animi, insuperabilis omni
Adversorum acie : O duri Patientia victrix,
Muniat hæc laudata tuum pectus quoq; virtus,
Quodq; gregem sanctum docuisti voce PARICI,
Exemplo bono & ipse proba. DEUS aspera sanctis
Per multa immittit, magis ut virtute nitescant.

Quamquam si justa trutinentur singula lance,
Tempora si spectes miseræ præsentia vitæ,
Mors cita, non mala mors. Sed vita beata piorum est.

Agmen at amissum quæreris multosq; tuorum ?
Confiteor multos : amissos credito nunquam.
Dimissum est agmen, simul agmen restituetur,
Multa serens gaudet meritò quoq; divite messe.
Hæc luctus multus, sed & illic gaudia multa.

Verum hæc me melius novisti & rectius ipse
Breslæo populo cum fructu & laude, recludis ;
Quod porro ut facias, faciat Clementia JHOVÆ.

In gratiam & solatium
Domini & Amici veteris

Invita Minerva
pangebatur

Michaël Hene Vratisl.

Reipubl. Lignicensis Notarius.

Rebus in angustiis DAVID Rex atq; Propbeta,
Certâ spe ductus, dixit, IôVÆ potens :

Tum ea ut affligis curarum mole fatigans
Pectora, sic eadem vivificare soles.
Id quoq; PARICI, dixti, Venerande, necatis
Non modò percharis, Coniuge, Prole, tuis :
Sed Genero quoq; mox dulci, nobisq; probato,
Cum Te & ter Pestis iussit abire loco :
Ipse ut narrabas Patria cum te & Ta viderem,
Ad gemitus veniunt hinc mihi verba meos :
Quæ mitto, simul & quæ mittit Leucoris alma,
De tristi fato testificata tuo.
Quæ ut similes casus tristes aliisq; levavunt :
Sic tibi in hoc luctu dulce levamen erunt.

M. Johannes Frimel Vratislavienfis,
in Eccles. Witteberg. verbi Minister.

Matronarum decus, & præfulgida stirpis
Gloria, rapta Tuis Mater atroce luce,
Si Manes gemitu, aut lacrymis revocentur amaris,
Cum Natâ Coniunx viveret atq; Gener.
Jungimur aut aliâ cum non ratione JHOVÆ,
Quam cum per mortem scandimus astra poli,
Gratamur Mariæ & Natæ, Generoq; quod ipsi
Jam juncti, exultant, qui regit astra, DEO.

M. Johan. Liptiz Argentoratensis,
Ecclesiastes Thorunensis & Consisto-
rii Assessor.

Cana Fides ! BRESLÆ pia dudum fama, PARICI :
Quæ tanti obnixis Tenova grando malis ?
Nix veneranda sacri Capitis ! quæ furva liquoris
Tanto Atte in præceps impete te Senium ?
Scilicet obreptu tacito se ipsum ingerit à se ;
In te per clades tot simul omne ruit.

*Ille, tuam insolitis ausis grassata per Urbem;
Ille Orbem infandis depopulata modis;
Ille, cui Senij tot ubi Solatia demsit,
Tam properi, Pestis, causa tibi Senij est.
Esse cœva solet plerumq; marita marito,
Dulce Seni fulcrum: Concidit, ecce, tibi!
Et grandi natu Patri sunt grande levamen
Nata: Mors natus susulit & Generos!
Quid tibi tam Viduo, tamq; Orbo dixero porrò?
Aut nimium, aut dixi, hæc ut duo verba, satis.
Qui te, quiq; domum tam desolavit amicam,
Soletur rursus Teq; Domumq;, DEUS!
Detq; tibi vegeto cum Mose aquare Calebum!
Qui, quod abhinc juvenes, & valere senes.
Cætera, qui superant, NATI tibi gaudia præstent,
Quæ capiat felix, quæ cupiatve, Pater!*

In commune dolens animitus precab.

M. Abraham Paricius, Reipubl.

Neostad, quondam Senator, Cognatus Vidui.

Uxorem fidei per lustra vel octo probata,
Solamen cari delictumq; senis;
Et pariter Natam & Natam uno nomine Amores,
Efferre, & tumulo composuisse brevi;
Tale est, quod nimis afflicti Cor triste Mariti,
Quod Patris & Soceri findere jure queat.
Tale tamen, quod non solum tibi contigit uni,
Hei quotus est, passus qui his graviora fuit!
Tale etiam, cui faste ferrum obtendere triplex,
Quæ Vir, Christjanus, Theiologusq; bonus.

Thom. Schramus, Reipubl.

Suida, quondam Consul.

Uxorem

Uxorem quis amat? non huic obit absq; dolore,
Atq; ex hoc illi tristis habetur honor.
Sic tuus in dubio non est amor ergò PARIT,
Usq; ad eò raptâ conjuge quando doles.
Quin nec subsistis, sed supremum addis honorem,
Quo pulchrum sacro marmore ponis epos.
In partemq; vocas, quem nosti pectore amicum,
Ut lessu meritis perpetuetur honos.
Quidnam igitur è cessetne dehinc amor iste precabor,
Ut dolor, & cesset sic operosus honor?
Non ita! sistit amor completo at honore dolorem,
Atq; idem haut spernas gaudia mandat amor.
Nempe tua in calis capit optima gaudia Conjunx,
Et tu animum heic nolis exhilarare Tuum?

Johan. Blaufus, J. C. &

Scabinograph. Vratislav.

Cum membrum, humano, princeps in corpore languet,
Tum totum corpus languor acerbus habet.
Exemplo, VENERANDE SENEX, es, dimidiatum.
Qui Viduus nunc in corpore pectus habes.
Non levis inde dolor redit ad præcordia, vulnus
Pectoris, heu quoties hoc meditare tuum!
Pharmaca, CHRISTE, ægro ac solatia firma ministra,
Corpore fac valeat, fac animoq; diu.

M. Casparus Wolfart, ad D. Elisabet

Breslæ Diaconus.

MARIA GERARDIANA

In triplici Anagr.

I GNARA, RIDE AMARA,

I RIDE GRANA AMARA,

IGNARA AMARI, ARDE.

Nempè supernorum bene gnara MARIA Bonorum
serrenam banc facili mente relinquis humum.

Causa

*Causa est; multiplex quia tota repleta labore,
continuis agitur non nisi Vita malis.
Hinc aliam queris Patriam sine Morte manentem;
Cælum, edocta probè, pulcrius esse Solo.
I læta è tenebris ad lucem, è carcere in arcem
astheream, ad portas I celeranter opes.
IGNARA, & RIDE, quæ constat AMARA fuisse;
quæ modò AMARA, en nunc dulcia GRANA cadunt.
I salva, atq; DEI, hęc IGNARA quid uspiam AMARI est,
ARDE contuitu colloquioq; frui.
Annis, & sedes, quò portio maxima Voti
pendebat, properè pergis adire poli.
Gaude ibi perpetuum Sanctis cum millibus, & quæ,
cara sit in calo vita dolore vacat.*

Zacharias Hoffmannus, Pastor
& Senior Herrnsfad.

Vita DEI donum, mors culpæ est horrida pœna:
Ergò lubens donum suscipe, Amice, DEI.
Dein quoq; constanti fer pectore pemata dira,
Quæ non à durâ mente venire solent.
Hactenus ecce Tibi facies fuit horrida JHOVÆ,
Sed tandem fiet splendida, læta, bona.
Vivimus hïc miseram vitam, post tempora vitæ
Gaudia succedent ordine, vera, suo.
Gaudia, quæ gaudet Mundus, sunt fluxa caduca.
Fluxa, caduca solo, gaudia mille polo.
Gaude ergo in Domino potius, qui vita salusq;
Et lachrymas hilari fronte reconde tuas.
Nam Conjux erepta solo, nunc reddita Cælo:
Reddita Sponsa DEI, gaudet amore DEI,

Interea

Interea Tu vive DEO, morere atq; beatè;
Cœlica sic tandem gaudia parata Tibi.

Jacobus Scheffrichius Præpo-
situs Ecclesiæ Olsnenf.

Vita fuga est. facit, ut fugias Mavortia proles:
Quæ solet & furias vincere, quando furit.
Ignis, aquæ alluvies, & Pestis triste flagellum.
Interdum propriâ sede sedere vetant.
Cætera non dicam. neq; possunt omnia dici:
Quæ mihi parturiunt; quæ tibi sæpè fugam.
Infelix fuga talis: & undiq; plena querelis.
Si peregrè pulsas ostia; nemo domi est.
Sola fuga hæc felix, quæ fit duce morte beatâ.
Sic fugis in superùm regna, DEIq; domum:
Tutus ubi locus est: requies ubi vera; ubi Pax est:
Omne ubi, quod Pacis gaudia turbet, abest.
Curigitur nimium doceas, Venerande PARICI,
Dum fugit hinc lateris costa, MARIA, tui:
Effugit omne malum, fugiens ex carcere Mundi.
Qui fugit in Patriam, tutius ille fugit.

Sub furore fugantis Bellonæ,
scrib. Lesznæ Polon.

Johan. Heermannus P. L. C.
Eccles. Cœbenenf. Pastor.

Parodia.

Od. 21. lib. 1. Carm. Horat.

Speratam Genero plangere virginem,
Desponsam dolui, plangere TE, Virum
Uxoremq;, PARICI,
Dilectam penitus tibi:

K

Scis

*Scis latos Animis in nemorum plagâ,
 Quicunq; aetherio sunt super Atrio,
 Divis in Paradisi
 Hortis, & gremio DEI.
 Scis Tempe Jâriden cingere laudibus,
 Legalemq; Ducem Gentis Isacida,
 Thesbitemq; Prophetam,
 Susceptos superum choris.
 Heic Natam sociandam, heic Generum novum,
 Psychenq; à gladio & crimine liberam,
 Sanctos inter Alumnos
 Raptam CHRISTUS habet nece:
 Georg. Thebesius Lign. S. P. P. Eccl.
 ibidem Archi-Diaconus.*

MARIA UERHARTIA,
 BLANDINA FILIA, SPONSA,
 SPONSUSq; HORNIVS,
 NON OBLERVNT, AST NOBIS,
 EN, PRÆVERVNT.

*Αναγκαυα μὴσ, abjectis Aspiratis,
 & literâ S geminatâ, in uu mutata.*

QUID PARIS SUSPIRIA? AN NON IN URBE
 SIGNA, FUNERA? AN NON FLORATUS?
 MORTUI IN SALVATORE BEATI. O BENE.

QUID dilecta mihi, Coniunx, SUSPIRIA, cano,
 QUID mea, cum Sponso, Filia, tanta PARIS?
*Ut sine profusis lacrymis, noctesq; diesq;
 Nunc ego non etiam vivere & esse queam.*

ANNON tristitia SIGNA isthac dantur IN URBE
 Plurima Multorum & FUNERA mæsta, prius?

AN

ANNON FLORATUS, temerantes ora, genasq;
 Turbine postremo hoc angulus omnis habet?
 Angulus omnis habet luctus, SUSPIRIA verè,
 Qua quoq; progignunt horrida bella piis.
 Hæc, scio, quod casu non fiant; Omnia sed quod
 Tergemino fiant, sic mediante DEO.
 Is quia jam mihi te, O Coniunx dilecta, Maria,
 Cum Gnata & Genero sustulit ante diem;
 Nec mihi FLORATUS es revocabilis amplius ullo,
 Parcere me lacrymis, tristitiaq; decet.
 Inprimis dum me, afflatu primordia rerum
 Condita sunt cujus, Spiritus ille docet;
 MORTUI IN æterno quod SALVATORE BEATI
 Sint omnes, rectè qui coluere DEUM;
 Vosq; fuisse sciam, vera pietatis amantes,
 In Christum firmâ Vosq; abÿsse fide.
 O BENE cum Vobis actum est, namq; amplius haud Vos,
 Ut nos in mundo, tristia fata manent:
 Gaudia percipitis sed jam dulcissima cæli,
 Gaudia non finem, non habitura modum.
 Ergo prævixistis mihi quæ, salvete, valetè,
 Pectora chara, reor, protinus ipse sequar.

Apocal. 14.
v. 13.

Vero ac serio adfectu,

Anno 1634, ut supra, collugens fac.

Johannes Teutschmannus Vratisl.

Ecclesiæ Bernhardinianæ in Neapoli

Diaconus Sen.

Quisquis in immites terrarum nasceris auras,
 Ingredieris vacuas absq; nepote domos:
 Accedant volucres successu temporis anni,
 Et torus, & socii pignora grata tori,
 Imminet atra dies cunctos quæ tollet amores,
 Sive ea dura tibi, sive ea dura tuis.

K 2

Effigies

Effigies vivis expressa coloribus extat
PARICIUS, canæ religionis amor,
Excidit huic fato Coniunx, & lata propago
Coniugii, atq; tener gloria blanda nepos.
Ardua res, dulces letho præmittere amicos,
Mergitur hoc totum funere Coniugium.
Sed tua Sancte Senex Pietas hæc fata meretur;
Dignus qui ferres talia solus eras.

Sebastianus Mitscher/Eccl. Mar.
Lignic. Diaconus.

Parod. Horat. Od. VII,
Lib. III.

Quid fles, Clare Senex, quam tibi perpete
CHRISTI restituet vere benignitas,
Sanctâ merce beatam,
Constantis MARIAM fideli
Testem? Tunc Seniojam Viduus gravi,
Post longa vatori gaudia redditus,
Noctes non sine multo
Insomnes gemitu trahis?
Atqui sidereis sedibus inditam
Deplorare animam, percupidam piis
In Cælo ignibus uri,
Tentas frustra vago solo:
Ut SARAM fera mors tolleret inclytam,
Luctu Thariades se cruciat nimis,
Rapta sed sociæ almâ
Rursum luce frui hec nequit.
Narrant penè datam morte RACHELIDIS
Isaci sobolem Sandapila cavo,

Sed sperare serenas
Missis dividiis vices
Visam. Nunc superis plena paratibus
Voces audit ovans Numinis. Hinc Tibi
Ne damnosa querela
Plus iusto placeat, cave.
Mystes non alius flectere cor magis
Cætu conspicitur tristisonum suo;
Nec quisquam magis aptè
Sacris incubat entheis.
Magnâ mente domi vive, neq; ad tua
Sub curis viduis respice funera.
IHOVÆ velle probare
Nolens, difficilis manet.

* * * * *

Et binos Generos, & dulcia pignora, & ex his
Nata alia, ipsâ cum Coniuge amoris suâ,
Ad dena & septem se funera protendente
Ordine, turbata sorte notare mori.
Pestilente luis multum grassante, profectò
Res ea mæsta nimis; res ea acerba nimis,
Sensimus heic tristes quoq; funera densa bonorum,
Sensimus & nos hos nostro in agone mori,
Servatus tamen es Præco venerande, senilè
Canitie & meritis Eusebieq; nitens.
Nos itidem miseros servavit dextera dia,
Quantum ò Præsidii hac præstat ubiq; suis!
Vivunt nostrates, & nos vivemus, ubi sunt,
Illi jam pleni lætitiâ atq; bonis.

K 3

Nil

*Nil nisi tristitia heic. Lacrymas absterget at omnes,
Qui nostras lacrymas novit, Iova DEUS.*

M. Leonhart Baudisius Lignicens.

SACRI, PARI CI, qui sacra proponis
mysterii secreta, recreans divò
Solatiò turbata corda, miroq;
demens lepore flentibus suos luctum,
Cur CONJUGEM GNATAMq; mox maritandam
SPONSUMq; GNATÆ heu! furore præreptos
mortis gemis, fletuq; perpeti luges?
Noli beatos naniarum acerbare,
inconditarum, & persequi quiritatu
manes, sed expetitur eis magè accessum
gratare cœli. Exesto luctus. Æternam
pro seculari qui sibi invenit viram,
non lessibus; sed gaudio est honestandus.
Ecquid moretur FILIA ampliùs terrâ,
Si MATER hâc morarier recusavit?
Et SPONSA quid moretur ampliùs terrâ,
Si SPONSUS hac morarier recusavit?
Cum MATRE GNATA, SPONSA cum suo SPONSO
fedes Olympicas tenere lætatur.
Ergò PARI CI, mitte lacrymas intus
Cor exedentes, parce manibus functis.

M. Adamus Romanus Francof.

Gymnasii Svevo-Colonienfis Rector.

Nuper ut audieram mortes Reverende tuorum
PARITI, Verbi Præco diserte sacri.
Protinus in mentem charissima Patris imago
Qua fuit, in luctum traxit amore tuum.
Nam meministi puero mihi dicere sæpè Parentem,
PARITI nomen non sine honore sui,

Quàm

*Quàm volupe est, fidi quoties reminiscor amoris,
Quo vos mutuiter scis adamasse duos:
Tam tristis nuper percussit nuncius aures,
Nuncius heu lapides creditus ille loqui!
Singula nam poterant que magnum gignere luctum,
Majorem pariunt funera juncta tibi.
Non te vult unâ DEUS exercere palastrâ:
Sed vario solidam difficit igne fidem.
Ille etenim si quem patrio complexus amore est,
Non in deliciis semper habere solet.
Mella nec apponit, nec semper mulsâ propinat:
Debilitat crucio pectora sæpè mero.
Heic pius est latices qui non detrectat amarus,
Ut tandem cœli nectar in arce bibat.*

M. Joannes Mollerus Crofnensis Sil.

Scholæ Senatoriæ Francofurti

Rector.

Cum bis septenis uno tria condere in anno
Funera, cognati germina læta satùs;
Causa sat est prægnans lachrymarum & plena dolorum.
Qui non, hic excors, & sine mente fleat.
Tot, Venerande Senex, flevisti funera. Sed non
Absq; DEI arbitrio, consilioq; DEI.
Is quoq; anhela tibi solamine corda beabit,
Abstergetq; oculis flumina mœsta tuis.
Quot Vir, Avus, Pater, es Socer, Agnatusq; secutus
Funera, læta Seni tot tibi lustra precor,

Michæl Bartschius, quondam

Judicii Regii in Ducatib. Svidnic. &
Javorensi Assessor, & Reipub. Svid-
nicenf. Senator.

Qui

Qui copiosè seminat,
 si copiosè itidem metet,
 ut copiosè n̄ metet,
 sic asserente Apostolo:
 PARICI amice, quem vetus
 commercium Novensilum
 junxit Sororum jam mihi
 lustris novem labentibus,
 quàm copiosa messis est
 tibi deinceps in polo
 speranda, qui septendecim
 & liberum & nepotulum
 jam seminasti, ut audio,
 & cum dolore heu audio,
 cum MARIA GERHARDIA,
 fidâ domus custodiâ,
 toriq; gemmâ fulgidâ,
 selectioris tritici
 ceu granula isthoc in solo?
 Mirum! nisi crebrò tuis
 præcordiis suspirium
 hoc surgit: Evolemus hinc,
 ô evolemus illicò, (est;
 dum nostra in herbâ messis
 ut impleamus oppidò
 nostras maniplis dexteris
 suavissimis cum gaudiis,

Sic copiosè, sic metet,
 qui copiosè seminat.

M. Bartholomæus Kern, Scholæ

Lignic. Rector.

Fletibus ora rigas largis Venerande PARICI,
 Quòd collapsa tua sint tria fulcra domûs?
 Fida tori Consorts MARIE, roseo ore Puella
 BLANDULA, cum SPONSO SPONSA perempta suo.

Non

quos, qui dedit succum aridis,
 CHRISTO feramus obviam!
 Mirum! nisi & pectus tuum
 plausus magis cum jubilo,
 quàm luctus æger occupat,
 hoc maximè Mavortio
 nos degravante seculo.
 Fac, ô PARICI, fac, solet
 gratus DEO quod rus colens,
 qui copiosè seminat,
 cum copiosè idem metit.

Fac, absit omnis pectore
 luctus dolorq; tristior:
 fac, adsit exultatio
 & lata jubilatio;
 omnes recuperandi tuos
 fletum fuget, spes firmior.
 Jam jamq; tempus advolat,
 quod cœli ad astra nos vocat:
 jamq; in propinquo mellis est
 Tibi, mihiq; & omnibus,
 qui seminarunt anxius
 cum lacrymis, plenissimis
 ut & metant cum gaudiis,
 jungantur & cum cœlicis
 beatitatis incolis,
 non terminandis seculis,

Non equidem miror, fatomultitatus eodem:

Quo nullum in vitâ tristius esse queat.

Lumina dum Gnata, & carorum cara PARENTUM,

Atq; pia Uxoris claudere cogor ego.

Comprime sed lacrymas. Nam fulcrum firmitus istis,

Æterni stat ad huc provida cura Patris.

Ille meum, ille tuum solabitur usq; dolorem:

Ille meam, ille tuam fulciet usq; domum.

Fulciat! Ille potest solus fulcire: nec ulla

Continget, nisi eo dante, Salus Viduis.

M. Johannes Buchwälder, Scholæ

Goltbergenf. Rector.

Cum Niobe cæsos natosq; virumq; doleret;
 Fingitur in faxum diriguisse citò.
 Scilicet immodico quæ metam ponere luctu
 Nescia, solamen respuit omne datum;
 Abjectâ specie, ratio quam recta creatis
 Separat à reliquis, non-homo visa fuit.
 Non sic PARICIUS, vitæ, quem, stamine rupto,
 Conjux, Nata, Gener deseruere simul,
 Luxit Is ex animo, crudeli funere mersos,
 Qui soli poterant gaudia ferre Seni.
 Sed planctum moderata fuit, quæ cætera vincit
 Solo freta DEO, res animosa, Fides.
 Illos nôrat enim, non bruti numinis irâ
 Cujusdam, diræ succubuisse neci:
 Sed Jovæ, ductos vallem per mortis, amore,
 Ad vitam gressus instituisse suos.
 Nec luctu poterit nimio lapidescere pectus:
 Cui vox mærores mollit amica DEI.
 Munitur potius, nec non durefcit ad omnes
 Casus, hac petrâ qui modò nixus erit.

M. Jacobus Rollius, Scholæ

Fraustadiensis Rector.

L

Vivere

Vivere torqveri est! Et quò diuturnior extat
Vite cursus, eò longior ipse dolor.
Et prorsus Vite punctum, quo vivimus, ipsum
Vix, Vite nomen quo mereatur, habet.
Usq; adeò mundi Vita est non-Vita, sed est Mors,
Aut hac deterior! terminat ista malum.
Ergò quis exoptet sic longum vivere? vivant
Quæis volupe! est melior Vita parata piis:
Quam non turbabunt centena pericula belli,
Aut metus exilii, funereaq; faces.
Hac Tua, P A R I C I, fruitur cum Prole, Marita,
Et fixâ, pacem, sedè beata videt.
O vitam, solo dignandam nomine Vita,
Quæ capit, invitos quos vaga Vita tenet.
Felix qui Vitæ non-Vitæ sorte solutus,
Æternâ, liber vivit, in æde D E I.

M. Melchior Meling, Scholæ
Oln. Rector.

Hic Comes est F I D E I semper Crux: Orbe hdeles
exercet sanctæ dura palæstra Crucis:
Scilicet explorat SCRUTATOR Cordis, amorem.
Et probat haud fictum Relligionis opus.
Sed nulli abripiat tam tristis opinio mentem,
Ne curæ summo se putet esse D E O.
Ipse licet Dominus trepidas examine mentes
corrigit; optato sine doloris adest,
Majus & imponit nunquam Mortalibus agris,
Exiguas vires quod superabit, onus.
Non opus Exemplis, hoc inde ab Origine Mundi
monstrant sanctorum tristia Fata Virum?
Hos inter numero meritò Te Mystra verende,
Qui Jovam vero-cordis honore colis.

Te

Te casus varii presserunt, Luctus acerbus
Conjugis, & G N A T Æ, quas tulit atra lues.
Est Crux hæc ingens, tam tristia Fata Maritæ
Spectare & Gnata; damnaq; tanta pati:
Sollicitas decet ast animò secludere curas,
Quos juvat à Christo symbola sumta sequi.
Perfer & obdura, qui Christum es Mystra professus,
Ferto Crucem; vincet sub Cruce vera F I D E S.
Eriget hæc fidum pectus solamine firmo;
Hæc Tibi fulcra dabit langviduloq; Seni.

M. Balthasar Rohrman, Ecclesiæ
Aurifienfis Pastor.

Alrea Saturni longævam Tempora vitam,
Hæc, optant placidam Ferrea, ferre necem.
Omnis in optato stat Spes & cura sepulchro
Omni. hæc vix reprobis vita maligna placet.
Ergò quid querimur Nostrorum Fata è Beatos
non lachrymis, plausu condecorare decet.
Hinc, Venerande Senex, fletus cobibeto, potentis
Defunctorum animas nunc tenet Aula D E I.
Ferre infraçto omnes didicisti pectore casus;
Huncq; senescendo Te didicisse decet.

M. Martinus Rothman, P. L. C.
& Scholæ Lignic. Rector.

I.

Velut procellâ serviente, liberos,
eosq; nec telum timentes vel Iovis,
subitum nec imbrem, brachio arrepto Parens
trahit è platéis fida per praeceptis quoq;
ab imminente servet ut periculo:

L 2

pater-

paterna cura sic **DEI** caros tibi
 rapit manu fati potente è turbine
 sevo malorum. Mitte luctum, Vir pie,
 nec optimatis ejulabili sono
 manes quietos inquieta Conjugis.
 Omni beata est parte, nos miseri sumus,
 est plaga quorum cum die semper nova:
 in Pace vivit, Martis angit nos furor
 tumultuosus: illa tempestatibus
 subtracta cunctis in Salutis est vado.

II.

Conjux **PARICII**, humanas res plaudere jussit,
 Sed pariter Charitas plangere & Eusebien.
 Est aliquid, discessu ejus doluisse Budorgin:
 ipsamet, plus est, illacrymasse Deas.
 Salve, Matronale decus: contingere major
 na tibi post mortem non potuisset honor,
 quam quod Te lugent hominesq; Deaq; sed audi,
 quod, commutat à sorte, maritus ait:
 Sit sua vis etymo: mea viva **MARIA** voluptas
 semper, amarities mortua facta fuit.

ab Hebr. mar, a-
 marus, מרר, מרר.

Georgius Hausmanus P. L.
 Scholæ Dresdensis Rector.

Sic-ne Senile decus nostrum, Venerande **PARICI**,
 In viduo thalamo tu quoq; mœstus agis?
IHOVA tibi fidam rapit hoc ex Orbe Maritam,
 Quâ tibi cum Sociâ vivere dulce fuit?
 Quæ tibi callebat duos lenire labores,
 Mœstaq; jucundis pellere cuncta jocis?

Quæ

Quæ pia, quæ prolis numerosâ sedula mater,
 Quæ studiosa Maris, quæ studiosa Laris?
 Blanda tibi tristes abigebat pectore curas,
 Et lasso requies, anchora, portus erat?
 Jamq; sub hoc senio rapitur tibi, provida mater,
 Curatrixq; domûs cum magis esset opus?
 Te, Pie sed Vidue, hinc nimio ne confice luctu,
IHOVA bene & rectè, quod facit, omne facit.
 Ut sunt humana hæc, non est durable quicquam;
 Vita utenda data est, restituenda **DEO**.
 In Christo quâcunq; piâ modò morte cadamus,
 Sunt nobis vitæ gaudia parta Polo.
 Et tua jam **MARIE** vivit tutissima Cœlo,
 Omnibus à Mundi libera facta malis.
 Annos sæva tuæ quot demsit Parca Maritæ,
 Adjiciat vitæ Gratia dia tuæ.
 Est mora parva; pios Christo veniente, jugatos
 Vos ubi conjunget rursus in **AXE DEUS**.

Samuel Butschky, Breslæ ad D.
 Christophorum Ecclesiastes.

Sat lacrymis, querulisq; sonis, singultibus imo
 Productis satis est pectore, crede, datum.
 Vidimus innumera heu! nostrorum funera, longo
 Per totum à nobis, ordine, ducta diem.
 Hinc Schola Collegas, Pastorem Ecclesia luget,
 Atq; Senatores Curia quaq; suos:
 Hinc nati plorant ereptos morte Parentes,
 Flet Genitor natos, fletq; marita virum.
 Ipse ego quem sanum servavit Gratia **IHOVA**,
 Bis septem caderent millia peste licet,
 Lugeo defunctos, Socerum, Socrum, atq; Novercam,
 Natas, & junctos sanguine plero mibi.

L 3

Tu

Tu quoq; Theologia decus immortale PARITI,
 Inter honoratos, Vir Reverende, Viros,
 Gaudebas nuper pietatis laude celebri
 Conjuge parte tua dimidiata anima:
 Florentem egregiis Natam virtutibus, imo
 Gaudebas Genero jungere corde, tuam.
 Mors hac invidit vobis pia gaudia, firmâ
 Falce suâ solvens corda ligata fide.
 Uxorem amissam viduati Turturis instar
 Deploras, Natam cum Generoq; doles.
 O crudele nimis fatum, tibi tristeq; factum,
 Solvi divinâ corda ligata manu!
 Ut nihil aeternum, nihil ut durabile rebus
 Est nostris, mortem ut flectere nemo potest!
 In vitâ junctos quoq; Mors conjunxit amantes,
 Junctim jam cœli gaudia vera tenent.
 Tu quoq; jungeris tandem Nata atq; Marita,
 Jungentur late cum Generoq; tibi.
 Tum junctos Christo, nulla inclementia Mortis
 Ullis vos poterit dissoluisse modis.

M. Fridericus Flaschnerus, Eccles.

Suidnic. quondam Minister Pr.

Equis erit luctus finis, qua pausa doloris,
 Care Senex, animo devenerande meo?
 Vix defleta fuit CONJUX, tot Corpora passim
 Quando catervatim, peste perempta cadunt.
 Ponè tua NATÆ subtemen amabile Vita
 Præpropera rupit Mortis avara manus.
 Quam, cum quâ fuerat SPONSUS, præcessit in astra
 Horniades sacra Mystra Vigilæ, Rei.
 Hac tua te quantum turbarint funera, quantum
 Turbarint Senium, tristia fata, tuum.

Non

Non homo, sed lapis est, aut si quid durius isto,
 Si quis non gemino luminis imbre videt.
 Æschyle surge novus: tragico quem carmine plores.
 Dat tibi mœrorem Paritiana domus:
 Quam metus & lēsus, quam fata rotata citatis
 Orbibus, & gravibus quam tetigere malis.
 Non mihi centenis tumeant si guttura linguis,
 Has ego tot miseras proloquar ore vices.
 „ Quod Pietatis erat Speculum lectissima Conjux
 „ (Conjux heu letbo præcipitata nimis!)
 Quod Virtutis erat fœtrix, candoris amatrix,
 Quod veris fidei condecorata notis:
 Quod Charitum fœtrix, inopum quod sedula Nutrix:
 Quod peregrinorum commiserata vicem.
 Quid? quod erat patiens operum, Subolisq; regenda,
 Quod pariter Senii fida Columna tui:
 Mœste Vir id nosti, tuus & dolor undiq; novit,
 Qui gravior, quanto gravior illa fuit.
 Quid de BLANDINA, qua nomen & omen habebat,
 Qua medio Vita flore resecta; canam?
 Quâ nec amabilior Virgo, nec blandior ulla,
 (Pace puellaris, sint ea dicta chori.)
 Et qua digna fuit, moveant si talia Fatum,
 Fato majores amplificare moras.
 Digna fuit Virgo, formam seu corporis ipsam,
 Spectasses animi seu bona, digna fuit.
 Et jam Sponsa fuit, plenis jam nubilis annis,
 Et matura Viro, dum moritura cadit.
 HORNIADES etiam melioris adorea mentis,
 Dignus, ut eximiâ laude veberetur, erit.
 Quem nitor Eusebies, quem gratia frontis & oris,
 Quem commendavit Candor, & Artis amor:

Sedula

Sedula quem iussit, lecti meditatio Verbi,
Scandere sacrae, pulpita sacra domus.
Quem sua vix fecit cum Sponsa sponsio Sponsum,
Sponsum cum Sponsa Mars homicida rapit.
O rigidam Mortis legem sine lege necantis!
ò Necis abstrusos, sed sine lege dies!
Sic gamicas funesta fores Cupressus inumbrat,
Et non festivi lucida tæda tori?
Sic istas tetrus Libitina tuetur ocellis,
Et non sidere à fronte benigna Venus?
Quàm miro torquent sese mortalia flexu?
Quàm brevis ancipites alterat hora vices?
Gaudia turbato mutantur ab ordine: tristis
Fit thalamus, tumulus: tædia tæda facit.
Talia cum trutinat, magnus capit augmina luctus,
Luctus in adfectus turbidus ille tuos:
Immò de penitis mittit suspiria fibris
Pectus, & heu! sentit grande doloris onus.
Sed quid multa queri, quid multa gemiscere prodest.
Restitui nullo Vita potest gemitu.
Æqua velut triplicis, qui crescit, causa doloris:
Et sic aqua gravis pausa doloris erit.
Mos cum Naturâ permittit fortè dolere:
Sed Ratio nimum velle dolere vetat.
Est Patris, est Vidui tot funera flere Suorum,
Quos amat innumeris, quos patriisvè modis.
Quod si non faciat, verum non promit amorem;
Qui teneat primum cordis in eade locum:
At prudentis erit, sacri quem Flaminiis aura
Afflavit, modicè funera flere, Viri;
Quod fallax sensus movet impostura, nec ullum
Vel morbi, lethi vel reprobare genus.

Non

Nil refert, decursa Necis quo tramite; Vita
Sed refert, quâ sit, semita trita, fide.
„ Quando Pius celeris raptatur ab impete pestis,
„ Ut pereat Mundo, non perit ille DEO.
Non negat in duris Summo parere Monarchæ,
Qui probat in latis provida signa DEI.
Quippè Vias Fati, quo non stat firmitus ullum,
Novit, & arbitrium; quo sine nemo cadit.
Passere quid levius, quid inutiliusvè putatur?
Absq; DEO, passer non tamen ullus obit,
Et moriatur Homo, cui dia Proncea capillos
Sic notat, ut nullus decidat absq; DEO?
Fortuitus nil Casus agit, quod Cœlicus ordo:
Fit bene, fit justè, quod facit ordo DEI.
Ergò tuas, ò care Senex, suspende querelas:
Præteritos etiam volve revolve dies,
Et jam præsentis; varii discrimina fati,
Quæ dant continuis, quæq; dedere, malis:
Quæ pia concepti poscunt moderamina luctus,
Ac bene defunctos flere-dolere vetant.
Tristia quis numeret mihi tot spectacula lethi,
Quæ non multa dies, sed dedit una dies:
Una dies & multa dies: quâ Mortis imago
Plurima non fuerat, vix erat ulla dies.
Fulgida viventem veniens quem Cynthia vidit:
Morti transcriptum vidit at illa sequens:
Qui spondere sibi poterat, quò viveret, unum
Vel Cras, vel punctum mobile; nemo fuit.
Sævit hic, illic funestis sævit iris,
Tota veneniferis, Morta referta, minis,
Funera funeribus densavit, & impete crebro
Corpora prostravit dira Sagitta luis.

At

Quam

Quam Mons Armenius, quam Lemnus adusta ministrat,
Viribus effecit nil ea gleba suis.
Nil fuit antidotus celebris Mitbridatica, tellus
Nil de Stregéo Monte petita, fuit.
Nobile Bezoarum, fera quod Panchaia gignit,
Pharmakon haud sanans auxiliare dedit.
Nil Dauci, nil Diſtamni, Baccaq; levârunt,
Camphora, myrrha nihil, Scordia, Ruta nihil.
Qui veniunt omnes viridi de cespite succi,
Effectu quicquam non valere suo.
„ Hoc Medicum firmavit opus nisi dextra Jehovæ,
„ Addidit optata nil opis illud opus.
Ad præsens quod sit tua veritas lumina tempus,
Quæ rerum facies, quæ series vè pates!
Ecquid erit, quod non cancrino more resultet,
Nec non in pejus quod ruat, ecquid erit?
Omnia nunc nutant, & mutant omnia: si quis
Novit adulari, laudis agalma merces.
Ad quos vis Venti statûs qui vertere nescit
Pallia, Civilis nomen habere nequit.
Et qui non didicit, ceu volt discretio Mundi,
Quid Ratio, non stat pro ratione, statûs è
Risus facta fuit Pietas, Concordia lusus,
Pulsa fides hominum, vix sit ut ulla fides.
Quem non privus agit mœror, quem publicus angor
Non premit, & rigidi flebile Martis onus?
En petitur Fidei jugulum, ruiturq; Cathédra,
Undè sonant nostri mystica sensa DEL.
Impius en punè sacras grex polluit ædes:
Ara cruentato sparsa madore gemit.

Non

Non rabies cessat, sed cuncta per oppida migrat:
Proteritur multi temporis esca, Seges.
Hanc illamq; sibi gladio Vis subjugat Urbem;
Diripit hanc; illam vastat & igne cremat.
Innupta pereunt, vi procedente, Puella:
Infantes pereunt, Fœmina Virq; perit.
Et quid in innocui castissima Corda pudoris,
Non patrat, incaſto pectore, miles atrox?
Ad quod si spectat facinus, nigrescat Olympus,
Atq; stupeſcat Homo, quod patret istud homo.
Felicis animas, quibus hos exire furores,
Hosq; metûs, fato præcipiente, datum!
Hac bene prævertens cruciamina Triga Tuorum,
Care Vir, aterna lumina sortis adit:
Ignoranda cui mala dant nova gaudia Vitæ;
Quæ gaudet latis, Triga beata, sonis:
Gaudia vera Poli, verè quæ gaudia gaudet,
Despicit & miseri gaudia vana Soli.
Gaudia, quæ sparsis non fusca Tyranna venenis
Turbat, & assiduis Martia turba minis:
Gaudia, quæ ridet stetûs, hominumq; tumultûs,
Instabilesq; vices, terribilesq; metûs.
Gaudia, cœlestis quæ sunt plenissima pacis,
Quæ, quicumq; pius, sperat & optat homo.
O abitus nimium felix, obitusq; beatus!
Ad Cœlum, verum qui modò pandit iter.
Huc olim venies, toto qui pectore CHRISTUM,
Et Vitæ vivâ gaudia voce doces:
Immò tibi, Magno nunc reddita TRIGA Jehovæ
Reddetur, CHRISTO glorificata suo.
Tunc in multiplices plansûs dolor ibit & angor,
Qui tangunt animum triplicitate tuum.

M 2

Quippè

„ Quippè perennifluxæ conſtanter gaudia Vitæ
„ Qui docet, in CHRISTO cum morietur, habet.

*
QUOD
TRIPPLICIS ÆRUMNÆ
SOLAMEN
SYNCERIORIS ET CHRISTIANÆ CONDOLENTIÆ
TESTAMEN
TAM
NIVEI CAPITIS ET PECTORIS
VIRO
DN. M. JOANNI. PARICIO
WRATISLÆ. AD DIV. MAR. MAGD.
ARCHIDIACONO & SENIORI,
VIDUO & PATRI MOESTISSIMO,
HOC
CALAMITOSO & TUMULTUOSO
ÆVO
UT POTUIT, UT DEBUIT,
L. M. Q.
ADFERRE
VOLUIT
Wolfgangus Stirius Suidn. SIL.

TRino te Trinus mœrore probavit Jöva,
O fax Theiologi Luxq; decora chori.
Conjux, Gnata, Gener, mortis sub climate clausi,
Optatos oculos deſeruere tuos.
Trina uno niſtu Tibi gaudia parta videbas,
Et trino in niſtu floruit unus amor.
Omnia ſed mortis vis & trux abſtulit ira,
Inq; animo nil quàm triftis imago micat.
Eſt grave, particulas imis tot cordis amicas
Sentire è fibris ire, perire. Grave eſt,
Dum mœroris adhuc quatit æger anhelitus artus,
Ad nova mœroris ducier acta. Grave eſt,

Tres

Tres ſibi theſauros uno quaſi tempore demi,
Et ſolum à nitido Solis abeſſe throno.
Erige ſed mentem, PARITI! Portio cordis
Non perlit; in DOMINI vivit ovatq; ſinu.
Nil Tuus eſt mœror, ſed amor, quem monſtrat JöVA,
Nullus dum tangit mœror agitq; Tuos.
Theſauros Theſaurus habet cœleſtis, in arcâ
Effulgent Conjux, Gnata, Generq; DEI.
Dic jam; me trino dilexit amore JEHOVA;
Sic ſim olim ætherei Lux quoq; chara chori!
Condolentiæ & ſolatii ergo f.
Gottfrid Eichorn.

Nimirum pelagus Mundus, homuncio
Trabs ficulna, lues peſtilis & ferox
Mævortis rabies, Africus hinc & hinc
Humanam valido concutiens ratem
Fluctu; remigium debilis & fugax
Annorum ſeries. Velaq; per fretum
Iſtâ lege trahunt imperioſius
Omnes, ludibrium ut quilibet æſtibus
Luſtanti decumis debeat Africo.
Sed quaſſam veluti Navita cymbulam
Eoare vehit littore patriis
Poſt fluctus Laribus, nec Borea minas
Victor Tbreicii curat hilum, metus
Immunis veteris: ſic ſimul occupat
Portum humana ratis tramite fortiter
Emenſo, miſeram flere tyrannidem,
Formidata prius, qua fuerat, jubet.

M 3

Gentis

Gentis PARITIAE Phosphore, Breslicæ
 Melligo Eusebii scilicet hos tui
 Et consors thalami stemmate nobilis
 Ex Gerrhardi adûm plantula semine,
 Et consorte sata, & sponsus amabilis
 Gnata, Theologum gloriâ, perpetim
 Donec vita fuit, sustinuit globos.
 Hinc tantò studio non cupit Elimulus
 Jactatus canibus virida flumina,
 Quantum ista Senii delicia tui
 Sedis purpurea visere tempea
 Terrena & Patria tegmina linquer
 Exarsere. Igitur gaudia nunc habent
 Cæli; perpetuam nunc habitant domum.
 Non ergò gemitu pectora maceres
 In lectò viduò, Splendide Presbyter;
 Sed fidas Domino, qui dedit, abstulit;
 Is clangente tubâ reddet & ultimâ,
 Quos multis lacrumis, planctibus anxii
 In terra gremium matris amabilis
 Instar triticeï seminis inseris.

M. Johannes Viebingius, ob hanc
 flammam in Patriâ, pro tempore in illustri
 Olsnâ Rector & Inspector Scholæ.

Mortales memores semper vos vivite mortis:
 Nam nulli parcit pallida mors hominum.
 Nil curat formam, vel opes, nil stemma, nec artes;
 Virgo, senex, juvenis, fœmina mortis opus.

Vita

Vita quid est hominis & certamina, cura, labores:
 & tandem mundi cogitur ire viam.
 Hoc tua PARITI, custos venerabilis aræ,
 exemplò tristi casta marita probat.
 Quâ cum vixisti multos in fœdere suavi
 annos, mors præsens abstulit hancce tibi.
 Non ablata perit; sed ad optima gaudia transit,
 Gaudia Messia sanguine parta sibi.
 Non igitur nimio præcordia findito luctu:
 pessima vita solo est; optima vita polo est.
 Linquito mœsticiam, gemitusq; remittito mœstos,
 quos movet uxoris mors lacrumosa tuæ.

M. Adamus Seidenschwanz / Scholæ
 Senat. apud Rostochienses Sub-Rector.

In Obitum
 Conjugis & Filia
 PARITIANÆ.

Nomen sagittæ jure volatilis
 Contagiū illud pestiferū occu-
 Sagitta, quâ nervo per auras (pat.
 Callidior jaculator egit,
 Ritu ruentis fulminis, obvia
 Quæcunq; fiunt, trajicit, enecat.
 Quid pestis? hæc non fortuito,
 Sed Patre cœlicolūm jubente
 Adæ nepotes corripit. Ah DEUS,
 Vindex severus nequitia, arripit
 Arcum, e suâ promptam pharetrâ
 Lethiferam exacuit sagittam,
 Intento eandemq; impositam arcui
 Contorquet in cor degeneris gregis
 Arcana spiramenta rumpit!
 Nequâ hominū hinc miseranda
 clades!

Quid? telū id ipsum sæpe etiâ ferit
 Devota JOVÆ pectora, non quidem
 Ut cum catervâ impœnitentūm
 Dispereant, sed ut imminenti
 Sic liberentur fortè periculo,
 Ne sævientis militis arma vel
 Libidinem cogantur, & quæ
 Sunt mala belli alia, experiri,
 Immo ut, relictis mundi opib; poli
 Gazas beatas anticipent quasi.
 En hæc piorum mortuorum
 Peste beata vicissitudo!
 Tuæ fruisçi hâc Conjugi amabili
 Gnata que charæ jam licet in domo
 Tutissimâ cœlestis oræ,
 Eusebiæ ô Reverende doctor.
 En

En has Jehovah provida mens quidē
Tactas sagittā pestiferæ luis
Jam iussit expirare, verūm
Corporeā harum animæ solutæ
Malsā, impii non expositæ amplius
Mavortis armis, præstigiis, dolis,
In æthere expertes pericli
Omnis, ovariant sine fine, Namq;
Donec ligatæ corporeis erant
Vinclis, colebant cælicolūm Patrē,
Christo in Lytrotā spem locantes,
Spirituī obsequium sacratō
Præstare amabant, eloquiis DEI
Antiquius nil, machina quā patet

Hæc mundi, habebant. Hæc earū
Facta bona en Deus approbavit,
Et sorte plenā lætitiæ bonis
Remunerari constituit, Tuam
Ergo maritam filiamque
Vir Reverende, luis veneno
Quamvis ademptas, flebilibus modis
Nō est quod excors perpetuō urgeas,
Collatam iisdem sempiternam,
Quæso, precare beatitatem.
Namq; est futurum, ut deliciis tuis,
Quas Jova tantūm præripuit, Tibi
Non abstulit, sine absq; lætus
Confocieris in arce cæli.

M. Johannes Lucas, illust. Gym,
Breg. Collega Primarius.

Non sanè amissi sunt, quos præmissimus, antè
Nostrates, busto quos periisse putant.
Molliter ossa cubant, cœu semina sparsa, malisq;
Liber in æthereā Spiritus arce viget.
Nec mala mors, quamvis quoq; præfestina, putanda est,
Quam bona præcessit vita, secuta DEUM.
Nempe ex sine bono laudem sibi fabula poscit:
Sic refert, non quàm vita sit acta diu.
Hoc homini summum restat, bene vivere, promtè
Cedere. Sic morere & vive, beatus eris.

M. Balthasar Meisnerus, Facult.
Phil. Adjunct. Witteberg.

Viderat injusto Cæsar Mauritius ense
Matrem cum charā prole perire suam:
Justus es, & rectè discernis, justus es, inquit,
ODEUS, & mala non sunt tua jura DEUS.
Si quis quam nostrūm dulcem cum Conjuge prolem
Viderit efferrī, Cæsaris os videat,

Quod

Quod vel in indigno patiens erat undiq; facto,
Nec nisi, quod licitor fecit, ad astra refert,
Fac miseros similis Patientia CHRISTE refrenet,
Ne non-morigeros Numinis ira premat.

M. Martinus Heinsius,
Facult. Phil. Adjunct.
Wittebergæ.

Aldivi quendam comitantem funera fletu
Uxorū querulā talia voce loqui:
Fida marita jaces! turbasti morse maritum!
Heu mihi quàm triste est tristia fata sequi!
Omībi si vita DOMINUS, reparator & autor
Redderet hanc sociam, quam tulit ante mihi;
Mille darem lætus grato de pectore laudes,
Mille modis fieret gratior illa mihi!
Verūm cur totā repeto suspiria nocte?
Redditur baud ulli, quam rapit atra dies!
Huic ego, cur luges? reddetur Costa marito,
Funget qui solvit corda ligata DEUS.
Hoc Tibi lugenti dictum sit, amice Magister,
Qui raptam Costam corde gemente doles,
Quam tulit, hanc reddet Tibi restituetq; MARIAM,
Cum veniet vita vita salutē, DEUS.
Non est ut lacrumes, non est ut pectora plangas,
Namq; Tua in Superūm gaudet oratq; choro.
Mitte tuas lacrimas, lacrimas modò collige nostras,
Hicq; Tuae tumulum, Vir Venerande, riga.

Bartholomæus Hilscher,
Ecclesiæ Berolstadiensis
Diaconus.

N

Προσφά-

Προσφώνημα κηρυμασολογικόν

ad

M. DANIELEM HORNIUM,

piè Defunctum.

Dum Vitæ & Mortis Dominus Te iussit, amictum
mortalitatis exuisse carneum;

Quodnam Lemma tuum? NON EST MORTALE, QUOD OPTO:

Lemma antea circumtulit Mortalitas.

Id, quod versabas Latio sermone, Librorum
ad protocolon exarabas omnium.

Et, geminas brumas cum papillione sub uno,
Ad τὸς εὐσπειρίας, pasceret nos Leucoris;

Cumq; Hebræosophos inter vel Drusus alter
nos TROSTIUS dexterrimè deduceret.

fontanas sacri gustatum Codicis undas;
quæsq; uber is seaturit Fons rivulis;

Seu sint Chaldaæas ducti Babylonis ad aras;
Seu Syriæ superbientis limites;

Seu per odoriferos Arabum se fundere saltus
inflexione notabili tentaverint;

Id per Amicorum, consuetis moribus, Album
Sonis Eois inchoabat exprimi.

Sed nunc Lemma tuum, quoderat; Pyladè optime, non est;
dum Te FUISSE; & ESSE Te dum contigit,

Hic, ubi cessabit variae pollentia Linguae,
Ubi Lingua personabit unica omnium.

Nam postquam (heu!) Pestis, seu à truculentior Hydræ,
Budorgicarum prima Pestis Pestium;

quæ, vel divinas non tangi noluit ades,
Waltherum ut hinc, & Scholzius, & clarissimè

Fleischeri Generum Freiherum; quiq; cohorti
post virginali presuit, Polium abstulit.

postquam,

postquam, ajo, hac Pestis Te Sponsum, jamq; vocatum.

Wirbiziana Mystagogum Ecclesiz,

ex desideris orbi Pastore Popelli,

è blandulis BLANDINULÆ complexibus,

è Patriis Soceri votis, Socrusq; celebri

Gerhardiorum de satù Bregensium;

inq; quibus paulò ante Tibi bene caperat esse,

ex adibus Paritianiis abripit;

& SPONSÆ pra lamento, Socruiq; secutis,

PATRE derelicto post-gemente, praripit;

totq; malo super orbe Malis, spebusq; caducis,

& insita Mortalitati surripit;

Lemma tuum nunc est: est immortale, quod hic est;

optatius quo non mihi quicquam fuit.

„ Scilicet, immortale adeunt decus atq; brabèum;

„ vel pestilem Mortalitati per viam,

„ qui sperant, optant, mera & Immortalia spirant,

„ dum sustinent Mortalitatem Spiritus.

Quod

Venerando SENI

M. JOH. PARITIO

παιροφίλω plur. honorando, & ejusdem in
prælustri Marchicæ, ad summos in Philosophiâ ho-

nores aspirantis, quondam Compe-
titori;

SUIDNICIO Ann. 1634. mittebat
collamentans

M. Valent. Kleinwechterus, Suidnic.

Scholam ibidem sese recolligentem
tunc dirigens.

Na

EPITA-

EPITAPHIUM
Pientissimæ & Ornatissimæ Matronæ,
MARIAE GERHARDIAE PARICIANAE
CONJUGIS Honoratissimæ, &c.

Hoc supposita tegit tumulo sua molliter Ossa,
M A R I A Bregio nata GERARDIS agro;
Casta, piens Matrona, pii studiosa Mariti,
PARICIICARICARA Marita sui.
M A R I A vera fuit, dum vixit, sorte fideq;
Mater & in thalamo pluribus aucta Satis,
Exemplumq; bona memorabile matris, in ipsa
Adfuit auxilio qua lae, prompta suis.
Infecta praestognata non usq; fuisset,
For san adhuc vitam carperet incolumem;
Jamq; Viro posset Seniori plura superstes,
Et domui praesens commoda ferre sua.
Dilexit subolem magè, quàm se; fidaq; vitam
Procurans aliis, perdidit ipsa suam.
Consilio sed sunt hac J H O V E facta, futuris
Qui solet electos eripuisse malis;
Dilectosq; magis, trahit è discrimine mundi
Ad supera citius tuta theatra domus.
Cuncta D E U S sapienter agit; similiq; probasse
Qui legitur quondam sorte piosq; Patres.
Abramus Saram luxit, Rachela Jacobus;
Costa cadens Lotbum destituitq; sua.
Ossa tegit cellus modò; mentem Pacis in aedes
Et sedes C H R I S T U S transtulit atherias;
Mortis amarities ubi desit omnis, & alma
Eterna vite Vitis in usq; fuit.
Tu Viduate piens, Clarissime Mysta, deinceps
Cum reliqua, lucis desine, vive domo:

Fer

Fer moderanter onus Vidui, qui Biblia sacra,
Et Sophia, memori pectore condis, opes.
In Cælo reddere Tuis, Pater atq; Maritus;
Te juvet ast illuc, Vir pie, serò sequi.
Perge Sacellanus, meritis venerandus & annis,
Providus & castis fidus adesse Sacris;
Atq; sacra sacra C H R I S T I prodesse S A R E P T Æ
Doctrinâ, Verbi Præco Salutiferi;
Pârus in Æde sonans divino gutture longum,
Ad Cælum plures porrò voces animas.
Et Nati vireant, exultaq; turba nepotum
Amplificent Arete nomen & Arte suum.
Unde salutare capiat Res publica fructus,
Et generis vestri perstet in Orbe decus.

Theologo, & Fautori veteri, Meritissimo,
solatii & honor. mem. e, adfun-
debat, meritò gratus,
Christophorus Schwartzbach, P. L. C.
Vratislaviae ad D. Mar. Magdalen. Scholæ
Collega & Bibliothecarius.

Nonnè MARIA POLO fruitur? Cur fletibus ergò
Incipis haud tandem parcere, Sancte S E N E X ?
Eheu, Sancte S E N E X; Eheu; tot luctibus ipse
Occupor; & lacrymis nocte dieq; novis.
S O R s tua, Sorsq; mea est: Vixit mea B A R B A R A Conjux,
Vivimus in Viduo, proh dolor, ambo thoro.
Quamq; diu Turtur gemere haud cessabit ab ulmo;
Nostrum erit, heu gemitus, fundere tamq; diu.
C H R I S T E senectuti fer opem; rege nostra, frequentem
Fortiter, ut discant, pectora ferre crucem.
Vos ò cœlestes A N I M Æ, SALVETE, VALETE,
Disjunctas jungat, L A T I O R H O R A, P O L O.

Andreas Birnerus, J. C. & Reipubl.

Bregensis Senator.
N 3

Quisq;

Quisq; suas queritur mortes. Ego lugeo Matrem,
 Præter quæ ætatem nil grave passa tamen.
 Lugeo germanos; Fratrem pariterq; sororem,
 Lugeo Conjugii pignora chara mei
 Et quæ præ cunctis mihi flebilis occidit, eheu!
 Conjugis indolui fata suprema mea.
 Luxerunt alios alii sibi peste peremptos,
 Charum uti cuiq; suum est, flebile cuiq; suum est.
 Viribus & quoniam totis in funera rapti,
 Sic rapti in lachrymas in gemitusq; sumus.
 Tu quoq; lugentes inter sociosq; dolorum
 Scripsisti nomen Mystra Verende Tuum.
 Dum Tibi Dimidium-Cordis, Gnatam, atq; futurum
 Pestilitas Generum surpuit **HORNIADEM**.
 Magnus ubiq; dolor! triplici hoc in funere triplex
 Infixit vulnus mors homicida Tibi.
 Quid facias? præstat sortem hanc superare ferendo,
 Vulnere lugendo quàm lacerare magis.
 Quod tibi, quodq; mihi manus omnipotentis Jovæ
 Imposuit, multis millibus imposuit.
 Sit commune malum nobis commune levamen,
 Quanquam id sola caro dicitur esse malum.
 Quos **DEUS** abripuit, tutâ in statione locavit,
 Dum nos incertâ sede vagamur adhuc.
 Tempus erit, quo iterum sibimet jungentur Amantes,
 Lucis ubi Æternæ Sabbatha semper agent.
 Hic seges in lachrymis nobis fuit ampla, sed illie
 Plena in lætitiâ cœlitate messis erit.

Ἐμπόδιον scrips.
Martinus Gasto, Swidnic,
 Ecclesie patriæ olim
 Diacon.

Hieremiae

Hieremia 9, v. 21.

*Ascendit mors per fenestras nostras; ingressa
 est domos nostras.*

Ædes ergò Tuas, Divine Senex, intravit
 Mors? pia mors: omnis clausula sancta mali.
 Grateris **COSTÆ**; grateris, Amico, sepultis:
 Morti ego tam sanctæ cur quovq; grater eris:
 Scilicet hæc rapuit dulcissima pignora; Matrem.
 Sustulit hæc, vitæ delictum omne meæ.
 Æstimo quando Tuum justum **VIR** Clare dolorem,
 Exclamo; nostris hostibus iste dolor
 Eveniat! rapiat sobolem, cum Conjuge matrem
 Mors, mala mors; viduus stet sine prole torus,
 Te verò Nati, vel quinaſcentur ab illis,
 Exhilarant, senii sint baculusq; tui.
 Conjugis & Liberorum suorum jacturam æstimans
 gravissimam *Συμπενώω* Reverendo
DN. Affini sese offerebat,
Godefridus Wagner **Wratisk.**
 Cantor & Collega primarius, in
 Elifabethano.

Hactenus afflixit, Vir Præclarissime, luctus
 Te trinus, Trino sic statuente **DEO**.
 Dum moritur Conjux **GERHARDIA**, blanda **MARIA**.
 Gloria famine, nempe decora chori.
 Hanc sequitur **BLANDINA** Tibi dulcissima gnata,
HORNIVS & Gener hinc ille futurus obit.
 Triplice pro luctu hoc, cum costam & pignora reddet,
 Gaudia trina Tibi nã dabit alma **TRIAS!**

Henricus Huebner/Reipubl.
 Hainoviensis Pro-Consul.

Ne

NE Coſtæ & Gnata nimium, reverende Magiſter
 Theologiae ſplendor, fata ſuprema gemas,
 Qui recreas alios vivi ſolamina verbi,
 Quos ſtimulis maſtrat ſors lacrymoſa ſuis.
 Nemo valet fixas vita producere metas,
 Nemo valet mortis ſavum inhibere pedem.
 Terminus iſ vitae, quem designaverat ante,
 Jova Tuis, praſto jam fuit, hinc obcunt,
 Quin abeunt potius, namq; his data caelica vita eſt,
 qua roſeo Chriſti parta cruore Pijs.
 Factum, ceu placuit Domino, qui cuncta gubernat,
 quacunq; amplexum magnus hic orbis alit.
 Jam ſunt erepta morbis, cunctisq; periclis,
 qua movet infernus nocte dieq; Draco.
 Secura fati, ſecura ſortis acerbæ
 lata perennantis ſacula pacis agunt.
 Illarum lugens noli invidiſſe ſaluti,
 quas capiunt ſumma proſperitatis opes.
 Cui ſunt viventes conſiſa pectore toto,
 in Triadis gremio gaudia firma tenent.
 Hanc illis ſortem ſublato ſine beatam,
 gratari Pietas Te Veneranda jubet.

Melchior Oſtius Poët. Laur. Cæſ.
 Gymnaſii Vratiſl. Collega.

Compello extinctæ manes cineresq; beatos;
 Heus MARIA! ad ſuperos cum tua mens abiit;
 O fortunati manes cineresq; beati!
 Mox vobis dabitur purior aura poli.
 Inſtat enim tempus, quo vos ſine fine Jehovaham
 Cernetis, ſanctos Aligerumq; choros.
 Nexu & tum junget, quæ nunc diſjuncta videntur,
 Judex venturus Chriſtus ab arce poli.

Interea

Interea hæc poſuit coſtæ monumenta Maritus,
 Pro thalami gratus ſœdere proq; fide.
 Qui nunc decrepitus ducens ſuſpiria Myſtes,
 Dimidium cordis ſentit abeſſe ſui.
 Aſt bene habet; ſunt cuncta hominum hic obnoxia lecto,
 Fidentis neſcit mens obiſſe necem.
 Chriſti paræ gaudens cognomine, Mortua, Matris,
 Nunc facie fruitur colloquioq; DEI.

Jeremias Ehterenberger / Provinc.
 & Reipubl. Olsn. Notarius.

Agricola & meſſem cupidâ ſpe ſperat optimam,
 PARICI, charo tempore chare Senex:
 Sic quoq; tu quondam de chare plurima gnata
 Sperabas avidâ gaudia mente thoro.
 Omnis at effugit ſpes iſt hac terrea. Plangis
 Hinc Pater, & Gnata tam cita fata doles.
 Eſt vanum, gnata multo onerare querelis;
 In cælo victrix gaudia vera capit.

David Keſelerus, Senator & Prætor
 Hainovix in Ducatu Lignicenſi.

Dum funeſta furit lues per Urbem,
 Eheu! totq; cadaverum feretra
 Laſſant chiliades, nihil PARITI
 Morborum metuens, DEO tuoq;
 Fretus munere per vias locosq;
 Diſcurris lue morbidos, nec ullum
 Securum tamen attrahis venenum.
 At conſors placidi MARIA lecti
 Uxoris ſpecimen bona, atque Nata

O

Jam

Jam desponsa Viro, mera Diones
BLANDINA effigies venusta, quam vis
Congressu populi domi abstinerent,
Fusse nilominus subire fata.

Quem rerum vocat Imperator, iras
Quo se cunque recluserit, tenetur.
Et mors dira cavadium penetrat.
Certè littus arant homunciones,
Qui vel posse fuga vel arte legem
Tolli crediderint Necessitatis.
Et cantor legitur fuisse captus.
I, conscende rates, eas ad Indos,
Extra anni fugias viasq; Solis,
Nulli te faciat metus sodalem,
Nullo tempore prodeas, latero
Te clausum patiar rigente ferro:
Mors se falce sua tamen penetrat.

Quod tu, sancte Senex, agis superstes.
Tot clarus meritis, id omne munus
Non vulgare DE Iputabis esse.
Quod mortes toties vides Tuorum,
Te commune jubet Monarcha celi
Exemplum patientis esse Jobi,
Quod vulgus meditetur amulari.
Præceptis aliquando (non negabis)
Plus exempla valent. Proinde sume,
Vix prestans, animos mares, fac ipse,

Quod

Quod verbis alios doces. Pudori est
Quando culpa redarguit magistrum.
Oblitus nimium sui videtur,
Quisquis victima jam futura mortis
De mortis queritur ferocitate.

Andreas Tscherningius,

JAM cohibe fletus, Conjux Reverende, maritæ
Sat tumulto dulcis, sat lacrymisq; datum.
Sicca palus hincit, nimio præcordia fluxu
Arescunt, luctu colliquefacta gravi.
Jam tibi non terris, verùm fidißima Conjux
Quærenda est supero post tua fata polo.
Interea mecum monumentum hoc erige; amoris
Signum inconcussi perpetuiq; tui.

Deb. Condol. Patrono, Parenti, Adfini
Melchior Smolius, Pastor
in Nedzewitz & Dalbersdorff.

Errantum pectus, silicisq; venas
Is geris, qui non stimulare luctu.
Conqueri vellet tua fata dura,

Clare PARITI.

Mensibus paucis, siquidem remotis,
Conjugem charam, sobolem, Nepotes
Nescia flesti triplices puella.

Falce necârunt.

Et tuas ades LIBITINA nigra
Sapius visit feretrum lacando,
Præfica questui subire falsos.

Ordine longo.

Hinc meas addo lacrymas acerbæ,
Ut fidem tanti faciant doloris,
Nanias pango tenui coiburno,
Votaq; dico.
Ut diu vivas Venerande Mystra,
Et pium CHRISTI doceas ovile:
Cumq; denasci fuerit statutum,
Morte triumphes.
Manibus sanctis voveo quietem,
Et polilatos aditus nitentis.
Cum Tuba clangent hilares: suborno.
Bustaq; buxo.

Condolenti animo decantatum in Liberâ
Imperii Noribergâ

à Friderico Lochnero Olsnensi Silesio,

Not. Publ. Cæs. & diætæ Reip. ab Epistolis ædilitiis.

O 2

Molliter

Molliter hoc tumulo tegitur, *MARIA GERHARDIN,*
Quæ Matronarum nobile lumen erat.
Vixit, dum vixit, pietate, pudore fideq;
Obsequiosa viro: Religiosa D E O.
Et quoniam Christi meritis spes ejus adhæsit,
Mens idè cœli regna beata tenet.
Cernit ubi Christum manes animasq; beatas,
Gaudet & aspectu, colloquioq; D E I.

Jacobus Gerhardus, Breg. Sil.
Pastor in Liffa & Stabelwitz.

Dum feriunt nimiam me proximitate dolores,
Ore meo levior vult novus ire dolor.
O dilectarum castissima biga Sororum!
Alter-ò-utrius junctæ Marite toro!
O Patruï quondam lectissima Filia cordi!
Quattuor heu Bresla succubere lui,
Quattuor ista meæ svariissima corcula menti!
Proficiens luctu Cor dat inane metrum.
Mens Mæsti mæsta qua fert solatia menti?
Vis privata mali verba coacta premit.
Cui profecturum debebas, Musula, metrum?
Cujus dat luctus augmina terna dolor.
Augetur luctu præclari luctus Amici.
Quis mihi solandus clarus Amicus erat?
Magdalidos Princeps Cathedra Symmysta, *PARICI*
Dives Apollinea, clare Magister, opis:
Uxor, Nata, Generq; futurus obisse feruntur:
(Heu nimium ternâ strage Seni misero!)
Ergò rogas Glogias metra consolantia Musas,
Mæg, Glog I qui tum pars quotacunq; Chori,
Quaquam magna fuit privati portio luctus:
Major amicorum mutuus ivit amor,

Quem

Quem probat agnata Monumentum vilius Annæ:
Quem patefecisset Nenia cæpta Tuis:
Ni Gloganarum mutatio plurima rerum,
Disita terra, bonis Sors onerosa viris,
Cæpta retardassent, spem decollasse putassent.
Rem privam tardat publica forma Rei.
O Gloganarum facies mæstissima rerum!
Nunc me docta rogat Littera Versiculum.
Nescio, quâ scripti stimulatus imagine versus,
Me vis Bresleis jungere Virgiliis.
Quot Tibi versiculi debentur! gratia quanta,
Pro meritis in me, Vir Reverende, tuis!
Rara legi veterum videas oracula Vatum,
Cui Musa mula, fama famæq; manet:
Et scio, pro meritis operoso carmine dici
Non vis, sat Summis clarus ab arte Viris.
Si me felici vidisset ab arbore Phæbus,
Jussisset Vates inter esse suos:
De Te, deq; tuis ordiri carmina possem,
Possem per seram continuare moram.
Quod metron Uxori, Natæ, Generoq; beatis,
Inter curas do, consule, quaeso, boni.
Matronale decus, *MARIA*, piissima costa:
Egregii Mater germinis, ac Avia
Stirpe Gerhardorum præclarâ nata: decorum
Cordata Domine paradigma domus:
Mentis honesta Bonoperraro Fœmina, cujus
Non poterat Generos pœnituisse Socrus:
Et Tu virginis Flos, ô Blandina, pudoris,
Cor castum, Matris quàm bona Nata bona:
Et Tu Palladiâ non fegnâ in arte Magister
Horni, Blandinæ, sponse pudicitia:
Festa paraturi Nuptiarum forsan eratis:
Ad tædas Agni vos vocat alma Trias,

03

Triga

Triga beatarum semper junctissima mentium!
 ò citò Cœlicolùm corcula juncta choris!
 Hæc grator tædas, cœlestia gaudia: verùm
 ò desolati cana senectæ Patris!
 Lumina compago lapsis emulsa cerebri
 Defecit lacrymis. Stoica, parce, Schola,
 Parce: quis his lacrymas probibere parâsset ocellis?
 Flere voluptatem noveris esse Bonis.
 Fles tamen haut sine lege, Senex venerande: quiete
 Semper inextinctâ scis tua corcula frui.
 Grateris placidè functis, cœlog, receptis,
 Qui (*) (largire mihi disticha bina) voves:
 O mihi sic liceat stadium decurrere vitæ,
 Atq; meos simili claudere sorte dies!
 Qui me servâsti Puerum, Juvenemq;, Virumq;,
 ò DEUS, & Viduum pòst tueare Senem!

Seni huic devenerando, Theologo eximio & emerito
 ut (γεννήτω σοι, ὡς θελεῖς) dicas, ò Deus,
 toto Te corde supplex oro

Henricus Clofius, Scholæ
 Bernstadiensis Rector.

Pestilias Illa insignis tot mortibus, eheu
 Absumpsit Trigam, Vir Venerande, Tibi!
 Dimidium Cordis, MARIAM, Natamq;, deinde
 BLANDINAM, Matris Delicium, atq; Patris.
 Tunc hominem doctum, & Generum, si fata tulissent,
 BLANDINÆ, cordis nobile delicium.
 Cum Genero Docto, triste est, deperdere Natam;
 Tristius at cordis perdere dimidium.
 Suave senectutis solamen, dulce levamen,
 Sic periit: periit Filia cum Genero.
 Quodnam Solamen superest? Patientia sola
 Est magni victrix optima Cordolis.

Qui

Qui dedit, is tulit Uxorem, Natam, Generumq;
 Et super ætherea transfudit astra domus.
 Cessa igitur charam deslere, Marite, Maritam,
 Tuq; Pater, Natam: Tuq; Socer Generum,
 Tempus erit, quod restituet Tibi pignora trina,
 Ultima cum terris fulserit illa dies.
 Si que sunt detracta Tuis, superaddat ad annos
 Hac DEUS Somnipotens, Vir Reverende, tuos.

* * *

Ad amabile par Sponsorum.

Pro thalamo tumulum capit heic par: inque Viator,
 Pro thalamo in tumulo molli ter ossa cubent.

Pancratius Heinius Hirschberg.
 Scholæ Namslav. Rector.

Cum nil sit firmum, nil constans uudiq; terris,
 Atq; habeant finem cuncta creata suum.
 De miseris, nostræ vitæ, quid dicimus, annis?
 His metam posuit provida cura DEI.
 Hanc quoniam tetigit Coniux, cum virgine Gnata,
 Et Sponso, Clariis, qui ora rigatus, aquis.
 Nil complere juvat, vanis, loca cuncta, querelis,
 Et corpus curis attenuare tuum.
 Sic placuit Domino, Domini sic facta voluntas:
 Ipse tuis vitam condidit, Ipse tulit.
 Sint animæ in Cœlo, capiant sua gaudia Cœlo,
 Sit terræ gremium corporis apta quies.

Condolens apponebat

Flaminius Gasto, Pastor
 in Karsche in Ducatu
 Bregensi.

JOAN.

JOANNES PARICIUS

Anagr.

SINON ASPERA VICI?

E Reptam luget JA COB Patriarcha Rabelem;
 Et mea lugubri funere Costa cadit:
 Tectorum casu feruntur semina JOBI:
 Et sobolem rapuit pallida Morta meam.
 Illi restabant Conjunx, & plurima lecti
 Pignora; me solum mensa torusq; tenent.
 Lethifera hic audit subito mala verba ruina,
 Ipse ego vidi oculis funera nostra meis.
 Quod magis (& exemplum desit;) jucunda nepotum
 Turba in delitiis desit esse meis.
 Res gravis est Costam, gravis est amittere prolem,
 & prolis sobolem; Cuncta ego; quid gravior?
 Dicite mortales, ego SI NON ASPERA VICI?
 Non ego, sed DOMINUS vincere posse dedit.

Christianus Grumbhorn/ Reipub.

Hainoviensis Notarius.

QUAM mihi misisti, paucæ divortia chartæ
 Cum SALVE accepi, Vir Reverende, tuò.
 Ut vidi, ut stupui postquam tot funera vidi:
 Uxor, NATÆ, spe GENERI que tui!
 Sic est pestilientia, chara eum prole parentem,
 Cum docto indoctum tollere sæva solet.
 Ferrea res sanè est, Natam simul atque Maritam
 Et Generum ad talem contumulare modum!
 Chare Senex, si unquam, nunc certè Uxor, egeres
 Cum Nata; posset pro baculo esse Gener.
 Sed posset. Quid nunc? Animò patiente ferendum est
 Rite onus, imposuit quod DEUS ipse tibi,

Quantum

Quantum est, Virga DEI est, PATRIS est; huic oscula debes:
 Exemplum Nati si cupis esse boni.

Quod faciliè ut possis, præsentia tempora cernas.

Certè nunc nostrum vivere SÆPE MORI est!

Ergò TU is liceat per te felicibus esse,

Optatà in Cœlis atque quiete frui.

Mox veniet tempus, Generum, Natamque Maritam.

Cùm Tibi, Teque illis, reddet honore DEUS.

Daniel Eithnerus, Wolav.

Scholæ patriæ Moderator.

Anno, quo

VIDVVS & pater tristis, Verè tristis, est
 Magister Johannes PARICIUS.

Admodum Reverendo DOMINO

M. JOHANNI PARITIO

Senectam vegetam &c.

O B decus egregium FORMÆ post fata suprema
 Emeruit statuam Graja CORINNA suam,
 FOEMINA defendens Patriam TROEZENIA forti
 Pectore, pro gestis ara vetusta tulit.

Virtutes alias propter CORNELIA Gracchi

Sempronius tenuit marmora structa sibi.

Ob studium Vera PIETATIS fida PARITI

Debita COSTA refert hæc monumenta, SENIS.

MATER enim PIETAS VIRTUTUM, fertilis; iste

Quod capiunt, merito Mater ἀγαλλυα capit.

Forma perit, Robur, perit & sine Numine Virtus,

Ficta perit PIETAS, Vera perire nequit.

honoris ergò ante annos 30. suo

Promotori p.

Johannes Haidorn Con R. Schol. Ligiz

Menf. Novemb. Anno hoc Chronol.

Luc. 12. v. 40.

IesVs Ipse DICIt. estote parati quia quæ
 hora non potestis Veniret natVs hoMinis.

MARIA

MARIA.

Anagr:

AMARI.

IN Mundo pia Mens permultum sentit AMARI:

Vita Pii in Mundo est nil nisi amarities.

In Cælo pia Mens se à Jovâ sentit AMARI:

Vita Pii in cælo est nil nisi dulcis Amor.

Felix, qui Mundo, moriendo, relinquit amara,

Et Jovam in cælo, à quâ redamatur, amat.

Casparus Hofman, Reip.

Herrrenstad. Notar.

Pestis, acerbâ lues, et pallida mortis imago,
ades insiluit, Vir Reverende, tuas.

Atq; hinc immittit rapuit tria pignora falce,

Cum Costâ, Neptem; cum Genero Sobolem,

Prestans prestanti de stirpe Maria Gerhardin.

In vivis tecum iustra ferè octo fuit.

Occidit! imò magè ad cælestia regna prævult,

Latificog; DEUM corde celebrat ovans.

Confectum senio liquit Matrona gementem,

Te Viduum, quo non major in orbe dolor.

Est opus hoc DOMINI, cui nemo resistere debet,

Dum, quos morte capit, ad sua regna rapit.

Intereâ incolumis cum prole superstite degas,

Quam voluit Bonitas hic superesse DEI.

Quod restat, cælo exultet Maria Gerhardin,

Quam voluit jungi dextera Dia sibi.

Wenceslaus Use, Olsnensis,

Ecclesiæ Malcovicensis

Pastor.

Tumulus

Tumulus

MARIÆ GERHARDINÆ,

Matronæ ornatissimæ.

Hanc tumbam posuit sua Marita
Orbus nobiliore parte Amoris
IANUS PARICIUS, docens Budorgin

Sacra Biblia, Phœbicus Magister.

Si pensare operis sui colonis

Mortem morte DEUS dedisset ipsa,

Mallet funere sustinere Fata

Alterno. quoniam DEO placebat,

Volens Hospitium parare Conjunx

Viro, quâ requies nitet piorum:

Terras ipsa quidem reliquit istas,

Sed virtute suâ decus jugalis

Vinculi superest Mariti in ore.

Thor. Bor.

Sigismundo Grefero, Prausnicens. Sil.

Gymnasii Thor. Cantore.

AH quis non gemat? ah quis non suspiria ducat?

Ah quis non largis fletibus ora riget?

Quando Mors truculenta Seni, lassoq; Marito

Abripit Uxorem, subsidiumq; suum.

Ah quis non gemat & lachrymas emittat acerbis?

Ah mœsto quis non lumina rore riget?

Quando Gnata, Viro jam desponsata, necatur,

Quæ studuit Patris iussa verenda sequi.

Ah quis non gemat? ah, rogo, quis non perpetuo motu

Continuos fletus egerat instar aquæ?

P 2

Quando

Quando Gener Doctus rapitur sic Peste, futuri
 Qui posset Soceri delitium esse sui.
 Eheu P A R I T I O nostrò hoc triplicabile Vulnus
 Infixit sævâ Parca nefanda manu!
 Abstulit hæc atrâ (jussère ita Fata) Maritam,
 Illius & Gnatam, mox Generumq; Luc!
 Ah cum P A R I C I O pius omnis lugeat! omnis,
 Effundat lingvâ luctisonosq; modos!
 Prisca GERHARDORUM stirps plora fleq; GERHARDAM
 P A R I C I I Uxorem, quæ P I A, C A S T A fuit,
 Nam deflere pium est justorum funera: sed sit
 Tandem etiam positus fletibus hisce modus:
 Nos quamvis omnes lugendo ducimus horas,
 Defuncti tamen huc non remeare queunt.
 Defuncti, in D O M I N O, miseræ discrimina vitæ
 Evadunt, quæ nos hic sine fine premunt:
 Non mala Mors nostra est, quia meta optata malorum est,
 Et mala dum finit, gaudia vera refert:
 Ergo non opus est sic mortem flere Maritæ
 Et Gnatae fatum, Vir Reverende, Tuæ.
 Vivunt in cœlis animæ illarum, atq; fruuntur
 Aspectu æterni colloquioq; D E I.

Johannes Gerhardus, Bregensis,
 Templi Parochialis ibidem Cantor.

I.

Viduo & Parenti mœstissimo,
 Solatium.

Vixit Thèiologi cœlis inter sidera fidus;
 Vester amor vixit, delictumq; tori.
 Illa M A R I A sua jam functa est munere vita,
 Cujus in optatas claudere fata sinu:

Scilicet,

Scilicet, ut Juvenes thalamus suscepit utrumq;
 Sic caperet pariter funeris arca Senes.
 Difficuit superis; superis diversa secutis;
 Spes vana est, votiq; irrita summa manet.
 Hinc te, P A R I C I, Senio solatia grandi
 Conjugis è Senio nulla levare valent.
 Conjugis ast Senium quo non levat, ille levabit,
 Qui portare pios ad Senium usq; solet.
 Interea mœror tangit præcordia; sed tu
 Tbarfensi nōsti ponere lege modum.
 Pone modum lachrymis, lachrymarumq; obstrue fontes:
 Orbe erepta, polo, qua-bona-cunq; capit.
 Tristitia indocilis, lato te poscit amicum.
 Voto: presentisq; una cupido tui.
 Atq; erit, ut liceat, vitiosa pondere carnis
 Deposito, æternâ Conjugi adesse die.
 Tunc tibi delicia casta, tunc pura voluptas,
 Tunc bene-fidus amor juncta M A R I A cluet.
 Sic fert conditio divina: ut dulcia cœli
 Non gustet, qui non libat amara crucis.
 Cætera, qua præbes aliis, solamina ponas
 Ipse tibi ante oculos: dedoluisse potes.

Et observantia & debita condolentia
 affectu apponebat ex ictu plumbi
 duplicis, jam Breslæ sub
 Chirurgo dolens
 Ipse.

Thomas Sprengerus, Neustad.
 Namslaviensium Cantor.

P 3

Symbo-

Symbolum

M. DAN. HORNII:

—— Non est mortale, quod opto,
quod ipse sic reddidit:

Munde immunde vale, non est mortale quod opto;
Dona caduca soli, munera fixa poli.
Nach dem was nicht vergeht/
Mein Sinn vnd Herze siehet.

II.

An beyde Verlobete

Nunmehr mit Tode seelig verblibene

H. M. DANIELEM Horn/

Vnd

Jungf. BLANDINAM gebornen Partien.

Wie kompt/ ihr lieben Paar/ daß ihr bey jungen Jahren/
Da ihr euch/ vor der Welt zuleben/ seht solt paaren/
Zum Tode werdet ein/ begehrt euch dieser Zelt/
Gepaaret auff der Bah/ laufft zu der Ewigkeit?
Ich achte/ meines Theils/ Ihr/ als von G. D. getrieben/
Habt euch die Nichtigkeit der Welt nicht lahn belieben/
Da alle Freude kurz/ mit Leide vermenger liegt/
Vnd ketnen/ wenn sie gleich hoch pralet/ rechte vergnügt.
Da die verlebte Schaar/ ob sie wol gray von Haaren/
Gepaaret schon vorleget/ wie die in besten Jahren/
Im Frühling ihrer Zelt/ zur Grube segelt fort/
Durch den gewissen Tode/ durch Dey vnd Eysen- Morde.
Vnd daß hier ewer Sinn/ mit mir sey eins gewesen/
Bezeugt der Reimen Spruch von euch Flug auffertesen
Vor tausend andern/ den gar offters ewer Munde
Vnd Jeder holten auß steffem Herzens-Grunde.

Nichts/

Nichts/nichts/was irdisch ist/nichts was man sterblich nennet/
Mein Wunsch/meins Herzens Wunsch vor angenehm' erleset.
Gar recht: Drum hat euch auch/ wie ewer Wunsch begehrt
Des/was vergnügen mag/ der Himmel schon gewehrt.
Da euch die Erde stant/ seyd ihr der baldt entgangen/
Befreyt von etlicher Lust/ auß behrn man kan gelangen/
Zur Seelen Noth vnd Pein: lebt wo verhanden ist
Freud' ohne End' vnd Leide/ die euch Gott auffertiest.
D wol euch dessen Drey loß ihr zwey liebe Herzen
Nach Wunsch in gleicher Lust/ in vnverwehrem Schergen
Euch liebet für vnd für/ da euch der grimme Tode
Zu trennen nicht vermag/ viel weniger die Noth.

Idem Thomas Sprengerus.

Quando ferox Te mors spoliavit conjugè amicà,
Nosce bonum factum, Vir Reverende, D E I.
Dulcem nunc requiem, tu quæ so voveto Maritz,
Namq; expers multis vivit ovatoq; malis.
Cœlesti in regno, solido & jungentur amore,
Cum tecum ipse dabit vivere posse D E U S.
Nos verò intereà memores vivamus oportet
hora fatalis: nos decet esse pios.
Ne quando veniat tandem ultima linea rerum,
fortasse incautos occupet atra dies,
Quò fiat, faxis D E U S Optume Maxime, semper
Ut bene vivamus dein moriamur ita!

David Pigritius, Sch. ad D. Mar.
Magd. Collega.

Conculsi Pelagiceu tempestatibus ætus
Navita, quem turbo vexat & imber atrox,
Latatur, motos cum ponunt aquora fluctus,
Et liquidum surgens aura secundat iter:

Sie

Sic etiam alloquio recreatur amicus amico,
 Doctaq; vox luctu plus aliquando valet.
 At inculta, Tuos ausa est mea Musa, dolores
 Tangere; id affectu precipiente facit.
 Disjice curarum nubes luctusq; tenebras,
 Conjugis atq; obitum ne miserare nimis.
 Cum Sophia dos clara TIBI sit, cura DEIq;
 Ingenio Pietas non minor ipsa tuo.
 Nōris: mortis iter cunctis semel esse terendum:
 Et quacunq; vides, mox peritura vides.
 Sed, prematura preceptam morte Mariam
 Esse tuam, & pestis vi perisse, doles?
 Ne mirare; via ad mortem non omnibus una est,
 Huic clivosa, illi est planave, longa, brevis.
 At ubi tranarunt Lethes feliciter amnem,
 Plena pios requies, vitaq; plena manet.
 Quin genus hoc Fati DEUS ipse immisit eidem,
 Est DEUS is, qui Te, Vir Reverende, premit.
 Hic etenim perimit viventium obnoxia morti
 Corpora, qui vita mortua restituet.
 Quid culpas in eo, qui omnis bonitatis origo,
 Cui, Tibi non licitum est, opposuisse manus?
 Adde, quod ille DEUS Pater est: licet ergo fideles
 Corripiat, tamen haud desinit esse Pater.
 Namq; solent pueris imponere multa Parentes,
 Quae tutela, salus poscit, & urget amor.
 Tristia sic nobis imponit semper Jōva:
 Dum nos ad cœli gaudia leta vehit.
 Siste igitur gemitus, nimios moderare dolores,
 Immodicos luctus odit & ipse DEUS.

Christianus Scholtz, Bregenſ.

LL. Studiosus.

Quos

Quos Tibi Christianæ, Senior celebrate, Sionis,
 Sanguine & unanimi junxit amore, DEUS:
 Effera disjuncta rapidæ violentia Mortis,
 Atq; tenebrosum continet ossa solum.
 Ecce Tibi, præclare Senex, signabo Maritam.
 Primò, post Gnatam, dein numero Generum.
 In vivis lepidi statuam meruere sepulti:
 Quidni, PARITI, des monumenta Tuis?
 Exterge lacrimas, & doctis inferere chartis
 Famam, laudatis post pia fata decus.
 Officiosa magis vivit post funera Virtus,
 Ac semper memores nos jubet esse bonis.

Christophorus Homutt/Scholæ

Lignicensis Collega.

EN Tua, PARICI, Meritissime Myſta, Budorgis,
 Uxor, Gnata, Gener Peste obiire piè;
 O felix obitus, abitus, qui parta recludit
 Regna Poli, nobis sanguine, CHRISTE, tuo.
 O bene jam Costa, Gnata, Generoq; sepulchro,
 Amplius haud cernunt tristia Fata solo.
 Nulla Fames, Pests, Mars nullus tangit & angit.
 Felices animas, molliter ossa cubant.
 At adversa manent semper, sic fata fatigant,
 Qui gaudent CHRISTI nomine, Mille cruceſ.
 Viribus, ô venerande Senex, nunc cresce, vireſce,
 Quod precor, in Tumulum ni bene canus eas.
 Præbeat atq; Tuo cordi solamina firma
 Quod cecinit Functis, Docta Caterva, Melos.
 Stemma tuum crescat, crescant seriſq; Nepotes,
 Post obitumq; Tui nos meminisse juvet.

Georgius Seidelius Jauranus

Magdalenæ Collega.

2

Sic

Sic est! vix aliquò venies, ubi bella, PARITE,
 Non devastarint parva labore bona;
 Vix aliquò venies; ubi non contagio pestis
 Magna ex parte homines sit populata nece:
 Sed melior, puto, conditio, bona perdit a quorum;
 Quàm qui amiserunt agmen amicitia;
 Arbiter & Censor Tu sis hic; ànne, PARITE
 Pejus amicitia sit perisse Tuos?
 Nonne bona ipse caduca dares pro Coniuge; atroci,
 Cum Natis, hac si à peste redempto foret?
 Sed quid tum juvat eligere amissum; mala cuiq;
 Maxima, sint licet hac exigua, esse solent;
 Accidit, ut nunquam sola ulli erumna ferenda;
 Sic Tu perdis in hac, utraq;, peste, bona:
 Nam domus, amissa à jam Coniuge, prole, videtur
 Non aliter, quàm si sit spoliata bonis.
 Eata, vides, instanter sic decreta sequuntur;
 Imperium Mortis quis cohibere valet?
 Nil dolor ergò juvat; magis aquà, crede, ruina:
 Coniugis & Natùm mente ferenda Tibi:
 Hinc mecum doleas; quantum Te, flere, docentem,
 Defunctos, verbi pagina sancta jubet.

Condolenti animo & calamo transmisit
 demortuz Cognat.

Valentinus Gerhardus,
 L. Baronum à Rheder p. t.
 Ephorus.

L ultra ferè octo, Senex præclare atq; optime, confors.
 & vitæ & thalami quæ tibi fida fuit,
 Quamq; annos plures sperabas dulce levamen
 Curarum, & Senii svave malagma fore,

Occi-

Occidit, ac mœstum viduum Te linquit in orbe,
 Lugentes generum & pignora chara thori.
 Heu miserum Fatum! fatalis terminus eheu!
 Quem nostrum nemo transilisse potest.
 Sed quid de Fato? DEUS est, qui tempora vitæ
 Nobis constituit, nos morierq; jubet.
 Ipse tuam Costam placidâ quia morte maligno
 Subtraxit Mundo, pluribus atq; malis,
 Quæ nos dura manent: quis non gratariet illi
 Hanc sortem potiùs, quàm doluisse velit?
 Ipse bonis bonus immittit bona nil nisi semper,
 Firmo qui CHRISTI vulnera corde tenent;
 Dilectisq; suis bene cedunt omnia: quorum
 Sub numero constans perstitit usq; Tua.
 Ipse velut mirè teneris Te duxit ab annis,
 Sic, credas, ducet Te quoq; porrò Senem.
 Utq; diu hic ducat, satutum tandemq; laborum,
 Ad se perducatur, Numina sancta precor.

Andreas Dibitsch,
 SS. Theol. Stud.

Quid juvat esse pium. Quid prodest optima Virtus;
 Si non de meritis charta loquatur anus?
 Virtus in cælo post fatum vivere debet:
 Virtus hac eadem debet in Orbe cani.
 Illic cernuntur divini signa favoris:
 Cernitur hic hominum religiosa fides.
 Felix, quem tales meritò comitantur honores!
 Cui sua nec Cælum, nec sua Terra negat!
 Cur igitur felix non sit PARICIA CONJUX?
 Quis dicat nobis, hanc potuisse mori?
 Vivit ibi vitam, qua vitas præterit omnes:
 Vivit ab æonio hic animata Viris.

22

Oessa

*O cessa, quisquis fies hujus funera! Mortem.
Nonne duplex unam vincere vita queat?*

Scribeb. Stetini Pomeran.

Michäel Kirstenius Moravus.

QWol dem der schon liegt im Grab; vnd ist gestorben
In Iesus Nahmen sein; der ruhet sicher schon/
Wir leben alle noch; da man nichts als den Thon
Des Krieges höret stets; Maria hat erworben/
Ob sie gestorben gleich; die Ruh' in ihrem Grabe/
Dass Herr Magister gläube; die Todten preiß ich mehr
So wol gestorben seyn; als die; so Kriegs Beschwer
Im Leben drücken thut; Es ist ein grosse Sade
Des Höchsten: das man noch zu Breslaw sicher sicket
Mit allem Volcke da; O Der helfff vns selig nach/
Wenn es sein Will wird seyn; denn ewre ganze Sach
Im Aler nur befehlt; O Herr Magister hört/
Ihr seyd mit Ehren alt; O Der steh' Euch alzeit bey/
Vnd mach vns alle doch einmal vom Kriege frey/
Es ist sein Frawe schon; wo man stets Gott nur ehret/
Er gönnet ihr die Ruh' / wir müssen alle sterben/
Wer wol gelebet hte; der kömpt im Himmel nein/
Das hat sein Fraw geihan; Sie fühlet keine Pein!
Wie wir auff dieser Welt; dein Fried laß vns nur erben.

Paulus Thaumasius,
Tribellâ Lusatus p.

U*niter baud oculos senium contendit in omnes,
Quantumvis cunctis res adamata viris.
Lata venit multis, multis onerosa senectus,
Et sic grata venit; sic operosa venit.
Lata quidem multis frons hujus; at illicò multos
Transversis, eben! verberat hæc oculis.
Trina Tibi facies hæc visa est, culte Sacerdos,
Dulce Tibi senium, triste senectæ fuit.*

Triste

*Triste fuit, solitas solidasq; resolvere vires
Tentando, lasis nec referendo novas,
Et pia tardando sensim molimina, quondam
Enthea qua iussit cura Ministerii.
Sed prædulce fuit, calidas dum ladere vires
Non male doctæ quidem frigida canities,
Non tamen omninò lesam removere vigorem
Ausæ fuit, robur, membraq; mens opes
Usq; adeò, ut senii non saltem in limine salva
Essent mentis opes, & Pietatis opus,
Quo sacra sacrati tractabas munia templi,
Formando plebem voce valente tuam.
Sed veluti viridis fuit ipsa in fronte senectæ,
Sic postica diu vivida, viva fuit.
Languida quod si spem membris natura senectis
Demississet præscâ conditione frui;
Non tamen omninò spes sic sublata fuisset,
Fidâ quin esses Tu modò fultus ope.
Instar fultura carâ cum Coniuge Natæ,
Prædivine Senex, protinus hæc aderant,
Quæ, quoties tristis properabat adesse ruina,
Pulsabant celerans, sedulitate, malum.
Quæ sentiscentes nutamina noxia, passus
Pendebant animo ne vigilante tuos.
Sed, me CHRISTE! nihil constans! præfidere sæpè
Queis fuimus soliti, perfida sæpè manent!
Perfida facta Tibi senii fortuna, nec hujus
Quondam & nunc idem splendor, idemq; jubar.
Vultum jam pridem dederat fortuna benignum,
Nunc in perniciem jurat amara tuam.
Quæ Te nutantem poterat servare, vacillat
Coniux cum caris optima pignoribus.*

23

Quæ

Qua Te sapè Senem poterant recreare cadentem,
 Conjux ipsa cadit, progeniesq; cadit.
 Si quassata domus nutatq; caditq; columnis
 Non suffulta suis, quid Tibi nunc reliquum?
 Cum corpus tremulum careat tibicinis usu,
 Hæc ætas quo non vixve carere potest?
 Nil superest, nisi ut Ipse brevi natusq; cadasq;
 Nutanti porrò cum nec adesse queant,
 Nec recreare queant Conjux Natæq; cadentem.
 Denata, binc nutas! prò dolor, inde cadis!
 Sic nihil in terris solidum! nil usq; perennat!
 Migrat ad interitum Scipio, sicq; senex.
 Sed, deserte Senex, IHOVÆ confidito, cujus
 Dextera Te posthac eriget alma senem.
 Dextera qua puero semper, juveniq; seniq;
 Exangvi præstò pro bonitate fuit.
 Infirmosq; pedes crura & nutantia jugi,
 Diriget una suo ritè patrocínio.
 Brachiolum seclære nequit quam ferre salutem,
 Numinis hanc potis est dextra referre potens.
 Hac pia dum, pie Mystra, tuam solamina plebem
 Non saltem è cathedrâ voce sonante doces;
 Ipsa etiam tacitâ sub mente reposta fuere
 Hactenus, in laudes sic quoq; surgo tuas;
 Theiosophi sic ritè potest defendere Spartam,
 Qui faciendâ docet, quiq; docendâ facit.

Georgius Græg.

IN
 OBITUM & ABITUM
 MATRIS MEÆ DILECTISS.

CHaræ, chare PARENS, MATRIS se docta frequenti
 Carmine in exsequias ire caterva parat,
 Quam Libitina ferâ jam pridem peste necatam
 Vicit, jam Clio carmina docta canit.

Longavi

Longavi nescit virtutem temporis ævum
 Solvere, non ergò MATRIS obibit Amor.
 Vivit MATRIS AMOR, quò JHOVAM Teq; Parentem;
 Pignora quoq; tui fovit amata tori.
 Non ergò longo juvat indulfisse dolori,
 Nam vitæ MATREM fons adaperus alit.
 JHOVA animam recreat fluvii cum fonte perennis,
 Corpus fonte suo docta caterva rigat.

Optimo Parenti
 μεγαλήσεως ἄνκω.
 f.

Theodorus Paricius.

Ad beatissimè Defunct.

Dicere Virtutes, Divinæ, factaq; Mentis,
 Quis Viva terram, defuncta ornastis Olympum;
 Religio, Pietasq; jubent: Sed solvere Musa
 Res angusta vetat, dolor impedit, ipsaq; moles
 non narranda rei facundi carmine Vatis.
 Ergò quos licuit Vestris offerre sepulchris
 Æternos Vestri stetus, volumq; quietis
 Vos, placida sacrum Divinæ assumite, Mentis!

Qui
 AVIÆ HONORATIS:
 MATERTERÆ AMANTIS:
 &
 AFFINI DILECTO:

debebam omnia,
 inter lachrymas vix præstare potui
 tantillum

Andreas Uffieg.

ES

EST luctu, est morbo per se plena ipsa senectus,
 Vox vetus ut multo teste probata sonat;
 Majus at in senio privari Uxore suavi,
 Gnatuq; & junctis proximitate aliis.
 Hac, Venerande Senex, mihi suspiciende Patrone,
 Contingunt isthoc tempore cuncta TIBI,
 Dum rapit ex oculis, caram mors dura Maritam,
 Gnatosq; & junctos proximitate alios.
 Condolet hinc merito quivis bonus, inter & illos
 Cor Jobi patiens inde TIBI ipse precor.
 Sedibus æthereis locus est, quò semina sparsa
 rursum lætificà messe oritura ratum est.

Christianus Keslerus,
 Ligius.

Οὐκ ἔν σο, δόξα σητῶν,
 σητῶν μὲν σεβαστῶν
 Μαρίνφι, εἰς τὸ μακρὸν
 Συζῆν κακοῖς βροσσίσι;
 ἤκιστα ὅτι οἶδας
 τὰς ἡμέρας κρατίστας
 Καὶ δειξέσοι ὁ Χριστός
 Χρησας μοναὶ Ολύμπου,
 Ἄς νυνὶ Φαιδραῖ ναιεις.
 Δόξη σὺ ἐν γυναικῶν,
 Μεγαλοπρεπῶν γυναικῶν,
 Λίπεις ἰαύσαι ἐνθα
 Καὶ γαῖαν, ἠδὲ ζωῶν

Επικῆδιον.

τῶν μὲν σεβαστῶν
 Παρίκι ὅτι ἐν μοῖ ἀδρός
 εὐεργέτης ἰσχυρῶν,
 Γοερὸν τὸ ρεῦμα σητον.
 Σὲ σύγαμ ὅτι οἶκον
 Μακρῶν θεῶν ἐνοικεῖ,
 Ἀμελεῖ τε δακρυόνης,
 Καὶ ἔκχυθεν τὸ δάκρυ
 Παρίκι ὅτι ἐργασός,
 Ψηχῆς μετ' ἡμίσεια,
 ἔλέγοιο λῆγε λυγρῶ.
 Μαρίη πόλις σῶνοικ ὅτι,
 ἔλέγοις ἐπιγελάται.

Συμπαιδείας ἐνεκεν
 faciebat

Fridericus, M. Adami Filius, Būthnerus
 Gedanensis, Sacro-Sanctæ Thcol.
 Studiosus, Regiomonto mittebat.

Επίλογος.

Επίλογος

Lamentationum super obitu celerrimo trium
 amabilissimorum coreulorum,
 Conjugis, Filix & Generi,

Anno Christi 1633. quo intra sex ferme mensium
 spacium ultra viginti millia hominum peste
 sunt extincti,

Ad Dn. Maritum, Patrem & Generum superflitem,
 Amicum veterem.

Climacter Magnus plerisq; est lethifer, ut nos
 Vox veterum multo teste probata docet.
 Aut si non fuerit letalis & ager is annus,
 Inducit magnas attamen ille vices.

Hoc quoq; Te docuit, PARICI, scansitis annus,
 Ceu testis locuples ipsemet esse potes:

Nam quamvis penitus non te fera Morta necarit:
 Attamen inflixit vulnera terna Tibi;

Stravit ubi Uxorem, Gnatam, Generumq; verendum;
 Sperabas baculos quos senii Ipse tui.

Ne referam, astutus delator, rosor & osor,
 Invidia atq; dolus quid nocuere tibi!

Hec quam letalis, quam tristis & anxius annus;
 Qualis, non unquam est visus in Orbe tibi!

Quod verò in tanto fueris non gurgite mersus,
 Tecum agimus gratis peccatore & ore DEO.

Condolentiæ ergò
 subjiciebat cæteris,

Jeremias Tschonder,
 Vratislaviensis Silesius.
 Philosoph. M.

R

SEQVUN-

SEQVUNTUR CENOTAPHIA,

Memoriæ & Honori beatissimè
defunctorum dicata :

I.

MARIÆ GERHARDÆ

CONJUGIS DILECTISSIMÆ,

Aureâ literaturâ, candido Marmorî incisâ

ad extremitatem parietis Templi Magdalenæ,

Australis, conspicuum; & Calendis Julii

A. C. M. DC. XX XIY.

erectum.

CHRISTUS MIHI VITA, MORS LUCRUM.

CENOTAPHIUM

DEO Opt. Max. Sacrum.

MARIÆ GERHARDÆ

Matronæ ex præclarâ Gerhardorum Bregensium

familiâ oriundæ, toto vitæ suæ

tempore

â Pietatis & Virtutum studiis Fœminæ

commendatissima,

Reverendi & Cl: VIRI

M. JOHANNIS PARICII,

templi hujus Archidiaconi & Senioris

Conjugis d. sideratissimæ,

Hic Vratislaviæ inaudito luis pestiferæ

tempore infecta,

ex eaq; non sine acerb: mariti & liberorum dolore,

inter preces & suspiria piè defunctæ,

III. die Octob: circa hor: XII. noctis,

Anno Christi

M. DC. XXXIII.

postquàm vixisset annos LI. Mens. V. D. XVI.

Hoc quaecunq; constantis sui erga defunctam

per annos ferè XXXIX amoris

MONI.

MONIMENTUM

poni & erigi curabat Viduus

mœlissimus:

In pace dormio & requiesco. Psal: IV. v. IX.

A latere hujus,

Lapis sepulchralis, hæc ad Viatorem inscriptio-
ne notabilis.

DEO TRINO

UNI

ET

POSTERITATI

SACR:

MARIA GERHARDA,

M. JOHANNIS PARICII

CONJUX

SUB HOC SAXO

CONDITA

AD VIATOREM:

CORPUS MEUM HEIC QUIESCIT,

ANIMAM NON INTUMULO QUÆRAS,

IN MANU DEI POSITA EST.

VIX. ANN: LI. MENS. V. D. XVI.

OB. III. OCTOB.

ANNO Quo

BresLaM

atroX pestilLentia horronDè

VeXaVlt.

VALE ET ABI.

II.

BLANDINÆ FILIÆ PARITIANÆ.

R 2

CHRISTO

CHRISTO RESUSCITATORI,
DEO SERVATORI,
ANIMARUM SPONSO FIDELIUM,

&
Pie inter Mortales Memorizæ
S.

BLANDINA PARICIA,

Rev. plur. Clariss. atq; Doctiss.

VIRI

M. JOHANNIS PARICI,

Archidiaconus apud Vratislav.

Magdalenzi,

Theologi emeriti,

Patris optimi;

&

MARIÆ GERHARDÆ

Matronæ honestiss.

Uxoris desideratiss.

Matris pietiss.

ob veram Animi Pietatem,
raram obsequendi promptitudinem

&

studiosam debiti utriq; PARENTI
cultus observantiam,

CHARISSIMA FILIA;

Precum piarum,

Cantionum sacrarum,

avidissimæ Devotionis,

omnis omnino Honestatis,

& pertinacis in Mortem usq; Castitatis

amore Sincero:

Ætatisq; optimæ,

ultra ANN. XIX. D. IV. non-

dum actæ

ipso

Virere, & flore

FULGENTISS. VIRGINUM CORONA

Rev. & Literatiss. VIRO
M. DANIELI HORNIO VRATISL.

Pastori Wirbizensium,

jam vocato,

Connubio, quæ spes erat, auspiciato
brevi jungenda,

dilectissimo electissima

SPONSA;

CONTRA OMNE VOTUM,

in epidemio illo Pestilentizæ malo,

quod præter vicinas oras

Vratisl. Silesiæ Metropoli

gravissimè tunc adfligebat,

eodem, proh dolor! correpta malo;

Mortem, præfagâ futuri Mente prævidendo,

de exequiis Christiano ritu ducendis, providè disponendo,

ad beatam analysin ardenti prece,

devotoq; cantu se præparando;

JESU CHRISTO,

REDEMPTORI meritissimo,

SALVATORI gratiosissimo,

SERVATORI potentissimo;

à quo acceperat

in vitæ exilio datam,

emundante Mundum sanguine mundatam,

sacro sacre cœnæ epulo cibatam,

ad æternitatis delicias preparatam,

Animam suam devotissimè reddendo;

HOR. NOCTIS XII. D. XIII. OCTOBR.

ANN. REDEMPTI ORBIS

CLC IOC XXXIII.

sine motu, sine metu,

Lubens & Lata,

expiravit;

R 3

adcoq;

adeoq;
ex hac lacrumarum valle,
Mœrorum plurimorum promâ
Gaudiorum sincerorum condâ,
ad sincera Nuptiarum cœlestium gaudia,
SPONSO CÆLESTI,
æternum socianda,
emigravit,
SUASq; EXUVIAS
SANCTO SPIRITUI
cùm ab Animâ animarentur,
Sacratum Templum;
in urbe Patriâ,
Ejusq;
publico ad D. Mar. Magdal. cœmeterio,
ad amicum latus
superius nominati
SPONSI SUI
eodem Fato
præmissi pariter atq; præmissi;
indolentem tam acerbis Fatis affectum contestantia
lacrimas inter, & suspiria
multorum,
Tumulum, Thalami vicem, circum-
stantium,
D. XVI. MENS. EJUSD.
In spem gloriosæ Resurrectionis
dudum promissæ,
tandem futuræ;
Terræ, omnium Nostrum Matri,
concredi voluit:
CURANTE
& EXEQUIAS,
& has, in memoriam Beatæ Animulæ,
Fautorum & Amicorum
lacrimis irrigatas,
Typisq; descriptas publicis
chartas,

PAREN-

PARENTE SUPERST, MOESTIS-
SIMO,
cum ultimo hoc
PATERNI CORDIS ET ORIS
Vote:
PAX OSSIBUS ESTO BEATIS!

III.
M. DANIELIS HORNII

futuri Geneti
MEMORIÆ & ÆTERNITATI
Sacratum.

Reverendus atq; Doctissimus VIR
M. DANIEL HORN / Vratislaviensis;
Patre

PETRO HORN.
Matre

MAGDALENA SCHNELIA,

Optimis hujus Reipub. Civibus,
ipsis Augusti Calend.

Anno M. DC. V.

in hanc lucem prognatus est.

Fuit Is à prima ætate literis deditus,
quarum, cùm in utraq; Urbis patriæ Scholâ,

M. JOHANNE ab Höckelshofen

&

M. MICHAELE POLL,

DIRECTORIBUS,

prima fundamenta posuisset;

ea deinde

in celeberrimâ Wittebergensium Academiâ per decennium
integrum eousq; feliciter perduxit,

ut sub Rectoratu

M. AMBROSII RHODI, Medic. Doct. & Prof.

à Decano

à Decano spectabili
M. CHRISTIANO REINHARTO,
debite Industriæ præmio,
eo videlicet honore, qui in Philosophia summus est,
Clarissimus **ARTIUM MAGISTER**, communi Literatorum
suffragio, insigniri meruerit.

Paulò post Patriæ redditus,
ibidemq; Pastor animarum in Agro Wirbitz legitime constitutus,
dum propter bellorum turbas Vratislaviæ commoraretur,
atroci Pestis lue præventus,
7. Octob. die, **ANNO M. DC. XXXIII.**
inter suspiria & preces

eo petissimum voto, quod viventi assiduum, emorienti
ultimum in ore fuit:

NON EST MORTALE, QUOD OPTO,
Vitæ terminum anno ætatis **XXIIX**
beatè & tranquillè clausit.

Relinquens

Bonis omnibus, maximè omnium

Rever. & Clariss. **VIR O**

D. M. JOHANNI PARICIO, ut futuro Socero,
DESIDERIUM SUI.

Qui ipse

pro levando eo,

præstandoq; debitæ pietatis officio,
MONUMENTUM HOC GENERO SUO ERIGI
curavit,

Beatæ emigrationis Ipse cupidissimus,

